

बहाडसमाचार

Berar Samachar.

नोटीस
पास्ट्रल

बर्ली नि

की ड

ली त्या

चें

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

वाडी

आकांला-- सोमवार तारीख ७ माहे एप्रिल सन १९१३ इ०

[अंक १३]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस..... १ रुपया
बाहेरगांवी ट हां..... २ रुपये
वर्गणी आगाउच घेण्याची बाहेरवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील.
नोटीस सुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आठ येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
पाहुणे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई न्यायिकी सेव्हिंग बँक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
घेविता येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले बानेवारी
मासि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
इजार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
नांशवर ठेवता येतील आणि तो पैसा
यापैकी एकास अथवा जास्त इसमांस भगर
यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यांस काढता येईल

व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणे दिले जाईल. न्यायाची आकारणी
अत्येक महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्क
अत्रेळ तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
इजारावरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतात.

मुंबई न्यायिकी G. A. Phillippe.
आकोला १९१०-११ एजेंट
नं १

मुंबई बँकचे सोने.

मुंबई बँकचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २१३ तोळे असते.
आधारण माव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
आजारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक G. A. PHILLIPS.
आकोला २१-९-१० एजेंट
नं २

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहिवशांच्या पठीस उवर
व हिंवाताप यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेले
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास वाट
लीवाला पांचे हिंवातापांचे औषध व गोळ्या
हे रामनाथ आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटताच हे औषध घ्यावे. कि. १ रु
वाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठी

शक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्याने भागवटा, मंडूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगांचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अजीर्ण इ. इ विकार.
ताबडतोब दूर होतात. किं. रु. १०८

वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.

हे दंतमंजन मायफळाशी कांही इंग्रजी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिलाफ करून
बनाविले आहे. किं. ०४

वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम

याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो.
किं. ०४

ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.

नो० नं० ३

माझा मला पाहिजे

तुम्ही कांही ही हणणा पण मी कांही
हा माझा नांगर तुम्हांस देणार नाही हा
नऊ नेबरचा नांगर आहे व तो माझा
मला पाहिजे आणि तुम्हांला ही तपलाच
पाहिजे असल्यास तुम्ही किलोस्करबंधु किलो-
स्करवाडी (जिन्हा सातारा) यांना लिहा
हणजे ते तुम्हांला पाठवून देतील. मी
त्याला एकूणच वीस रुपये दिले आहेत.

किलोस्कर बंधु

पोस्ट किलोस्कर वाडी.

नि० सातारा (सं. औंध.)

नो० नं० ४

—सीतागीत—किं. २ आणि

शाळा खात्याने मंजूर केलेले, मनोरंजन,
केसरी, आनंद वगैरेनी उत्तम अभिप्राय
दिलेले, मुद्दाम खियांकरितां सोप्या व चट-
कदा चालीवर रचलेले.

अडीच आप्याची तिकिटे पाठवून मागवा
कर्ता:--- गणेश दिनकर आठवळे

मास्तर हायस्कूल
नो० नं० ९ आकोला [वन्हाड]

निराश्रित बालरक्षण

गृह

सर्वत्र जनसमाजास अल्प मतीने व
अज्ञान बुद्धीने व नम्रतेने जाहीर करण्यांत
येते की ज्या ज्या ज्ञातीत पुनरविवाहाची
बाहेरवाट नाही त्या त्या ज्ञातीत वैधव्याचे
प्रमाण दिवसे दिवस वाढत चालले आहे
यामुळे गर्भपात बालहत्यादी पातके कशी
होतात व त्यांचा परिणाम पातकी व त्यांचे
संसर्गी लोकांस कसा भोगावा लागतो व
सदरील संबंधाने अनीवार्य संकटांत पडल्या-
मुळे त्यांना किती दुःखे सोसावी लागतात.
ते तपसीलवार लिहिण्यास अशक्य आहे.
री थोडक्यांत त्याचा परिणाम इतकाच
आहे की ईश्वरापुढे पातकी, सरकारपुढे
गुन्हेगार, व आपआपच्या ज्ञातीत अनेक
प्रकारच्या दोषास पात्र व घरांतील आस
वर्गास स्वतः डोळ्यावर झांकण टाकून
कानाडोळा कसा होतो याचा विचार प्रत्ये-
कांनी स्वतःच करावा. या सर्व गोष्टी-
विषयी जगनियंत्या परमेश्वराने माझे मनांत
संचार केल्यामुळे वर दर्शविलेल्या संकटांतून
निभावण्याकरितां आकोला ताननापेटेंत हनु-
मान वर्तीत मारुतीचे देवळाजवळ निरा-
श्रित बालरक्षण गृह स्थापन केले आहे.
माझ्याने घेतलेले घर केव्हां सोडावे लागेल
याचा निश्चय नसतो या करितां मुद्दाम
विकत घेतलेले घर या कामी अर्पण केले
व वर दर्शविलेल्या नांवाची फळी त्या
ठिकाणी लावलेली आहे. या कामी संचार
करणारा व प्रत्यक्ष हातानी करावणारा व
अशा कामी सर्व प्रकारे निरंतर यश
देणारा जगनियंता परमेश्वरच समर्थ आहे.
आपले अज्ञान बालक जी. श्रीमंतातर्फे
म्यानेजर विष्णु प्रभुराम पेन्शनर
हायकोर्ट पिठिशनरायटर
ता० १९-५-१२ आकोला वन्हाड
नो. नं. ६

वन्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचप्पे

आर्ही मुद्दाम वन्हाडच्या लोकाकरितां
डोळे तपासून सर्व तन्हेच्या फेरीसहित
खरे गारेचे थंड चप्पे माफक दराने
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणांच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

मोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ७ आकोला

उन्हाळ्याकरितां

लिमलेटच्या वड्या

१६ वड्यांचे बाटलीस ८ आणे पो-
ष्टखर्च माफ. ६ बाटल्या घेणारास एक
बाटली फुकट. खात्री करितां एकच मागवा.
डि. व्ही. राजवाडे बुधवार पेठ पुणे सिटी
नो० नं० ८

LEUCODERMA.

10,000 Packets Free.

It has now been arranged to di-
stribute about 10,000 sample packets
of PANDIT KRIPARAM'S infallible
cure for LEUCODERMA or WHITE
LEPROSY to prove its efficacy and to
show that the disease is not incurable
as supposed. It never fails. The sample
packet will be enough to produce
wonders in only one inch spot. write
for it atonce per V. P. P. for As. 3
to meet the cost of its transmission, to

PANDIT KRIPARAM,
8, NANDIBAGAN LANE,
P. O. Salkea, Dist. Howrah.

P. S.—Pandit Kriparam's deeply
interesting volume on Leprosy, its
causation and treatment, etc., etc., can
be had only at As. 8 per copy (V. P. P.
charges As. 3). Every leper and sufferer
from a tough kind of skin disease
should read the volume—in both
English and Bengalee. Please write the
address legibly.
No. N. 9

नोटीस

सर्वत्र शेतसावकार व इतर राहिवशी लोक
यांस:—

चुनीलाल पितांबर पांडे दलाल राहणार
नांदुरा तालुके मलकापुर जिन्हा बुलढाणा
यांजकडून जाहीर नोटीस देण्यांत येते
की, माझा भाऊ नामे नथु पितांबर पांडे
दलाल रा. नांदुरा हा म्याड झाला असून
त्यास ७।८ सात आठ महिने झाले आहे.
करितां या जाहीर नोटीसीने कळविण्यांत
येते की त्यांजला कोणी रुपये कर्न देऊं
नये. त्यापासून जंगम माल स्यावर माल
गहाण, खरेदी, बक्षीसपत्र वगैरे कोणत्याही
तन्हेने व्यवहार करूं नये. केल्यास रद्द
समजले जाईल. करितां जाहीर नोटीसीने
सर्वत्रास कळविले आहे. कळवे तारीख
२८।३।१३ इ.

सहा
चुनीलाल पितांबर पांडे दलाल
रा. नांदुरा द. कु.
नो. नं. २२

नोटीस

रा. कन्हयालाल यादव आगरवाले वडनेर भोलजी तालुका मलकापूर यांस:-
 लीं सही करणार यांजकडून नोटीस येते कीं आमचे तीर्थरूप तुमच्या ३२ वर्षावर चाकर होते; आणि वाकरीतच त्यांचा अंत झाला. ते प्राण्यानिमित्त वडनेऱ्याहून वरखेडला तेव्हां माझ्या आईच्या व माझ्या वरचे दागिने तुझ्यापाशी अमानत ठेविले. दागिने ह्यणजे.
 याचे कडे २ वजन तोळे १०
 याची टुशी तोळे ६
 याच्या मुद्या २ तोळे ४
 पाटल्या २ तोळे १२
 याची सरी १ तांळे २०
 याची कंठी १ तोळे ६
 " गोफ १ तोळे ७
 " गोल २ तोळे १५
 वर ८० तोळे वजनाचे दागिने.
 वाप वडिलांच्या नांवाचे कर्जरोखे ४ हवाली केले. त्यांचा तपशील.
 कुणको रोख्याची रक्कम
 १) हुमगराव दवलतराव
 मीन सीताराम आत्माराम ९०
 २) नथु कान्हू तेली १००
 " " १००
 ३) सखाराम यादव तेली ९०
 एकूण ४०००

नोटीस पोचल्या तारखेपासून आठ तांचे आंत वरील दागिने व कर्जरोखे हवाली चार पंचासमक्ष परत करून पावतो ध्यावी.
 सिच ता. १४/४/१२ रोजी रामचंद्र जी देशमुख राहणार निंबे याची ह्यणजे वरखेड येथील स. नं. १५४ ल १० आणे ८ पै चा हिस्सा आवडिलांनी ५००० रुपयांस खारिदी या रुपया पैकीं फक्त ४६०० सदहूँ देशमुख यांस द्यावयाचे होते. त्या वडिलापाशी ३१०० रुपये होते. त्याचे १९०० रुपये तुझी कर्जाऊ दिले. कर्जांनिमित्त आमच्या वडिलांच्या संम. तुमचे ही नांव खरिदीखतांत दाखल पांत आले आहे. पुढे तुझाला वडिलांनी १९०० रुपयांची प्रामिसरी नोट दिली आणि तुझी खरेदी वरील हा हक्क उरला नाही हे दर्शविण्यासाठी कागद करून द्यावा असा विचार आ. पण वडील पुढे अधिकाधिक रि होत गेल्यामुळे तुझाकडून वेण्याचा द तसाच होणे राहिला आहे. त्या पीकापैकीं निम्मे पीक किंमत ३०० चे तुझी १९०० रुपयांच्या प्रामिसरी नोटीस वसूल ह्यणून घेतले आहे. ही नोटीस पोचल्यापासून १५ दिवसा आंत १४/४/१२ च्या खरेदीत त्या कांहीं हक्क संबंध नाही अशा पीका लेख लिहून नोंदून देण्याची करावी. आणि प्रामिसरी नोटीची रक्कम घेऊन तोही कागद रद्द न आमच्या स्वाधीन करावा. साहु-

कारांच्या ह्मतीकडे व माझ्या वडिलांच्या चाकरीकडे पाहून आपण विनोभाने सर्व गोष्टी सुरळीत व सुयंत्र करून द्याव असा पूर्ण भरंवसा आहे. आपण योग्य वेळीं माझ्या विनंतीला मान न दिला तर माझे बहुत नुकसान होईल आणि इतक्या वर्षांच्या लोभांत विपर्यास देऊन सरकारदरवार करावे लागेल आणि त्याची सर्व नुकसानी तुमच्या शारावर राहिल. कळावे ता. २९/३/१२ ई

सही
 मुकलाल व्यंकटलाल अगरवाले
 अज्ञानपालन करणार आई
 राधाबाई जवजे व्यंकटलाल
 राहणार वरखेड तालुका
 मलकापूर निशाणी
 हातची बांगडी असे
 नो. नं. १०

नोटीस

नोटीस बेशमी अमृता वल्लह रामजी काठोले कुणबी राहणार आकोट तालुके मजकूर यांस:-

खालो सही करणार इनकडून नोटिसीने कळविण्यांत येते कीं तुझी तारखि २४-१२-१२ आकोले येथील वतनदार छापखान्यांतून दिलेली नोटीस पावली त्या नोटिसीत लिहिलेला मजकूर अगदी खोटा आहे तुझी मला चारपांच दिवस घराबाहेर थंडीमध्ये बसविले व मारहाण करून माझे आंगावरील सर्व दागिने तुझी काढून घेऊन तुझीच मला नरसिंग बोवाची जत्रा झाल्यानंतर तांदूळवाडी येथे माझे चुलत्यांचे घरी आणून घातले. तेथून मी आठवे दिवसी आपले नापाचे घरी टाकळी तालुके आकोट येथे गेले मी तुमचे दिडशे १५० रुपये चोखन आणिले नाहीत व दागिनेही आंगावर आणिले नाहीत माझ्या आंगावरील सर्व दागिने तुझी काढून घेतले व मला चुलत्यांचे घरी पोचविले माझेकडे कांहीं एक गुन्हा नसून विनाकारण माझ्यावर रुपये चेरल्याचा व दागिण्यासह न विचारतां तुमचे येथून तांदूळवाडी येथे चुलत्यांचे घरी मी आल्याचा खोटा आरोप घालून वाटेलतशी खोटी नोटीस दिली संभव तुझास कळविते कीं मला तुझी नोट रितीने मारठोक वगेरे न करितां वागविण्यास कबूल असल्यास व मारठोक केल्यास दरसाल रुपये २०० दोनशे अन्नवज्रा बदल मला द्यावे असा करारनामा करून देण्यास कबूल असल्यास करारनामा करून देऊन मला घेऊन जावे कारण पाहिल्या बायकोस तुझी असाच त्रास देऊन त्यामुळे ती अखेरिस भेली असे मला हल्ली कळले व माझे गंधर्वास पुरे १ वर्षे झाले नाहीतोच तुझी मला वाटेल तसा त्रास देऊन व मारहाण करून चुलत्यांचे घरी पोचविले तेव्हा मीही आतां तुझी करारनामा वर लिहिल्याप्रमाणे करून दिव्याशिवाय तुमचे येथे राहण्यास कबूल नाही तर ही नोटीस पावल्यापासून १५ दिवसाचे आंत करां

नामा करून द्यावा व मला घेऊन जावे तसे न केल्यास हाच नोटीस फारकत समजून मी दुसरा घरावा करीन मग माझ्यावर तुमचा नवरेपणाचा हक्क राहणार नाही कळावे तारीख २६-३-१२ इसवी सही.

सनी मर्द रामजी काठोले राहणार आकोट हल्ली वस्ती टाकळी नि. खु. निशाणी दस्तुर पांडुरंग आकाजी गावेडे नो. नं. ११

नोटीस

रा० रा० भाईजी गणेश कुलकर्णी रा० आसलगांव ता० जळगांव यांस:-
 रामाराम तोताराम अ० पा० आई गंगाबाई मर्द तोताराम पा० रा० आसलगांव ता० जळगांव यांज कडून --

नोटीस देण्यांत येते कीं, आझी तुझास ता० २७-१२-१२ ई।। चे दिलेले कुलमुख्यारपत्र रजिटर केलेले आज पावेतो तुझी आमचे काम करित आला आतां वनत नसल्या कारणाने तुझास आझी कमी करून तुमचे मुख्यारपत्र आझी रद्द केले आहे कारतां आमचे कोणतेही काम तुझी आतां करूं नये. करितां कळविले आहे. कळावे ता० २३-३-१२ ई।।

दस्तुर बंकटप्रसाद रामप्रसाद तिळारी सही
 राजाराम वा।। तोताराम अ० पा० आई गंगाबाई मर्द तोताराम नि० खु० हातची बांगडी द० गणपत गंगागाम नो० नं० १२

नोटीस

नोटीस बेशमी बाळकृष्ण सेनानाजी वडनेरकर रा० पंचगव्हाण ता० आकोट जि० आकोला यास
 नोटीस देणार भागेर्धीबाई जवजे अमृतराव देशमुख रा० पंचगव्हाण ता० आकोट जि० आकोला नोटीस देते कीं तुझी इतके दिवस माझे कुलमुख्यार होता. आतां तीन महिने झाले तुझी माझे घरी येत नाही व काम करित नाही करितां तुमची नोकरी आज पासून बंद केली आहे तुमचे जवळ जी आमची कागदपत्रे आहेत त आझास आज पासून १५ दिवसांत आमचे स्वाधीन करावे व आमची पावती ध्यावी व तुमचा आमचे कडे जो पगार संगळला असेल तोही आझास मागून घ्यावा असे न केल्यास रिती प्रमाणे केले जाईल. ही नोटीस दिली. कळावे ता० २६-३-१२ ई० द० व्यंकटराव लक्ष्मणराव देशमुख दिव-खेड कर सही
 भागेर्धी जवजे अमृतराव द० खु० नो० नं० १३

नोटीस

नोटीस बेशमी जातमळ कन्हयालाल देणार अन्वी मारवाडी मालक रामनारायण जातमळची बांगडी मारवाडी रा० पातुर्डा ता० जळगांव जि. रहा बुलडाणा यांस:-

खालो सही करणार यांज कडून नोटीस देण्यांत येते कीं तुझाला आझी गहाणखत ४००० अक्षरी चार हजार रुपयाचे लिहून देऊन सब रजिटरसाहेब तामगांव यांचे कचेरीत त्याच दिवशी नोंदून दिले वरील रुपयाच्या भरण्या पैकीं तुझी मजला लक्ष्मीनारायण उत्तमचंद यांचे गहाणा बदल १२७० व मुलतानचंद मनसुखदस यांचे कर्जरोख्या बदल ३७० एकूण रुपये १६४० तुझी दिले व बाकीचे रुपये २३६० संवत १९१२ चे मागशीर्ष शु।। ५ रोजी देण्याचे ठरले होते तर ते रुपये तुझाला दोनचार वेळां मागितले असतां आज देतो उद्या देतो असे करितां करितां तुझी अजमासे तीन महिने लाटले तरी आज पावेतो दिले नाही रुपयाचा भरणा पुरा नझाल्या मुळे तुझी गहाणखत हक्क नोंदणाचे रजिस्ट्रांत दाखल केले नाही व आतां मजला असे समजले आहे कीं तुझी २३६० रुपयाचा खोटा नमखर्च वही मध्ये केला आहे व तुझी विद्यमान तहसीलदार साहेब तालुका जळगांव यांचा मुकाम पातुर्ड्यास तारीख १८-२-१२ रोजी होता तर तुझी ते पोकळ गहाणखत त्याज समोर नेऊन दाखल केले त्यांच्या सांगण्या वरून पटवारी यानीं तकरारीचे रजिस्ट्रांत नोंद केली तुझी जर मजला पुरा भरणा दिला असतां तर हक्क नोंदणाचे वेळीं गहाणखत नोंदले असते एकूण आतां तुमचे मनांत बेइमानकी येऊन पोकळ गहाणखत तुझी नोंद केले असे कारणे तुमच्या सारख्या सावकाराला चांगले नाही. हल्ली मजला हक्क नोंदणाचा उतारा मिळाला आहे त्या मध्ये सुद्धा नोंद नाही तरीच या नोटीसीने तुझाला कळवितो कीं ही नोटीस पावल्या पासून १५ दिवसाचे आंत मजला २३६० रुपये व्याजा सुद्धा द्यावे व मशी रुपये पावल्या बदलची पावती ध्यावी. अगर आझी तुझाला १६६० रुपये व्याजा सुद्धा घेऊन माझे गहाणखत मला वापस द्यावे असे वरील मुदतीत न केल्यास आझी तुमच्यावर दिवाणीत दावा करून खोटा जमाखर्च केल्या बदल व पोकळ गहाणखत नोंद केल्या बदल तुमचेवर कायद्याचे रिती प्रमाणे कम चालविले जाईल मग या नोटीसीचा खर्च के.ट खर्च तुमचे जवळून घेतला जाई. दोषांही खर्चात पडू नये ह्यणून या नोटीसीने सुचविले आहे. ही नोटीस दिली. कळावे ता० २०-३-१२ ईसवी सही

राधाकिसन बालमुकुंद आगरवाले द० खु० तर्त वकील विनायकराव लक्ष्मणराव आक बी० ए० एल० एल० बी वकील नो० नं० १४

नोटीस

नोटीस शामराव चाहाडजी हेडमास्तर
पास्टूल ता० बाळापूर पो० पातूर
यांस—

खाली निशानी करणारा कडून नोटीस देण्यांत येते की आझी जा. नोटीस बन्हाडसमाचारामधून ती त्याचे उत्तर आपण दिलें ता० २४-३-१३ चे तें अगदीं बनावट आहे. सुरजमल वाडी यच्या व माझ्या तंत्र्याचा मी तः निकाल करितो असें ह्मणून आपण कागदावर माझा आंगठा घेतला. त्या कागदावरच पुढें तुम्ही मला न वितां माझे नावची प्रामेसरी नोट ठेविली. तें मला माहीत नाही. आपण पावती बदल लिहतां तेंही मला त नाही. आपण खेरीदीचे रुपये दिले छिटें असून मी मारवाड्याचा निकाल घेऊन करितो. तुम्ही फक्त माझे नांव घ्या. (निकाला पुरती) तुमच्या प्यावर मी फसलो. आणि रुपये मला नगडी दिले नाहीत. ज्या आपण घराचा ताचा घेण्यास आले त्या वेळेस रुपये घेऊन आणून असे चार चौघा समक्ष आपण केले होते. आमचे गांवांत पायऱ्या वा चिनक्या महार याज जवळ ही तुम्ही खोटी प्रामेसरी नोट लिहून घेतली आहे. तरी नोटीस पावल्या पासून १५ दिवसाचे अंत मला खेरीदी परत करून व प्रामेसरी रद्द करून माझा निकाल करावा. असे न केल्यास मला कोर्टाची दाद मागावी लागेल. तुम्ही कोणतही आनगड केल्यास तुमचे खर्चा बदल मी मुळीच जबाबदार नाही. फीर्यादीचा प्रसंग आल्यास तुमचे खोटेपणा बद्दल पुष्कळ पुरावे देतां येतील ही नोटीस दिली. कळावे ता० २८-३-१३ इ.स.ची सही

निशानी आंगठा नारायण सयार्ज
आंद रा० कोसेगांव पो० पातूर
नो० नं० १५

जाहिर नोटीस

सर्वत्र शेतसावकार व इतर सर्व लोकांस या जाहिर नोटीसीने कळविण्यांत येते की. माझा मुलगा उकडो वल्लद सद्द तेली राहणार नांदुरा बु। ता० मरुकापूर हा तीन वर्षापासून वेगळा राहात आहे व अलीकडे तो गैरचालीचा व्यसनी झाला आहे. करितां त्यास कोणी कर्ज वगैरे देऊन माझी स्यावर जंगम कोणतीही इस्टेट गहाण खेरीदी वगैरे करून घेऊ नये घेतल्यास त्या रकमेचा मी जबाबदार नाही. माझा कोणत्याही स्यावर जंगम जिनगीवर त्याचा हक्क नाही सबब कोणी गावांतील परगांवातील लोकांनी त्यास कर्ज देऊ नये कळावे तारीख २६-३-१३ इ. सही

सद्द वल्लद बनार्जो तेली राहणार
नांदुरा बु। नि० खु०
द० किसनसा नारायणसा राहणार
नांदुरा बु।
नो० नं० १६

नोटीस

नोटीस बेशमी गणेशदास जेटमल मार-
वाची दुकान आडमूल ता० आकोट.
यांस—

खाली सही करणाराकडून नोटीस देण्यांत येते. बलू वा कमाल मुा वानखेडे यांचा हवाला ता० ११ माहे सप्टेंबर सन १९११ इ० रोजी रुपये ४५० साडेचा- रशेचा आपण घेतला. ते रुपये आज- पावेतो दिले नाहीत करितां आतां नोटीस देण्यांत येते की एन रुपये साडेचारशे व व्याज १८ महिन्याचे ८१ रुपये (रुपया शेंकडा प्रमाणें) एकूण रुपये ५३१ पांचशे एकतास हे रुपये नोटीस पावल्या- पासून आठ दिवसांचे आंत माझेकडे देऊन पावती घ्यावी. असे न केल्यास वरील मुदती नंतर कोर्टमार्फत फीर्याद करून कोर्ट खर्च व नोटीस खर्चासुद्धां रक्कम भरून घेतली जाईल ही नोटीस दिली त० २७ मार्च १९१३ इ.

सही
मंदलाळ पन्नालाल दु० हातरुण
पो० आकोला.
नो० नं० १७

नोटीस

नोटीस बेशमी देवजी भीमसन उद्देपान नारायण, विठू जानजी, आणि विठू वा मारिती माळी वरोकार अ. पा. क. आई पुंजई इत्या इस्टेटासी हीतसंबंध असणारे लोक राहणार पळशी बु। खाम- गाव या सर्वांस खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते की मीने कारेगांव खर्च ता० खाम गाव येथील शेत स० नं० ८६ मधील विठू वरोकार याने आपला हिस्सा विक्रीस काढला त्यावेळीं त्याने व मी तुम्हा सर्वांस (घेण्याशिर्ष) विचारणा केली असतां तुम्ही सर्वांना तो हीस्सा विकत घेण्याचे नाकारले वरून मी तो हिस्सा ता० २५/३/१३ रोजी खेरीदी घेतला व खेरीदीवत त्याच दिवशी नोंदलें खेरीदीखन नोंदून परत आल्यावर तुमचे पैकीं कोणी अप्रक्रीयेचा दावा कर- णार असे कळले वरून विनंती की जर कोणास तो हीस्सा विकत घेण्याची इच्छा असेल त्याने नोटीस प्रसिद्ध झाली त्या तारखेपासून १५ पंधरा दिवसांचे आंत खेरीदीखतांत लीहिलेली रक्कम खेरीदीखतास व ह्या नोटीसीस लागलेल्या खर्चाची रक्कम मला देऊन मजपासून तो हीस्सा विकत घ्यावी मी देण्यास तयार आहे परंतु १५ पंधरा दिवसानंतर १६ सोळावे दिवशी तो हीस्सा विकत घेण्यास कोणी आल्यास मी तो हीस्सा विकत देणार नाही व आप्रक्रीयेच्या दव्याचा जबाबदार राहणार नाही नोटीस दिली ता० २५/३/१३ इ.

द. दामोदर लक्ष्मण कारगांवकर
सही
फकीरा वा चाहाडु न्हावी
राहणार पळशी नि. खु. द.
नो० नं० १८

नोटीस

नोटीस बेशमी पंढरी वा निवानी धार राहणार नांदखेड ता० अकोट जिऱ्हा आकोला यांस खाली सही करणार इज कडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही माझे गंधर्वाचे नवरे असून अजमास ११ वर्षे झाले गंधर्व झाले आहे गंधर्व झाल्यावर तुमचे घरी मी ३ वर्षे नांदले पुढे तुम्हास गर्माचा उपद्रव झाल्यामुळे त्या योगाने तुम्ही पुरुषत्वातून गेले व संसाराचे उपयोगी राहिले नाही. तरीही मी तशीच तुमचे येथे राहिली नंतर तुमच्यांत पुरुष- त्वाचे ढंग नसल्यामुळे तुम्ही तुमचा बडील बंधू गणाजी यासही स्त्री नसल्यामुळे सद- रहु माझे जेठानां माझेवर वाइट नजर ठेविली त्या बद्दल तुम्हास मी सांगितले असतां त्यास बोलण्याचे टाकून देऊन उलट तो सांगेल ऐकण्या विषयी मजला सांगितले तें मी नाकबूल केल्यामुळे तुम्ही उभयतांनी मजला मारहाण करून घरांतून काढून दिले त्यावेळीं मी माझे आईचे घरी ह्मणजे अन्वी ता० आकोला येथे येऊन राहिले त्यास सरासरी ८ वर्षे होत आले आहे तरीही तुम्ही माझे नेआण केली नाही या वरून तुम्ही तसेच आहा असे मजला वाटते अगर तुम्ही दुसरी बायको ही केली नाही आज पर्यंत मी तुमचे नांव घेऊन राहिले होते परंतु माझे पोटा पाण्याची अगर चोळी लुगड्याची मुळीच तुम्ही खबरदारी आजपर्यंत ठेविली नाही आह्मास कोणी पोशीदा मनुष्य नस- त्यामुळे माझ्या आईला मजकरितां दुसऱ्याचे कर्ज काढणे भाग पडले व ते कर्ज येथील माळी कडतानी याज पासून काढले आहे व त्याचे आज पर्यंत रुपये माझे खर्चाचे दरसाळ ३६ रुपये प्रमाणे ८ वर्षांची रक्कम त्यांची मजला देणे २८८ रुपये व शिवाय व्याज दरमहा दर शेकडा २ रुपये प्रमाणे दामदुपटी प्रमाणे ५७६ रुपये मजकडेस त्यांचे देणे निघाले त्या देण्याची त्यांनी मजला निकड लावल्या मुळे व तुमचे कडून मजला कांशीच पोटा पाण्यास आज पर्यंत न मिळारया मुळे मजला सदरहु इसमाचे कर्ज करणे भाग पडले त्या कर्जाचे फेडी करितां मजला माझा जीव धर्माची परवा न बाळगतां दुसऱ्याचे घर निवर्णे भाग पडले व याज करितां मी दुसऱ्याचे घर निघण्याचा माझा मानस आहे. तर सदरहु नोटीसीने कळविण्यांत येते की मग तुमचा नवरे पणाचा हक्क मजवर राहणार नाही व ज्यांनी आज पर्यंत खादगी खाल्ल्याचे रुपये सदरहु माळ्यास दिले आहेत व त्याची पावती ही त्या इसमानां घेतली आहे त्या इसमान ही नोटीस पावल्या पासून ८ दिवसांचे आंत वर लिहिलेली रक्कम द्यावी असे होणार नाही व नोटीसीचा जबाबही तुमचे कडून मिळणार नाही तर हीच फारकत समजून मी दुसऱ्याशी गंधर्व लावीन मग तुमचा नवरे पणाचा हक्क बिलकूल राहिला नाही व तुम्ही फीर्याद कराळ ती रद्द समजली जाईल व याज बदलची कोणत्याही

प्रकारची जबाबदारी मजवर नाही. ही नोटीस दिली. कळावे ता० १५-३-१३ ई० सही
कवशी मर्द पंढरी राहणार अन्वी
निशानी खुद हातची बांगडी
नो० नं० १९

नोटीस

रा. रा. जैराम गणू कुणबी रा. जामडी
बु। ता० मोर्तीजापूर

यांस—
खाली सही करणार खेतसीदास जगनाथ मारवाडी रा० जामडी बु। ता० मोर्तीजा- पूर याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही ता० १६/३/१२ रोजी बन्हाडस- माचार पत्रातून नोटीस दिली ती पावली तीत तुम्ही लिहिलेला मजकूर सर्व खोटा आहे. सुर्यभान याने फक्त ३॥ महिने नोकरी केली आहे ८॥ महिने नोकरी त्याकडून घेणे आहे व तो इसम बरोबर नोकरी इमानाने करित नाही तरी तुम्ही नोटीसीत लिहिले प्रमाणे स्वतः येऊन माझे ८॥ महिने राहिलेली नोकरी कर- प्यास येत असल्यास तुम्ही कामावर हाजर होऊन साळ पुरे करून द्यावे व मी तुम्हास दोनतीन वेळां बोलावले तर येत नीवळ थापवाजीच्या गोष्टी करितां तरी ही नोटीस पावल्यापासून ८ दिवसांत तुम्ही माझे नोकरीवर येऊन साळपुरे करून द्यावे याप्रमाणे न केल्यास रीतीप्रमाणे दस्तऐ- वजाचे शर्ती प्रमाणे रुपये फीर्याद करून वसूल करून घेऊन नंतर फीर्यादीचा खर्च नोटीसीचा सर्व खर्च तुम्हास द्यावा लागेल कळावे ता० १४/३/१३ इ. सही

खेतसीदास जगनाथ
नो. नं० २०

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस खाली सही करणार हरी वा बाबुनी राहणार लाखपुरी तालुके मुर्तीजापूर जिऱ्हा आकोला याजकडून कळ- विण्यांत येते की, मीने लाखपुरी येथील शेत सर्व नंबर ३६ एकर ३३ गुंठे २० आकार रुपये ६३ याचे खाते माझे नावानां असून हानंबर माझे वडीलोपार्जित मालकीचा आहे असे असतां माझा अज्ञान पुतण्या नामे बळीराम वल्लद नारायण तेली हा या शेतासंबंधाने भावगडी रपास्थित करण्याचे विचारांत आहे तरी त्यानपासून कोणाही हा नंबर अथवा यांतील कोणतीही हिस्सा खेरीदी, गहाण अथवा पत्र्याने घेऊ नये. घेतल्यास घेणाराचे विनाकारण नुक- सान होईल. आणि अशा तऱ्हेने केलेल्या व्यवहाराची सर्व जबाबदारी घेणारावरच राहिल कळावे तारीख ता. २-४-१३ इ. सही

हरी वा बाबुनी तेली नी. खु.
नो. नं० २१

पत्राच्या वर्गणीदारास

एक सवलत.

प्रतिभा.

नांवाची कादंबरी श्रुत नाव
द्रास एम० ए० बी० एल० यांची
त्यांत अत्यंत श्रेष्ठ पद पावलेल्या
नामक कादंबरीचा आनुवाद
वडे सांगितले असता ही कादंबरी
नेाहर आहे हे निराळे सांगण्याची
आवश्यकता नाही. प्रस्तुत कादंबरी
पत्राचे एप्रिल अखेर वर्गणीदार
निम्त्या (४१०) किंमतीत दे-
व्याजिके आहे. प्रती बेताच्याच
च्या असल्यामुळे या सवलतीचा
वेळ इच्छिणाऱ्यांनी खालील पर्यावर
दाविण्याची त्ग करावी. इतरांस
अखेरपर्यंत नांव] नोंदविण्यास ट०
६ १८४ सवा रुपया.
ती हे पत्र दर सोमवारी प्रसिद्ध
असून यात निडवक लेख, वर्तमान-
मनोरंजक आणि आश्चर्य कारक
येत असून चालू सालच्या जानेवारी
पासून 'अंजनासुंदरी' नांवाची
वटकदार कादंबरी चालू आहे. वार्षिक
ट० हा० सह २ रु० तरी
पंध दो काज' या हणी प्रमाणे
त्रास वर्गणीदार होऊन वरील सवल-
कायदा घेण्याची वाचकांनी कृपा

यानेजर-सुमति वर्धा. (सी. पी.)
ना. नं. २७

चित्र शुद्ध १ शके १८३९ प्रमादी

इष्ट सुधारणा.

अनेक कारणांनी सामाजिक सुधारणा हा
सामान्य जनसमूहाला अप्रिय झालेला
ह. तथापि सामाजिक सुधारणेचा एक
कार तर्ग त्याला— विशेषतः त्याच्यांतल्या
एक विचारी स्त्री पुरुषांना— खात्रीने मान्य
प्या सारखा आहे. ही सामाजिक सुधारणेची
च हणजे काही विशिष्ट ब्राह्मण जातीत
पसांत बेटी व्यवहार होऊं लागण्याची
ता हा होय. आपल्या महाराष्ट्रीय ब्राह्मण
र्गिचे ठळक असे दोन वर्ग आहेत एक
व द्राविड व दुसरा पंच गौड. पैकीं
हल्या वर्गांत कोंकणस्थ, देशस्थ व कन्हाडे
येतात व दुसऱ्यांत मुख्यतः शेणवी अथवा
रस्वत ब्राह्मण यांचा समावेश होतो. पंच
विदांतल्या पोत वर्गांत हणजे देशस्थ, कोंक-
स्थ (चितपावन) व कन्हाडे यांच्यांत
पापसांत रोटी व्यवहार आज दोन तिनशे
तरी निदान चालू आहे. बेटी व्यवहारालाही
त्याची आडकाठी नाही. रुढिचाच काय
तिबंध इतके दिवस होता, पण आले
ही बाजूला ठेवून कित्येकांनी ही
यमलांत आणिली आहे व समाजांत

तिकडे दुर्लक्ष करून अप्रत्यक्षतया आपली
त्याला संमती दिली आहे.
या उपर जर ही सुधारणा प्रचारांत न आली
तर त्याचा दोष शास्त्राकडे किंवा समाजा
कडे मुळीच नसून आमच्या सुशिक्षित वर्गा-
च्या अंगच्या भिन्नेपणाकडे येईल. पण या
हून ही जास्त सोपी व राष्ट्रियच्या दृष्टीने
अत्यंत इष्ट अशी एक सुधारणा मुंबईच्या
सामाजिक परिषदेचे सेक्रेटरी रा० भाजेकर
यांनी सुचविली आहे. व तिच्या संवेधांत
काढलेल्या विनंती पत्रकांवर ना० श्री०
अण्णासाहेब कुंठवाडकर ना० रा० ब०
काशिनाथपंत गोडबोले, श्री० जमखिंडीकर
श्री० बाबासाहेब इचल करंजीकर, ना०
रोह ना० मि० वेळवी, पेनशनर कलेक्टर
पानसे वगैरे बड्या बड्या मंडळींच्या संमति
दर्शक सहा आहेत. इतक्या बड्या मंड-
ळाला जी गोष्ट संमत वाटली ती निदान
समाजांत विचारार्ह तरी समजून तिची चर्चा
करणे अवश्य आहे असे आह्मास वाटते.
रा० भाजेकर हे थोड्या दिवसां पूर्वी
दक्षिण हिंदुस्थानांत फिरत असतां त्यांना
तंजावर, मदुरा, तिनेवली वगैरे ठिकाणीं
अनेक महाराष्ट्रीय गृहस्थ भेटले. हे तिकडे
स्थायिक झाले आहेत तरी मुळचे ते महाराष्ट्रीय
हेते या गोष्टीला त्यांची घरांत बोलण्याची
मराठी भाषा, व रीत रिवाज, वगैरे
अनेक प्रमाणे आहेत. श्री शिवाजी महारा-
जांचे बंधू व्यंकोजी राजे कर्नाटकची जहा-
गिरी संभाळून हेते, त्यांच्या आश्रितांचेच
हे वंशज, अर्थात यांचे पूर्वज मूळ इकडून गेलेले
हेते. हे बहुतेक देशस्थ असून यांची
संख्या सुमारे दहा हजार आहे. हे इकडल्या
देशस्थांसारखे वनस्पत्याहारी असल्यामुळे
इकडच्या पंचद्रविड ब्राह्मणांनी त्यांच्याशीं
बेटीव्यवहार करण्यास शास्त्राचा प्रतिबंध
बिलकुल दिसत नाही. त्यांना जरी आप-
ल्यासारखी शुद्ध मराठी भाषा बोलतां येत
नाही, तरी ही इष्ट सुधारणा घडून
येण्याच्या कामी भाषेची अशुद्धता हे सवळ
कारण आहे असे कोणी हा विचारी मा-
णूस कधी हणणार नाही. तुमचा व
त्यांचा इतकी शतके संबंध तुटला हणून
त्यांच्या भाषेत तामिल शब्दांचे मिश्रण झाले
हा संबंध पुनः जडल्यावर भाषेची ही
शुद्धि होईल. ते निरामिषाहारी असल्यामुळे
खाण्यापिण्याच्या संवेधांतली भिन्नता ही सबब
सांगतां येणार नाही. त्यांच्याशीं बेटीव्यव-
हार करण्याला कोणते ही रास्त कारण
दिसत नाही. उलट हा बेटीव्यवहार मुळ
झाला, तर महाराष्ट्राचा मोठाच फायदा
होणार आहे. राष्ट्रांत ऐक्य उत्पन्न करण्याचे
जे प्रयत्न निरनिराळ्या दिशांनीं मुळ
आहेत त्याला या सुधारणेचे बरेच साह्य
होईल. यामुळे महाराष्ट्रदेशाची मर्यादा बरीच
विस्तृत होईल. महाराष्ट्र भाषेचा प्रसार
होण्यास अधिक वाव मिळेल. महाराष्ट्रीय
ब्राह्मण समाज जो फारच संकुचित आहे
त्याचा व्याप वाढेल, आणि त्या समाजाच्या
अंगी अधिक कार्यक्षमता येईल. या गोष्टी
लक्षांत घेतल्या हणजे या सुधारणेची
इष्टता कोणालाही दिसून येणार आहे.
करितां या प्रश्नाची आमच्या समाजाकडून
योग्य प्रकारे चर्चा व्हावी अशी जी

इच्छा विनंतिपत्राच्या द्वारे उपरिनिर्दिष्ट बड्या
मंडळींने प्रदर्शित केली आहे तिला मान
देउन आमचा महाराष्ट्रीय ब्राह्मण समाज
हा प्रश्न लवकरच निकालाला लाविल अी
आह्मी आशा करतो.

मरणोन्मुख प्राच्य राष्ट्र.

आडियानोपल तुर्कीच्या शत्रूच्या हातांत
शेवटीं गेले. तहाच्या वाटाघाटीनंतर कित्येक
दिवसपर्यंत तुर्कांनी जो आवेशदाखविला
त्यावरून तुर्की राष्ट्रचे नष्टचर्य संपून
त्याच्या अभ्युदयाविषयी उत्पन्न झालेला
आशांकुर गेल्या आठवड्यांतल्या बातमीने
जागचे जागीच करपून गेला. तुर्कस्थानचा
मुल्तान एकंदर मुसलमानांचा खलीफा
हणजे धर्मनायक असल्यामुळे त्याचा झालेला
हा अधःपात ऐकून केव्यावधि मुसलमां-
नाना पराकाष्टेचे दुःख होणे साहजिक
आहे. आमच्या मुसलमान बंधूंचर आलेला
हा देवाचा वाला पाहून त्यांच्याविषयी
आमच्या मनांत सहानुभूति जागृत होते.
आणि हे संकट त्यांच्याच एकट्यावर
नसून एकंदर प्राच्य राष्ट्र ध्वंसोन्मुख व्हावी
अशी परमेश्वराची योजना दिसतेशी पाहून
मन दुःखानें व्याकुळ होतें. विचार
दृष्टीने पाहणारांस प्राच्य राष्ट्रांची ध्वंसोन्मु-
खता स्पष्ट दिसणारी आहे. तुर्कीराष्ट्र आतां
बहुतेक नामशेषच होणार, निदान तुर्त
तरी गतप्रभ झाले आहे. इराणांतली धम-
धूम ही त्याच्या मरणोन्मुखतेची साक्ष देत
आहे. अफगाणिस्थान अद्याप जीव धडन
आहे तरी ते राज्य सागरांतल्या एखाद-
दुसऱ्या जल विद्रुप्रमाणे क्षुद्र असल्यामुळे
ते हिशोवांत घातां येत नाही. हिंदुस्थान
तर बोलून चालून परधीन झालेले आहे.
राहतां राहिलें चीनचें राष्ट्र त्याला ही
अखेरची घाघर लागली आहे कीं काय
अशी भीती क्षणोक्षणी वाटत आहे. त्याला
पुष्टिकारक अन्नाच्या अभावी क्षयाची भावना
आज कित्येक दिवसांपासून झालेली स्पष्ट
दिसत आहे. युरोपियन राष्ट्रं कर्ज देण्याच्या
मिषानें त्याच्या इतिश्री करण्याच्या उद्योगाला
प्रारंभ करित आहेत असें खुद्द युरोपियन
पत्रें हणत आहेत. पण कर्ज न घ्यावें
तर आजचें मरण निश्चित आहे. हणून
चीन जाणून बुजून विषाची गोळी औषध
समजून गिळण्यास तयार झाला आहे.
रशियांतें इराणांत ज्या रीतीने हातपाय
पसरले तीच रीत चीनसंबंधानें युरोपियन
राष्ट्रांनीं उचलली आहे. ही सगळी कशाची
चिन्हें आहेत ? त्रैलोक्यचिंतामणीची मात्रा
मरणोन्मुख रोग्यास दिल्यावर काहीं वेळ
त्याच्या अंगांत मोठा आवेश संचरत असतो.
चीनमधली प्रजासत्ताक राज्याची स्थापना,
इराणांत थोड्या वर्षांपूर्वी झालेली राज्यक्रांति
आणि तुर्कस्थानांत तरुण पक्षाचा नुकताच
झालेला जयजयकार या
गोष्टी त्रैलोक्य चिंतामणी मात्रेनें संचरविलेला
आवेश आहे कीं खरोखरीच उदयोन्मुखतेची
लक्षणे आहेत. हे कालक्रमनेंच दिसून
येणार आहे, आणि रहस्यभय कात्रेदरांत
काय सांठवून ठेविलेले आहे कोणास
ठाऊक।

प्रगती कीं परागति?

न्याय व अंमल बजावणा ही खाती
वेगळी काढण्याची आवश्यकता किती आहे
या संवेधानें सध्याचें पब्लिक सर्विस कमि-
शन शिष्ट लोकांचे अभिप्राय विचारीत
आहे, आणि वरिष्ठ कायदे कौन्सिलांत ही
या बदलचा प्रश्न निघाला तेव्हा सरकारनें
या प्रश्नांत गंभीत असलेल्या तत्वा संवेधानें
स्वतःच्या मनाची अनिश्चितता उवडणें
बोलून व्यक्त केली. पण मुंबईचे कॅनिकल
पत्र हणतें कीं या प्रश्नांतलें तत्व सरकारनें
पांच सहा वर्षीं पूर्वीच कबूल केलें असून
तें तत्कालीन कोणत्या रीतीने उतरावयाचें
या बदलच काय तो विचार व्हावयाचा
राहिला होता. असें असतां पुनः सरकार
तत्वाच्या मुद्यावर अनिश्चितता दाखवूं लागलें
आहे याचा अर्थ काय? गेल्या पांच सहा
वर्षींत सरकारच्या विचाराची ही प्रगति
समजावयाची कीं परागति?

जंगल खात्याचें काम.

मध्यप्रांत आणि वन्हाड यांतील जंगल
खात्याच्या कामाची पद्धत प्रशंसनीय हणून
गणली जात आहे आणि या बदलचें श्रेष्ठ
चीफ कौन्सिलर मि० हार्ट व त्यांचे साह्य
कारी कापदार यांना दिले पाहिजे. १९-
११ १२ सालच्या जंगल खात्याच्या रिपो-
र्टीत आमच्या या हणण्याच्या पुष्टिकरणार्थ
हवा तेवढा पुरावा आहे. जंगलांच्या रक्षणा
पासून देशाला सुपिकता, पर्जन्य व हवा-
मान यांच्या बाबतींत अनेक रीतीनें फायदा
होत असतो ही गोष्ट शिक्षणप्रसारा बरोबर
लोकांना कळूं लागली आहे.
ही समाधानाची गोष्ट आहे.
आतां या जगात अमिश्र अशी कोणतीच
गोष्ट नाही त्या प्रमाणे जंगल खात्याच्या
संरक्षणा बरोबर गुरांच्या चारण्याचे निर्बन
लांकुडफाट्याची महागाई वगैरे कित्येक गैर
सोयी येतात ही गोष्ट खरी; पण शहणे
व लोकांचा गैर सोप जाणणारे अधिकारी
हे अनिष्ट टाळण्याचे दुसरे उपाय तत्काळ
शोधून काढतात. जंगल खात्याच्या कडक
निषर्मां मुळे गुरांचे हाल होतात हे पाहून
कापलेल्या गवताचे दुबळे गेष्ट पाठीवण्याची
सोप करण्यात आली आहे. ही पद्ध
वन्हा सारख्या प्रांताला अधिक फायदे र
होण्याचा संभव आहे. गेल्या सालीं जंगल
खात्याचें उत्पन्न ३१ लक्ष रुपयांनीं वढलें.
या वर मे० चीफ कमिशनर साहेब यांनीं
अपल्या ठरावांत असा शेर मारला आहे
कीं जंगल खात्याच्या कामाची महती
व्यापारी पद्धतीनें हणजे उत्पन्नाच्या
वाढीवरून ठरावीकें हे योग्य नाही. जंगल
खात्याचे अधिकारी ना० सर वेंजामिन
रॉवर्टसन साहेबांचा हा शेर नेहमी डो-
ळ्यापुढें ठेवून जंगलखात्याच्या सुधारणे बरो-
बरच लोकांच्या सोयीकडे ही अधिक लक्ष
देतील तर त्यांचें खातें हें एक अत्यंत
उपयुक्त खातें आहे अशी लोकांची खात्री
होईल. मे० चीफ कमिशनर साहेबांनीं चालूं
सालीं गुरांच्या चर्गासाठीं अधिक रकम
मंजूर केली आहे या त्यांचा उदारपणा-

वहल मुकीं ननावरें व त्यांच्याच सारखे त्यांचे अशाक्षित अतएव मुके असे त्यांचे मालक नामदार साहेबांस दुवा देतील यांत संशय नाही.

हिंदुमुसलमानांचे ऐक्य

आपले राजकीय उद्दिष्ट काय असावे ? विभेद स्वराज्य की वसाहतीचे स्वराज्य ? संघर्षात काँग्रेसच्या पुढारी मंडळीत लागते तंटे पुढे कसे विकोपास गेले व त्यांच्यापायी देशाची केवढी हानी झाली ते हून ऑलइंडिया मासिक लीगने (सगळ्या हिंदुस्थानांतल्या मुसलमानांचे ऐक्य करणारी समिती) शहाणे व्हावयास पाहिजे होते व हा प्रश्न केवळ तात्विक दृष्ट्या किती ही महत्त्वाचा असला तरी त्या संघर्षाची चर्चा उपस्थित करून व्यर्थ कालक्षेप व शक्तीचा अपव्यय करण्याचे टाळावयास पाहिजे होते. आज आपल्यापुढे कार्य क्षेत्र येवढे विस्तीर्ण आहे की लीगमधल्या कित्येक पुढार्यांनी आपले सारे आयुष्य त्यांतल्या एका भागा कडे खर्च केले तरी ते पुरे होणार नाही. पण तिकडे दुर्लक्ष करून स्वराज्या सारख्या मोठक मृगजळा कडे घावण्यात काय अर्थ आहे? आज आपल्या पुढे हिंदु व मुसलमानांचे ऐक्य व लोक शिक्षण यांच्या सारखे दोन मोठाके प्रश्न आहेत व हे दोन्ही सांप्रत काळीं अत्यंत जल्दीचे आहेत. गेल्या पांच चार वर्षांत लीगच्या पुढार्यांनी या दोन्ही साधने आपले कर्तव्य शक्य तेवढ्या प्रमाणात व्हाविले आहे काय? तुकीं बरकत युद्धाचे संघर्षांत ब्रिटिश सरकारने कसे कारण ठेवून त्याचा धडा ब्रिटिश प्रधान मंडळाला देण्या पेक्षा व स्वराज्या सारख्या विषयाची निष्फळचर्चा करण्या पेक्षा या दोन विषया संघर्षात लोकांत जागृती करण्याचे वृत्त या संस्थेने स्विकारले असते तर त्यांचे प्रयत्न अधिक फलद्रूप झाले असते असे आम्हांस वाटते. या दोन प्रश्नां पैकीं पहिला प्रश्न हा हिंदुस्थानच्या राष्ट्रचे मुख्य उद्दिष्ट असून लोक शिक्षण हे त्यांचे साधन आहे. हे उद्दिष्ट साधण्याचे प्रयत्न आज पर्यंत जोराने असे कधीच झाले नाहीत. हिंदु व मुसलमान यांचे पुढार्यांना एकत्र जमवून एक जुटीने देशकार्य करण्या विषयाचा ठराव चार वर्षे पूर्वी काँग्रेसने करून ठेविला, पण तो अखर कागदा वरच राहिला. लीग सारख्या संस्थेने तो हातीं घेऊन अमलांत आणण्याचा प्रयत्न कां करू नये ते कळत नाही. हिंदु व मुसलमान ही हिंदुस्थानच्या राष्ट्रपुरुषांची दोन प्रधान अंगे आहेत. या दोन अंगांत जर जुटीने काम करण्याची शक्ति नसली तर राष्ट्रपुरुषांचा देह विकल अतः कार्यसाधनाविषयी असमर्थ असणारच. विकलत्व काढून टाकून त्याला सबळ करण्याचे काम स्वराज्याचे मृगजळाभागे आपापेक्षा कमी महत्त्वाचे आहे असे लीगस कोणा ही सुशिक्षित मुसलमान कधी ही तयार होणार नाही अशी आमची खात्री आहे. मग उशीर कां ?

सरस्वतीचे राज्य,

कलकत्ता युनिव्हर्सिटीच्या पदवीद्वारा समारंभाचे वेळी व्हाडसमाचार सर आल्तोष सुकरकी यांनी सांगितले की सरस्वतीचे राज्यांत जातिभेद किंवा वर्णभेद नसला पाहिजे. योग्यताहीच खरी कसेटी समजून युनिव्हर्सिटीत प्रोफेसरांच्या वगैरे नेमणुका झाल्या पाहिजेत. अगदी खरी गोष्ट पण हा तात्विक विचार आहे. या प्रश्नाला व्यावहारिक ही बाजू आहे. सर साहेब त्यांचेही विमोचने. कॉलनांतून संस्कृत प्रोफेसरांच्या नावां सरकार जेव्हा एखाद्या युरोपियनाची नेमणूक करते किंवा डॉ० पी. सी. रॉयसारख्या त्रिखंड कीर्तीच्या शास्त्रज्ञास प्रांतिक सर्विसमध्येच कुचंबण्यास लावून त्यांचे शिष्य हणण्यास सुद्धा अपात्र अशा एखाद्या अपक्रुद्धीच्या युरोपियनास त्याच्या डाक्यावर आणून बसविते तेव्हा हा तात्विक विचार सरकार बाजूला ठवते की नाही? सरकार खरोखर व्यवहारज्ञ आहे, आणि ज्याला व्यवहारांत वागावयाचे आहे त्याने व्यवहारदक्षता ठेविलीच पाहिजे. आमच्यांतल्या विद्वानांचे चुकते ते येथेच.

शास्त्रीय ज्ञानाचा अभाव

कलकत्त्याच्या प्रेसिडेन्सी काळिजातील शास्त्रीय विषयाचे मुख्याध्यापक आणि सुप्रसिद्ध रसायनशास्त्रज्ञ डॉ० पी. सी. राय यांनी बंगालच्या साहित्यसंमेलन प्रसंगी केलेल्या भाषणांतले एक दोन मुद्दे सद्यः स्थितीत विशेष विचारणीय आहेत. इकडेही शाळांत विद्यार्थ्यांना दिल्या जाणाऱ्या शिक्षणांत अनेक दोष आहेत ही गोष्ट सर्वांना मान्य आहे. पण या दोषांत अतिशय मोठा दोष हणजे शास्त्रीय विषयाच्या ज्ञानाला देण्यात आलेले गौणत्व हा आहे असे डॉ० राय यांचे हणणे आहे. आम्ही आमच्या मुलांना लॅण्ड, सान्सकृत, इंग्रजी वगैरे अप्रसिद्ध ठिकाणे कोठे आहेत ते शिकवितो, कोंबक्या आणि अपारिष्क बुद्धीच्या मुलांकडून भूमितीसारख्या कठीण विषयाची प्रमेये सोडवून अथवा घोकवून घेतो, इंग्रजी भाषेतल्या अप्रसिद्ध व अप्रचलित संप्रदायाची सोपपत्तिक माहिती त्यांना करून देतो, संस्कृत व्याकरणाचा कोस त्यांचेकडून करवून घेतो, आणि व्यवहारांत अगदी कधी न लागणाऱ्या विषयांचा त्यांच्याकडून अभ्यास करवून घेण्यांत त्यांच्या बहुमोल आयुष्यांतल्या वेळ वाढविस वर्षांचा अपव्यय करवितो. नुसता कालाचाच अपव्यय करवितो असे नाही तर लहानपणापासून असल्या निरुपयोगी विद्येच्या भाराला त्यांना इतके दडपून टाकतो की त्यांची तरतरी, बुद्धिमत्ता, भावी उमेदी, उत्साह आणि शारीरिकबल यांचा व्हास झालाच पाहिजे. पण त्याला व्यवहारांत जे ज्ञान पदोपदीं लागावयाचे, ज्या ज्ञानाच्या बलावरच पाश्चात्य राष्ट्रे उदयाला आली, जे ज्ञान हिंदुस्थानाला आजच्या स्थितीत दारिद्र्य विमोचनाचा खरा मार्ग दाखविणारे आहे आणि हिंदुस्थानचा सांपत्तिक भारोदप

ज्या एका ज्ञानावरच सर्वथा अवलंबून आहे त्या ज्ञानाचा मात्र गंधसुद्धां त्याला लागू देत नाही. ज्या शास्त्रविषयक गोष्टी विलायतेत १०१२ वर्षांच्या मुलाला सुद्धा ठाऊक असतात त्या आमच्या इकडे पदवीधरांना सुद्धा ठाऊक नसतात इतके शास्त्रीय ज्ञानांत आम्ही मागे पडलो आहो. पण भाषाविषयक किंवा इतर निरर्थक विषय कमी करून सावदल शास्त्रीय विषय अभ्यासक्रमांत घालण्याचे कोणाच्या डोक्यांत येत नाही हे आश्चर्य आहे. आमचे वाढमय पाहणे तर त्यांत सुद्धा हीच रडकथा दिसून येते. दरसाल मराठी भाषेत होणाऱ्या तीन चारशे पुस्तकांत पांचचार पुस्तके सुद्धा शास्त्रीय विषयावरची नसतात. ही उणीव अतिशय महत्त्वाची असून तिकडे कोणाचे फारसे लक्ष जात नाही हे आश्चर्य आहे. आमच्या देशांत सामान्य लोकांत ही शास्त्रीय ज्ञानाचा प्रसार झाल्याशिवाय आमच्या देशांतले उद्योगधंदे वाढणार नाहीत. कारण उद्योगधंद्याचा मुळ पायाच शास्त्रज्ञानावर आहे. तेव्हा आमच्या सुशिक्षितांचे व सरकारचे पहिले कर्तव्य हणजे सामान्य लोकांत शास्त्रीय शिक्षणाचा प्रसार करणे हे आहे.

देशी भाषेतच पुस्तके

व्हावयास पाहिजेत.

अलीकडे कित्येक विद्वान एखाद्या विषयाचे विशेष परिशीलन करून काचित् एकादा बहुमोल ग्रंथ निर्माण करतात, पण अशा वेळीं आपल्या गुणाची पारख होऊन स्वतःस अर्थरत्न व कीर्तीलाभ व्हावा हणून ते आपले ग्रंथ बहुधा इंग्रजी भाषेत लिहून प्रसिद्ध करतात. हा एक प्रकारचा स्वार्थच आहे, आणि तो टाकून देऊन सामान्यजनाला सुद्धा कळेल अशा रीतीने देशी भाषेत आपले शोध व कल्पना प्रसिद्ध करण्याइतका स्वार्थत्याग आमच्या ग्रंथकारांत जागृत झाल्याशिवाय हिंदुस्थानचे लोक व त्यांचे देशी वाढमय या दोघांची ही उन्नति कदापि होणार नाही. हणून आमच्या लेखकवर्गाने आतां आपला मोर्चा शास्त्रीयविषयाच्या अध्ययनाकडे व देशी भाषेत त्या विषयावर सोपे ग्रंथ लिहिण्याकडे वळविला पाहिजे असे डॉ० राय यांचे हणणे आहे. आम्ही स्वतः अनेक वेळां हीच गोष्ट प्रतिपादित आलो आहो आणि महाराष्ट्र साहित्य परिषदेला आमची अशी विनंती आहे की त्या संस्थेने आपले लक्ष मोठा भाषेत शास्त्रीय ग्रंथ निर्माण करण्याकडे प्रथम लावावे व लोकांत त्या विषयाची अभिरुचि उत्पन्न करण्याचे श्रेय ध्यावे. सद्यः स्थितीत याहून अधिक महत्त्वाचे व जल्दचें दुमरे कार्यच नाही व्हावेल तरी चालेल. रशिया जर्मनी, जपान वगैरे राष्ट्रे शास्त्रीय ज्ञानाच्या प्रगतीच्या मार्गांत आघाडीला गेली ती याच हणजे देशी भाषांत हजेतसे शास्त्रीय वाढमय तयार करण्याच्या मार्गानेच गेले आहेत, व त्यांच्या सारखे नेटाचे व एकनिष्ठ प्रयत्न आमच्यांतल्या साहित्य संस्था

व लेखक वर्गाने होईना, पण त्यांचे प्रयत्नांताने कां होतीलच होतील.

या शास्त्रीय विषया कडे आमच्या देशांत लोकांचे कसे पूर्ण दुर्लक्ष आहे पाहावयाचे असेल तर आमची वर्तमानपत्रे व मासिक पुस्तके पाहिली. विलायतेत शास्त्रीय विषयावर स्वतंत्र वर्तमानपत्रे व मासिक पुस्तके आहेत तरी ती कदाचित् सामान्य वाचकांच्या हातीं पडणार नाहीत. हणून इतर वर्तमानपत्रे व मासिक पुस्तके यांचे संपादक शास्त्रीय विषयक ग्रंथांतून व मासिकांतून येणारी माहिती आपल्या वाचकांस मनोरंजक रीतीने नेहमी करून देतात. आमच्या इकडेची टळक वर्तमानपत्रे व मासिक पुस्तके ध्या, आणि त्यांनी लिहिलेल्या लेखांची मीमांसा करा, हणजे उम्या वर्षांत किंवा कित्येक वर्षांत एक सुद्धा शास्त्रीय लेख किंवा उतारा दिलेला आढळणार नाही. शास्त्रीय विषयाचा स्पर्श हणजे विटाळ अशी त्यांची समजूत झालेली दिसते शास्त्रीय विषयासारख्या अत्यंत महत्त्वाच्या व जल्दचें ही विषयाची ही उपेक्षा अत्यंत शांकीय आहे असे कोण हणणार नाही?

प्राच्य आणि पाश्चात्य सत्यवादत्व.

तुलना हाटली हणजे केव्हां ही वाईटच मग ती व्यक्तीची असो, किंवा राष्ट्र पुरुषांची असो. त्यांतून एखाद्या वादग्रस्त मुद्याचा समावेश त्या तुलनेत झाला, हणजे तर तिला अधिकच तिरस्कार्य स्वरूप येते. पण कधी कधी राजकारणी पुरुषांना आपले वर्चस्व स्थापित करण्यासाठीं आपली दुसऱ्याशी तुलना करून दुसऱ्याचे अर्गी हीनता आहे हे दर्शविण्याचा मोह पडत असतो. वस्तुतः प्राच्य राष्ट्रांचा विशेषतः भरतखंडाचा सत्यवादत्व हा गुण प्राचीन काळापासून जग विश्रुत आहे. पण लॉर्डकर्झन हणाले की भरतखंडांतले लोक लबाड आहेत. आणि कर्झन साहेब हे पडले त्या काळचे भरतखंडाचे सर्व श्रेष्ठ अधिकारी त्यांच्या विरुद्ध कोण बोलतो! भरतखंडाला लबाड ठरवून पाश्चात्य राष्ट्रांना सत्य भाषणाचे कामी कर्झन साहेबांनी जी साटीफिकेट ते वेळी दिले तरी सत्य ते सत्य. ते बदलण्याची शक्ती लाट साहेबांचे अर्गी नाही. लाट साहेबांचे उद्गार लोकांच्या स्मरणांतून व तुकीं बरकत वगैरे प्रसंगी पाश्चात्य बातमीदार कशा खोच्या बातम्या पाठवत असतात ते जगाच्या निदर्शनाला आले, आणि टाइम्स ऑफ इंडिया व कलकत्त्याचा इंग्लिशमन यासारख्या गोऱ्या पत्रकारांना सुद्धा खोच्यानाच्या बातम्या प्रसिद्ध करणाऱ्या बातमीदारांच्या कृतीची अगदी चौड येऊन आपल्या मनाला वाटणारा तिरस्कार व्यक्त करण्यावाचून त्यांच्याने राहवले नाही. सध्याच्या बरकत युद्धांत तर उच्चपदस्थ प्रधानमंडळीवर सुद्धा खोच्यानाच्या गोष्टी प्रसिद्ध करण्याचा आरोप ही पत्रे करीत आहेत. यावर लॉर्ड कर्झन साहेब काय हणतात ते ऐकण्यास भिळेल तर गंमत होईल.

प्रयत्न

मोठा सुधारक आहे. तो सुधारणा आपोआप घडवून आणितो. जाहीत स्पर्शास्पर्श झाला तरी स्नान करतो फराळाच्या डब्यावर ताव मरित ना, कायनिक सेवक्या ओबळ्याच्या वागुळबोवाला न भितां सोप आणि सयुक्तता यांचा विचार करून वर्तन ठेवा असे सांगणारे उपदेशक पाठविण्याचे कारण पडले नाही. लोकांच्या आचाराविचारांतले हे परि वर्तन काळानेच आपोआप घडवून आणिले. पण कित्येकांचा काळाच्या सुवाक्यावर विश्वास नाही. कित्येकांना असे वाटते की काळाच्या मार्फत सुधारणा घडण्यास फार विलंब लागतो. गोष्ट खरी आहे. पण ही सुधारणा समाजांत उष्णता उत्पन्न नहोतां झाल्या कारणाने अधिक चिरास्थायी व लोकांना न कळत होते. इष्ट समाजसुधारणेस आझी अनुकूल असल्या मुळे काळाच्या मदतीला समाज सुधारकांचे प्रयत्न आल्यास आमच्या दृष्टीने ते इष्टच आहे, आणि सध्या लोकांत सामाजिक सुधारणे विषयी तो उदासीन वृत्ती दिसत आहे ती पाहतां सामाजिक सुधारणेची प्रचार जेवनां करण्यासाठी मुंबईच्या सामाजिक परिषदेच्या चिटणीसांनी जी जी योजना प्रसिद्ध केली आहे ती आझास अभिनेदनीप वाटते. सामाजिक परिषदेच्या शाखा प्रांताप्रांती स्थापव्या भाषणांच्या हस्त पत्रकांच्या व लेखांच्या वगैरे द्वारे लोकांत समाज सुधारणे विषयीची इच्छा जागृत ठेवावी वगैरे गोष्टी या योजनेत अंतर्भूत आहेत. या कार्याला लागणारा पैसाही गोळा होईल. पण या कार्याला तनमनधन अर्पण करणारा एकनिष्ठ माणसे कोठे मिळणार? सुधारकांचा समाज चांगला सुशिक्षित असून 'सुधारका' सारखे त्या विषयाच्या वचनेसाठी मुझम अवतीर्ण झालेले साप्ताहिक पत्र ज्या सुधारकां कडून आगरकरांच्या मार्गे वीस पंचवीस वर्षे सुद्धा जिंजंत राखण्यांत आले नाही, त्यांनी जगोजाग शाखा स्थापून समाज सुधारणा संस्थांचे जाळे सगळ्या हिंदुस्थानभर पसरण्याची महत्त्वाकांक्षा धरावी हे खरोखर हास्यास्पद दिसते. या योजनेत 'सुधारका'चे पुनरुज्जीवन करण्याचा उल्लेख ही नसावा हे तर अगदीच विचित्र किंवा अक्षम्य आहे. सुधारक 'सुधारका'ला इतक्यांतच विसरले काय?

जाहिराती.

शिल्प, कला, व्यापार वगैरे अनेक बाबतींत इंग्लंड देश आझाला गुरुस्थानी आहे आणि या बाबतींत त्या देशापसून आझाला पुष्कळ गोष्टी शिकावयाच्या आहेत- जाहिराती देण्याचे कामी घाडस व त्यांच्या उभयुक्ततेविषयीचा विश्वास या दोन गोष्टी त्यांपैकीच होत- विलायतेत नवीनच गेलेला मनुष्य जिकडे तिकडे भितीवर आगगाड्यांच्या डब्यातून वर्तमानपत्रांतून, फार काय पण खाद्यपेय पदार्थांतून सुद्धा जाहिरातीच जाहिराती पसरलेल्या पाहून भांबावून जातो.

पियर्स, सन लाइट, कॅडबरी, बीच्याम, झंबूक वगैरेच्या जाहिराती नाहीत असे एक सुद्धा गांव विलायतेत नाही हिंदुस्थानांत सुद्धा ह्या जाहिराती जिकडे तिकडे पसरल्या आहेत. चित्रकाराला हजारो रुपये चित्र काढण्याबद्दल देऊन त्याच्या कोट्यावार्ध प्रतीचा प्रसार आपल्या जाहिरातीसह करण्याचे जणू काय पियर्स सारख्या कंपन्यांना वेडच लागले आहे. इंग्लंडच्या सरकारी खनिज्यांत रकम सांपडणार नाही येवढी रकम या कंपन्या सालेसाल जाहिरातीच्या पार्थी खर्चात आहेत. हा एवढा खर्च त्या मानाने फायदा झाल्या शिवाय या कंपन्या करीत नाहीत हे तर उघडच आहे. या जाहिराती पासून व्यापाराची वाढ तर होतेच, पण अप्रत्यक्ष रितीने दुसराही एक फायदा त्या देशाला होत आहे. इंग्लंडच्या वर्तमानपत्रांचा उत्कर्ष हा पुष्कळ अंशाने या जाहिरात देणारांच्या आश्रयाचा परिणाम आहे. इंग्लंडची वर्तमानपत्रे जी जेवनां विशिष्ट राजकीय मते प्रतिपादीत असतात त्यांचे कारण त्यांना या जाहिराती मुळे प्राप्त झालेली स्वतंत्रता हे आहे, कित्येक वर्तमानपत्रांत वाचण्याचा मनकूर वीस पाने तर जाहिरातीची शंभर पाने असा प्रकार आढळतो! आमच्या इकडे असे एकच उदाहरण आहे आणि ते अलाहाबादच्या पायोनिअर पत्राचे होय, जाहिरातीच्या उत्पन्नावर वर्तमानपत्रांना आपली विशिष्टमते कशी जेवनां प्रतिपादीत येता- त्याचे उदाहरण ह्याने केसरी पत्राचे आहे इंग्लंडच्या मानाने हे उदाहरण काहीच नाही तथापि वाचकांना काही थोडीशी कल्पना करता यावी ह्याने ते येथे दिले आहे. विलायतेत जाहिरात देण्याची एक कळा होऊन बसली आहे आणि या कळेतल्या निष्णात लोकांनी मंडळ्या स्थापून व्यापार्यांच्या जाहिराती लिहून देण्याचा व त्यांचा प्रसार करण्याचा एक प्रतिष्ठितपणाचा धंदूच मांडला आहे. या संस्था मार्फत जाहिराती देण्याचे काम शिकविण्याच्या शाळा मुळे आहेत. जाहिराती आणि त्यांचा व्यापारोत्कर्ष व साहित्योन्नति यांच्याशी संबंध हा एक विचार करण्यासारखा प्रश्न आहे. आमच्या इकडे पाश्चात्यांच्या अनुकृपांने वर्तमानपत्रांची संस्था अस्तित्वांत येऊन पंनासावर वर्षे झाली, तथापि जाहिरातीचे महत्व आमच्या व्यापारी वर्गाचे मनावर ठसावे तसे अद्याप ठसले नाही. आमचा व्यापार जेवनां फोफावत नाही व साहित्याची वाढ व्हावी तशी जेवनां होत नाही याचे एक कारण जाहिरातीकडे शास्त्राच्या व कलेच्या दृष्टीने आझी पाहत नाही हे आहे.

ना० विजय राघवाचार्य

'स्त्रियश्चरित्रं पुरुषस्य भाग्यं देवो न जानाति कुतो मनुष्य' अशी आमच्यांत एक ह्याण आहे. तिचा पहिला अर्धभाग स्त्री-जातीची विवेचनाकरणारा आणि असत्य असला तरी उत्तरार्धात पुष्कळ सत्य आहे अशी प्रतीति केव्हांकेव्हां येते. व्हाइसराय साहेबांच्या कायदे कौंसिलचे मद्रास तर्फेचे मेजर ना. मि. विजयराघवाचार्य यांच्या

संबंधाने बांबे क्रॉनिकल पत्राने जी पुर्वकथा प्रसिद्ध केली आहे ती खरी असेल तर त्यांचे चरित्र खरोखरच कल्पनातिह हटले पाहिजे भाग्य ह्याण काही शक्तिनसतीतर आज मि. आचार्य हे कायदेकौंसिलंत व्हाइसराय साहेबांच्या टेबलापाशी न बसतां आंदमान चेटांत काळ्यापाण्याचे कैदी ह्याण काम करतांना दिसले असते. हिंदु व मुसलमान यांच्या दंग्यासंबंधाने एका आरोपावरून त्यांना जन्मठेपीची शिक्षा कही वर्षापूर्वी खरोखरीच एका जजाने दिली होती. पण हायकोर्टाकडे केलेल्या अपीलाने ते निर्दोषी ठरून सुटले, आणि हळूहळू बढती मिळून आज ते कौंसिलंत विराजमान झालेले दिसत आहेत. राष्ट्रसभेचे एक मूळ उत्पादक व पुढारी प. वा. डबल्यू. सी. बॉनर्जी हे नाटकांतल्या सोंगाड्या पासून वाढत वाढत उच्च पदाला गेलेले होते. पण त्यांच्या पेक्षा ना. मि. विजयराघवाचार्यांचे चरित्र खरोखर आश्चर्यातीत आहे.

वरिष्ठ कायदे कौंसिल

गेव्या सोमवारी वरिष्ठ कायदे कौंसिलच्या बैठकींत सर गायक्रीटवुड विस्सन यांनी मांडलेल्या बजेटावर नामदार सभासदांची भाषणे झाली. या भाषणांचा सारांश तारेने आलेला जो आझी पाहिला आहे त्यावरून ना. गोखले यांची गैरहजिरी तेथे फारच भासमान झाली असावी असे दिसते. ना. सर फ्री. विस्सन यांचे ही असेच मत दिसते. कारण बजेटवरच्याचचेत अखेर भाषण करतांना यंदा ना. गोखले यांची सणसणत टीका ऐकण्याचा योग आला नाही या बदल त्यांनी खेद प्रदर्शित केला, आणि हॅम्प्लेटच्या भूमिके वाचून जसे हॅम्प्लेट नाटक निःसार. तसे गोखल्या वाचून कौंसिल निःसार आहे असे राष्ट्रपणे हटले. बजेटवर झालेल्या सर्वांच्या टिकेचे मुख्य सार हे होते की सरकारने प्रांतिक सरकारला जरी मोठाल्या देणग्या दिल्या आहेत तरी त्या अपक्याच रितीने खर्च व्हावयास पाहिजेत असा जो त्यांच्या बरोबर निर्विध घालण्यांत आला आहे तो काढून घ्यावा व प्रांतिक सरकारला या रकमांचा विनियोग द्यावा त्या रितीने कृष्ण्याची स्वतंत्रता असावी शिक्षण व अरोम्य यां प्रित्यर्थ दिलेल्या रकमा-मोठ्या आहेत. पण देशाच्या गरजेच्या मानाने पाहतां त्या अधिक नाही. मध्यप्रांता साठी एक स्वतंत्र युनिव्हर्सिटी स्थापवा असा सरकारचा हेतु नुकच जाहीर झालेला आहे. पण या कार्या साठी बजेटांत रकम काढून ठेवलेली नाही, व त्याच प्रमाणे वन्हाड प्रांतासाठी एक आर्टस कॉलेज हवे आहे, त्याच्याही खर्चाची सोय बजेटांत लाविली नाही अशी ना० रा० ब० वामुदेवराव पंडित यांनी टीका केली. मध्यप्रांताला लवकरच लेकटेनेट गव्हर्नर मिळून इलाख्याचा योग्यता प्राप्त होईल अशी आशा ना० सर गं० चिटणीस यांनी प्रदर्शित केली.

सर फ्री० विस्सन यांचे मनोदार्ढ्य.
हिंदुस्थानचे सध्याचे फडणीस ना० सर फ्री० विस्सन हे पेनशन घेणार असल्या मुळे यंदाचे बजेट हे त्यांच्या हातचे शेवटचे होते. या बजेटावर टीका करतांना विस्सन साहेबांच्या स्तुतिपर उद्गार काढण्याची संघो विन सरकारी सभासदांनी हातची जाऊ दिली नाही. बहुतेक सभाही व्यवहार साहेबांच्या आंगचे नरळपणा हिं नाही. ही नोंद विषयी सहानुभूति, मनोदार्ढ्य, सभ्यता आंत आमचे गुणांची योग्य प्रशंसा केली. तीत आझाकडे अतिशयोक्ति नव्हती हे साहेबांनी शेवटचा राम राम ठोकतांना केलेल्या अखेरच्या लहानशाच पण प्रेमळ भाषणा वरून चांगले दृष्टोत्तीस आले. या भाषणांत साहेबांनी आपल्या हाता खालच्या अधिकाऱ्यांनी- विशेषतः हिंदी गृहस्थानीं- जी मदत केली तिज बद्दल भरपूर स्तुति करून हिंदुस्थानचे लोक सरकारी काम करण्यांत कसे वाकू बगार, मेहनती, आणि विश्वासास पाव असतात ते दाखविले. प्रेम आणि विश्वासाचा आणव घ्यावा असा नियम आहे नामदार साहेबांना पाहिल्या पासून आपले हात खालच्या अधिकाऱ्यांशी प्रेमाचे वर्तवून त्यांच्यावर विश्वास टाकू. आभार भेदल्यांत त्यांचे प्रेमळ व विश्वास संपादिली. यांत अपूर्व असे वही झाली नाही. आज पर्यंत ज्या ज्या अधिकाऱ्यांनी हिंदी लोकां विषयी मनांत असे न ठेवत सरळ पणने व प्रेम युक्त असे वर्तन ठेविले त्या सर्वांना जो अनुभव आला तोच सर साहेबांनाही आला आहे तथापि आलेला अनुभव स्पष्टपणे सांगून हिंदी लोकां विषयी स्तुतिपर उद्गार काढण्यासही आंगले इंडियन समाजांत मनोवैर्य लागते ते सर साहेबांचे अंगी भरपूर आहे हे पाहून आझास फार संतोष वाटतो, आणि सर साहेबांचा भावी आयुष्य काळ सुखाने जावा असे चिंतून आझी त्यांना निरोप देतो.

वन्हाडवृत्त.

हवामानः— उष्णता प्रखर वाटते रात्री थंडासा असतो. वारा सोसाळ्याने व हात असतो उष्णते मुळे गोंवर, देवी वगैरे आजार थोडेसे वाढले आहेत. पिण्याच्या पाण्या संबंधाने मोठीच हाकाटी आहे. ललितकलादर्श नाटक मंडळीने गेल्या शनिवारी गोविचंद नाटकाचा प्रयोग केला, ही कंपनी लोकाश्रयाला विशेष पात्र होत आहे. सर चार्लस क्रीव्हलांड डायरेक्टर आफ् क्रिमिनल इन्व्हेस्टिगन्स यांस २८ मार्चच्या तारखेपासून महा महिन्यांची रजा देण्या आली. ता. १७/४/१३ पासून डिपार्टमेंटला परिक्षा नागपुरास मुक्त होतील.

नामंजुरी—उन्हाळ्यानिमित्त दिवाणी कोर्टाची सुट्टी १॥ महिन्याची करण्यासंबंधाने पत्रव्यवहार चालू होता पण सर डेफेंडेंट कमन यार्नी अखेर ती सूचना नामंजूर केली.

विद्यार्थ्यांची सोय—शाळा खात्याच्या नव्या सरक्युलरामुळे जे विद्यार्थी शाळेत अंतरले त्यांच्या शिक्षणाच्या सोयीसाठी ह्याणून तूर्तात तरी त्यांस विद्यमान शाळाग्रहांत घेण्याविषयी स्पेशल हुकूम मे. डायरेक्टर साहेब काढतील तर फार बरे होईल. खानगी शाळा निघणे शक्य नाही. उमरावतीच्या नागरीक लोकां प्रमाणे मुनसिपाळिटी कडे घांव घेऊनही कांहीं फायदा होण्याचा संभव नाही. तेंव्हा मयबाप सरकारच काय करतील तें खरे.

रा. रा. ए. इ. लुगार्ड, एक्झिक्युटीव इंजिनियर पश्चिम वन्हाड यांची बदली येथून उमरावतीस झाली आहे.

आणि त्यांचे जागी रा. रा. भगवतीचरण डुबे, सब डिविजनल आफिसर, आकोला यांस पश्चिम वन्हाडचे एक्झिक्युटीव इंजिनियर नेमण्यांत आले हे कळविण्यास आनंद वाटतो.

रा० रा० सी० ब्राऊन आसि० कामिशनर, आकोला हे हक्काची व फलों रजा मिळून मोठ्या रजेवर लवकरच विलायतेस जाणार आहेत.

खानबहादूर निजामुद्दीन अहमद एम. ए. आफि. इनस्पेक्टर, शाळाखाते यांस इनस्पेक्टराच्या हुद्यावर कायम करण्यांत आले ही आनंदाची बातमी होय.

नोटीस

नोटीस बेशमी रा. भगु भोनाजी कुणबी दाणी रा० पळसीभाशी ता० जळगांव यांस शिवलाळ गुळाबचंद दुकान पळशी सरकतदार सेवाराम कृपाराम मारवाडी रा० पळशी ता० जळगांव नोटीस देण्यांत येते की तुमची नोटीस पावली. आम्हास तुमचा बाप भोनाजी वा कर्णानि दाणी यार्नी रुपये ३००० चे भरण्यांत किस्ती २९ संवत् १९९९ सालचे किस्तीचे रुपये २०० व बाकी दरसाल रुपये १०० प्रमाणे २९ किस्तीच्या गहाण सालबंदीरोखा तारीख ७-४-०२ इथवी रोजी लिहून देऊन नोंदून दिला आहे. पुढे संवत् १९९९ सालची किस्तीचे रुपये २०० व वारिणकोने दिले नसून फक्त १०० रुपये दिले. व बाकीचे रुपये पुढे देऊन असे कळविले. नंतर सदरहु रिणको ह्यागने तुमचा बाप मयत झाल्यावर दरसाल रुपये १०० प्रमाणे तुम्ही आम्हास संवत् १९९८ साला प्रमाणे वसूल दिला आहे. तरी आतां आमचे तुमचेकडे राहिलेले पाहिले किस्तीचे रुपये १०० व त्यांचे आमची रसिद घेऊन जावि. व सदरहु

दस्तऐवज तुमचे बापाचे नांवाचा असल्यामुळे तो दस्ताऐवज राहिले किस्तीच्या तुमचे नांवाचे गहाणी सालबंदीरोखा नवीन करणे जरूर आहे तरी तो नवीन रोखा संवत् १९९९ सालचे रुपये १०० व त्यांचे व्याज व संवत् १९९९ सालचे रुपये १०० असे आम्हास ही नोटीस पावल्या पासून आठ दिवसाचे आंत देऊन आमची पावती घेऊन जावि. या प्रमाणे तुम्ही न केर्यास आही तुमचे वर दिवाणी कोर्टांत दावा करून त्याचे खर्चासुद्धा व इस्टेटी सुद्धा ताब्यांत घेऊन मग तुमची तक्रार ऐकिली जाणार नाही. ही नोटीस लिहून दिली. कळवे ता० १७-३-१९१३ ई०

सही
सेवाराम कृपाराम मारवाडी द. खु
मारवाडीत सही असे.
नो० नं० २८

जाहिरात

सर्व साहसावकार व इतर लोक रा. नामोद यांस—
या नोटीसांने कळविण्यांत येते की वीरजाबाई जवने छोगालाल श्रावगी ही

हल्ली जामोद येथे ज्या घरांत रहात आहे ते घर आमचे मारुकीचे असून तिजला ते राहाण्यास दिले आहे. सदरु घर विकण्याचा व गहाण ठेवण्याचा किंवा इतर रीतीने त्याची विरहेवाट करण्याचा ताजला कांहीं अधिकार नाही. सदरु घर विकण्याचे बेतात ती असल्याचे कळते. या उपर सदरु घरासंबंधाने तीजरी कोणी कोणत्याही प्रकारचा व्यवहार करू नये. केर्यास त्याची जबाबदारी व्यवहार करणारावर राहिल कळावे. ता. ३१-३-१३ ई.

सही इंग्रजीत
एम. पी. अंबडेकर एजंट
अज्ञान मोतीलाल धनालाल
पालन करणार बनसीलाल
नो. नं. २९ निवाजी

नोटीस

वीरजाबाई जवने छोगालाल श्रावगी
रा० जामोद ता० जळगांव जि० बुलडाणा
ईसः—
खाली सही करणार यांजकडून नोटीस देण्यांत येते की कजबे जामोद तालुका

जळगांव येथील आमचे घर ज्यांत हल्ली तुम्ही राहात आहां ते खाली करून देण्याविषयी तुम्हांस २१ वेळा सांगिते अमतां खाली करून देत नाही. तुम्ही कांहीं इस्टेट विकली आहे व घर ही विकण्याचे बेतात आहा असे कळते सदरु घर तुम्हांस फक्त राहण्यास दिले आहे ते घर विकण्याचा, गहाण टाकण्याचा किंवा इतर रीतीने त्याजबंदल कोणताही व्यवहार करण्याचा तुम्हांस अधिकार नाही. ही नोटीस पावल्यापासून ८ दिवसाचे आंत आमचे घर आम्हांस खाली करून घावे व या नोटीसीचा खर्च आणून घावा तसे न केर्यास आम्हांस रीतीप्रमाणे तजवीज करावी लागेल कळावे ता० ३१-३-१३ ई.

सही इंग्रजीत
एम. पी. अंबडेकर एजंट
अज्ञान मोतीलाल धनालाल
पालन करणार बनसीलाल
निवाजी
नो. नं. ३०

कापूस-तक्ता-साप्ताहिक- २९ मार्च १९१३ पर्यंत

जिल्हा.	वर्ष	काटन मार्केट				गठे बांधण्याचे प्रेस	
		आयत				बांधलेली गठडी.	
		कापसाच्या गाड्यांची संख्या		रुईच्या बोजाच्या गाड्यांची संख्या		ता० २९/३/१३ पर्यंतचा आठवडा	ता. ११/०/१३ आज तागाईत
उमरावती	चालू साल	१,०४०	१३७३९३	९२६	१४,३९४	२,०११	१३२,९३९
	गुदस्त	३,८३९	२२७६८६	१३९६	२१६११
	तिगस्त	४,३९२	८८,२४०	७७६	८,८४९
धवतमाल	चालू साल	७७१	१३०४४९	१०२१	१३,६१२	८९३	७३,८११
	गुदस्त	१२६७	१३९९३३	७०१	९,९०९
	तिगस्त	४१९	३८,९७९	३४०	१०,९६७
आकोला	चालू साल	१,२९४	१३७३९१	१,३८७	३३१६०	१,८१९	१४४,९९४
	गुदस्त	२,९४९	१७२९७६	२,०१९	४०,३३४
	तिगस्त	२,९०२	८७,०७४	१,२४९	१६१६२
बुलडाणा	चालू साल	९३४	८६,०८७	२६०	७,४३३	१,३१४	१०१,४७४
	गुदस्त	११६४	११८७१०	४०४	७,६७६
	तिगस्त	२,२६२	१०८०४३	२७६	४,६८९
एकूण वन्हाड	चालू साल	३,६३९	४९१२७६	३,१८४	६८,९९९	९,९९३	४९२,८१४
	गुदस्त	८,८११	६९८९०९	४,४७६	७९,१३०
	तिगस्त	९,९३९	३२१९३६	२,६३७	४०,६६३

टीप—चालू सालाच्या बरोबरीचे साल गुदस्त व तिगस्त सालचे आठवडे २० मार्च १९१२ व १ एप्रिल १९११ पावेतो होते
पत्रके धाडणारे
मार्केट प्रेस
३० ९७
सी. यू. वीस्स.
डायरेक्टर आफ् आग्रिकल्चर
इंडस्ट्रीज—मध्यप्रांत

एकाच वस्तूपासून तीन देणग्या

सौंदर्य

आरोग्य

थोडा खर्च

जेव्हां तुमचें रक्त दूषित होतें तेव्हां ह्या तिन्ही सुखाना मुकावे लागतें.

रक्तदोषापासून पुष्कळ प्रकारचे घाणेरें भयंकर रोग होतात:—काले डग, संधिवात वशांतवण पीनस, नाकसडणें, रक्तपिती, सर्वांगठणकर्णे, सुनभैरी मेहरी, बद्द, फोड, चट्टे, भांगाची आग, तोंडाला दुर्गंध, अजीर्ण, कंडू व कडकीपासून इतर रोग.

तर स्वतःचाच राजवैद्य बनून

रोग नष्ट करणें बरें नव्हे काय ?

—डा. गोखले एम्. ए. एम्. डी यांच्या प्रख्यात—

आयोडाईझड सार्सापरिलानें

ते निखालस बरे होतात.

फक्त उत्तम वनस्पतींचा बनविलेला आयोडाईझड.

—अनुभवतरपहा.—

किं. १ रु. पो. ख. ४४ आ. उत्तमगुणास, ४ बाटल्यांची पो. ख. सह किं. ४ रु.

बालामृत हें काय आहे ?

— अस्सल बालामृत हें —

मुलाना आरोग्य देणारें आहे तें पुढील रोगावर अमोलिक उपाय आहे

क्षय, खोकला, दम, अपचन, मोठें पोट, काळ्यासारखीं

हाडें, ओकारी, शौचाला घाण, वाईट दुवानें होणारें रोग, कंडू, आंकडी वगैरे.

डा० गोखले एम्. ए. एम्. डी यांनी पुष्कळ वर्षांच्या अनुभवानें प्रथम तयार केलेलें.

इतर सर्व बालामृते याच्या रंगीत नकला ! रंगीत साखरेचे पाक पाजून नसते

रोग मुलांना विकत वेऊ नका.

किं. १४२ आणे पो. ख. ०४ पूर्ण गुणास ३ बाटल्यांची किं. पो. ख. सह २४९

पत्ता:— हिंदु फ्यामिली मेडिकल हॉल माधवबाग मुंबई नं. ४ तं. २३

जाहीरात.

!!! डाक्टर जी. बी. यांची सुवासिक औषधी तपकीर !!!

!! मागवा व खात्री करून घ्या !!

ह्या तपकीरीचा शेंकडों लोकांनी अनुभव घेऊन सर्तिफिकेट दिली आहेत.

शिवाय वैद्य व डाक्टर लोकांची या तपकीरीच्या स्वच्छते

बद्दल व गुणाबद्दल अनुकूल मते आम्हाकडे आलेली

आहेत. ही तपकीर पिनस, अर्वाशिशी, डोके दुखणें व

डोक्यांतील मेंदुचे इतर सर्व रोग तसेच पडमें वगैरे

विकारांवर फार वस्ताद आहे. ही ओढल्याने मेंदुतील

दूषित धातु पातळ होऊन नेत्रद्वारें व नाकांतून बाहेर

निघून जाते व मस्तकातील मेंदु स्वच्छ होऊन बुद्धी व

ज्ञान तीव्र व वृद्धिंगत होतात. मजेमंबंधी रोग दूर

करणारें या सारखें सुलभ साधन दुसरें नाहीं. साधी तपकीर दहा वीस वेळां

ओढून जो उपयोग होतो तो गूण आमची ही सुवासिक तपकीर फक्त दोन

तीन वेळ आढल्याने करते. एक पैशाच्या साध्या तपकीरीत आमच्या सुवासिक

तपकीरीच्या दोन चिमटी मिळाविल्या असतां सर्व तपकीर सुगंधी होते. शेंकडों

लोक ही तपकीर आपल्या कुटुंबांत नित्य वागण्याच्या औषधप्रमाणें संपर्त ठेवून

साध्या तपकीरी प्रम. ह्या आमच्या तपकीरीतील सुवास व तीव्रता एकदोन दिव-

सांत नष्ट होत नाहीं हे गूण आमच्या तपकीरीत एक वर्षपर्यंत कायम रहाता.

ही तपकीर आहीं मोठ्या थमानें व वैद्यलोकांच्या सहायानें तयार करविली आहे.

एक वेळ अनुभव घेऊन खात्री करून घ्यावी. एक भाग्याची तिकीट पाठविली

असतां नमुन्याची वाटली पाठवूं. सर्वांस घेण्यास सुलभ पडावी हणून हिची तिकीट भाहीं फायद्याकडे न पहातां फारच माफक ठेविली आहे.

एक वाटलीस ४ आणे व बंगी टपाल व व्ही. पो. खर्च ३ आणे

डजन वाटल्यास रु. २-८ " " " ६ आणे

सूचना] पत्र लिहिणारांनीं इंप्रतीत अथवा बालबोध लिपीत आपचेवर दया

करून लिहिणें कळावें. तपकीर मिळण्याचें ठिकाण:—

गुरुचसवा आणि कंपनी,

नो. नं. २४

सावकार पेठ, मद्रास

का य द्या चीं

की
रा
म

न्यायाश्रय मासिक पुस्तक आह्मी आज ४९ वर्षे काढीत असतो; यांत चारी हायकोर्टांच्या व प्रिव्हीकाउन्सिलच्या ठरावांचें मासान्तर दिलेले असतें. याची सालाना अग्रा वर्गणी रु. १० व ट. खर्च ६ आणे आहे.

उतर कायदांची पुस्तके, इंडियन पिनरकोड, क्रि. प्रो. कोड, सि. प्रो. कोड वगैरे सर्व सटीक व सार्थी पुस्तके व क्रिकेट आकट आमचेकडे विक्रीस तयार आहेत; खार्जल पत्त्यावर क्याटलाग मागवा.

पुणे, शनिवार ४२९.
नो. नं. २९

न्यायाश्रय कर्ते.

Oriental Government security LIFE ASSURANCE COMPANY Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDS Exceed 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured. Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may save money yet, if he dies early before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the Oriental where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on application to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nag ar

CHIEF AGENCY FOR C. P. BENGAL & KHANDESH No. No 26

हे पत्र आकोला येथे कैलासदास खेडकर, बाळाजी कडके यांच्या वृद्धाडसमाचार ऑफिसात नारायण खेडकर कडके यांनी मद्रास व आश्रयाने आपण प्राप्त केले.

बहाडसमाचार.

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सामवार तारीख १४ माहे एप्रिल सन १९१३ इ०

[अंक १४]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस १ रुपया
बाहेरगांठी ट हां. २ रुपये
वर्गणी आगाउच घेण्याची बाहेरवाट
ठेविली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
इंडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील-
नोटीस मुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
पापुडें येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई ब्यांकेची सेव्हिंग ब्यांक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
ठेवितां येतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
आणि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
इशार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोम अथवा अधिक इसमांच्या
नांवावर ठेवतां येतील आणि तो पैसा
यापैकी एकास अथवा जास्त इसमांस बगर
यापैकी मयताचे मार्गे राहिल त्यांस काढतां येईल

व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणें दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
प्रत्येक महिन्याची भी कनिष्ठ शिल्क
अन्वये तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
इशारावरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई ब्यांक G. A. Phillips.
आकोला २१/१०/११ एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सोने.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाब्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
भाण उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
मिळतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
आत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २१.३ तोळे असते.
आपण माव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
प्रकाशनास ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक G. A. Phillips.
आकोला २१-९-१० एजंट
२० नं० २

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहिवशांच्या पाठीस ज्वर
व हिंवापा यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेले
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास बाट
लीवाला यांचे हिंवापाचे औषध व गोळ्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसें वाटतांच हें औषध घ्यावें. कि. १ रु
बाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठीं

शक्तिकारक गोळ्या

हें औषध वेतल्यानें मागवटा, मंडूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयरोगांचे
स्वरूप, त्याप्रमाणें अर्णी इ. इ विकार.
ताबडतोव दूर होतत. किं. रु. १०८

बाटलीवाला यांचे दंतमंजन.

हें दंतमंजन मायफळाशीं काहीं इंप्रजी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीनें मिलाफ करून
बनविलें आहे. कि. ०४

बाटलीवालयांचे गजकर्णावर मलम.

यांनें गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो.
किं. ०४

ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. बाटलीवाला
जे. पी. मु. वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.

नो० नं० १

माझा मला पाहिजे

तुम्ही काहीं ही ह्यणा पण मी काहीं
हा माझा नांगर तुम्हांस देणार नाही हा
नऊ नंबरचा नांगर आहे व तो माझा
मला पाहिजे आणि तुम्हांला ही तसलाच
पाहिजे असल्यास तुम्ही किलोस्करबंधु किलो
स्करवाडी (जिरहा सातारा) यांना लिहा
ह्यणजे ते तुम्हांला पाठवून देतील. मी
त्याला एकूणचळीस रुपये दिले आहेत.

किलोस्कर बंधु

पोस्ट किलोस्कर वाडी.

नि० सातारा (सं. औष.)

नो० नं० ४

—सीतागीत—किं. २ आणे

शाळा खात्यानें मंजूर केलेले, मनोरंजन,
केसरी, आनंद वगैरेनी उत्तम अभिप्राय
दिलेले, मुद्दाम खियाकरितां सोप्या व चट-
कदार चालीवर रचलेले.

अडीच आप्याची तिकिटे पाठवून मागवा.

कर्ता:--- गणेश दिनकर आठवले

मास्तर हायस्कूल
नो० नं० ५ आकोला [वन्हाड]

निराश्रित बाल रक्षण

गृह

सर्वत्र जन समाजास अल्प मतीनें व
अज्ञान बुद्धीनें व नम्रतेनें जाहीर करण्यांत
येते की ज्या ज्या ज्ञातीत पुनरविवाहाची
बाहेरवाट नाही त्या त्या ज्ञातीत वैधव्याचे
प्रमाण दिवसें दिवस वाढत चालले आहे
यामुळे गर्भपात बालहत्यादी पातके कशी
होतात व त्यांचा परिणाम पातकी व त्यांचे
संसर्गी लोकांस कसा भोगावा लागतो व
सर्गील संवधानें अनीवार्य संकटांत पडल्या-
मुळे त्यांना किती दुःखे सोसावी लागतात.
ते तपसीलवार लिहिण्यास अशक्य आहे.
री थोडक्यांत त्याचा परिणाम इतकाच
आहे की ईश्वरापुढें पातकी, सरकारपुढें
गुन्हेगार, व आपआपल्या ज्ञातीत अनेक
प्रकारच्या दोषास पात्र व घरांतील आस
वर्गास स्वतः डोळ्यावर झांकण टाकून
कानाडोळा कसा होतो याचा विचार प्रत्ये-
कांनी स्वतःच करावा. या सर्व गोष्टी-
विषयी जगनियंत्या परमेश्वराने माझे मनांत
संचार केल्यामुळे वर दर्शविलेल्या संकटांतून
निभावण्याकरितां आकोला तानापोठेंत हनु-
मान वस्तीत मारुतीचे देवळाजवळ निरा-
श्रित बालरक्षण गृह स्थापन केले आहे.
भाड्यानें घेतलेले घर केव्हां सोडावें लागेल
याचा निश्चय नसतो या करितां मुद्दाम
विकत घेतलेले घर या कारी अर्पण केले
व वर दर्शविलेल्या नांवाची फर्डी त्या
ठिकाणी लावलेली आहे. या कारी संचार
करणारा व प्रत्यक्ष हातानी करविणारा व
अशा कारी सर्व प्रकारे निरंतर यश
देणारा जगनियंत्या परमेश्वरच समर्थ आहे.
आपले अज्ञान बालक जी. श्रीमंतातर्फे
म्यानंतर विष्णु प्रभुराम पेन्शनर
हायकोर्ट पिठिशनरायटर
ता० १६-५-१२ आकोला वन्हाड
नो. नं. ६

वन्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन
सोय.

खरे गारेचे थंडचप्पे

आधीं मुद्दाम वन्हाडच्या लोकाकरितां
टोळे तपासून सर्व तऱ्हेच्या फ्रेमीसहित
खरे गारेचे थंड चप्पे माफक दानें
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणांच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हें सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

मोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ७ आकोला

उन्हाळ्याकरितां

लिमलेटच्या वड्या

१६ वड्यांचे बाटलीस ८ आणे पो
ष्टखर्च माफ. ६ बाटल्या घेणारास एक
बाटली फुकट. खात्री करितां एकच मागवा
डि. व्ही. राजवाडे बुधवार पेठ पुणे सिटी
नो० नं० ८

LEUCODERMA.

10,000 Packets Free.

It has now been arranged to di-
stribute about 10,000 sample packets
of PANDIT KRIPARAM'S infallible
cure for LEUCODERMA or WHITE
LEPROSY to prove its efficacy and to
show that the disease is not incurable
as supposed. It never fails. The sample
packet will be enough to produce
wonders in only one inch spot. Write
for it at once per V. P. P. for As. 3
to meet the cost of its transmission, to

PANDIT KRIPARAM,
8, NANDIBAGAN LANE,
P. O. Salke, Dist. Howrah.

P. S.—Pandit Kriparam's deeply
interesting volume on Leprosy, its
causation and treatment, etc., etc., can
be had only at As. 8 per copy (V. P. P.
charges As. 3). Every leper and sufferer
from a tough kind of skin disease
should read the volume—in both
English and Bengalee. Please write the
address legibly.

No. N. 9

जाहिर खबर.

जाहीर खबर देण्यांत येते की, ज्या
भागीदारांची नांवे तारीख ११ आगष्ट
१९१२ रोजी, किंवा त्या पूर्वी या कंपनीचे
बुकांत दाखल झाली असतील व ज्यांचे
तारीख ३१ आगष्ट १९१२ चे पूर्वी
कंपनीत शेरअर्चे पैसे भरले गेले असतील,
त्याज्जा तारीख १ सप्टेंबर १९१२
पामून तारीख २८ फेब्रुवारी १९१३
अखेर सहा महिन्यांचे दरसाल दर शेंकडा
४ टक्के प्रमाणें, व्याज देण्याचे या कंप-
नीचे डायरेक्टरांनी ठरविले आहे.

ज्या भागीदारांना वरील नियमान्वये, हें
व्याज देणें योग्य आहे. अशांना या कंप-
नीचे मुख्य ऑफिसांतून व्याज देण्याचा
दाखला अथवा सूचनापत्र अगोदर पाठवि-
ण्यांत येईल. तें सूचनापत्र त्या भागी-
दारांनी त्यांचे हार्ती आल्यापासून एक
महिन्याचे आंत वरील कंपनीचे मुख्य
ऑफिसांत आपले बरोबर आणावे, व तें
या ऑफिसांत रूज होतांच व्याज आदा
करण्यांत येईल. हें सूचनापत्र रूज न
केल्यास दुसऱ्या कोणत्याही सवर्बावर व्याज
देण्यांत येणार नाही कळावें.

कंपनीचे ऑफिस } माळचंद्र आणि नगिन-
४ ब्रुसलेन, कोट } दास-एजंट्स
मुंबई ता. १/१/१३ } अशांनी तारंगा रेल्वे
नो० नं० १०

ती **वर्गणीदारास**
एक सवलत.
प्रतिभा.

ल नांवाची कांदबरी श्रीयुत बाबू शचंद्रदास एम० ए० बी० एल० यांची साहित्यांत अत्यंत श्रेष्ठ पद पावलेल्या 'री' नामक कांदबरीचा आनुवाद एवढे सांगितले असता ही कांदबरी मनोहर आहे हे निराळें सांगण्याची आवश्यकता नाही. प्रस्तुत कांदबरी पत्राचे एप्रील अखेर वर्गणीदार रास निम्न्या (८१०) किंमतीत दे- योजिले आहे. प्रती बेताच्याच वयाच्या असल्यामुळे या सवलतीचा दा घेऊं इच्छिणाऱांनी खालील पर्यावर नोंदविण्याची त्वा करावी. इतरांस क अखेरपर्यंत नांव नोंदविण्यास ट० सह १०४ सवा रुपया. सुमती हे पत्र दर सोमवारी प्रसिद्ध असून यात निडवक लेख, वर्तमान- , मनोरंजक आणि आश्चर्य कारक टी येत असून चालू सालच्या जानेवारी न्या पासून 'अजनासुंदरी' नांवची चटकदार कांदबरी चालू आहे. वार्षिक णी ट० हा० सह २ रु० तरी एक पंथ दो काव' या ह्या प्रमाणें पत्रास वर्गणीदार होऊन वरील सवल- चा फायदा घेण्याची वाचकांनी कृपा रावी.

म्यानेजर-सुमति वर्धा. (सी. पी.)
नो. नं. ११

नोटीस

नोटीस बेशमी शिवराम गोविंदा डेले दहिबडी व सर्वत्र साहुकार क मु० दहिबडी ता० मलकापूर पो० कांदूर यांस- खाली निशानी करणारा कडून नोटीस देण्यांत येते की मी सांप्रत ब्रह्मणपूर जिह्यांत पिंपळगांव बेदरडी रहितवाडी येथे राहत आहे. व माझे बाप शिवराम गोविंदा यांचे जवळ वाडिले पारित इस्टेट शेत सर्वे नंबर ९३ यांत हिस्सा ४ था एकर ८ गुंठे ८ आणि जागा १ तीन धारणी वर लांब अजमासे १६ हात रुंद १२ हात शिवाय आंगण आणि धात्रे १२ खांब अशी आहे. आली २ घे भाऊ तिकडून देशांत येई पर्यंत आपण हे शेत वाहून खावे. आणि इकडे आल्यावर ३ र्हा भावांनी तुमचे खाण्यास खर्च पुरवावा असा ठराव होता. परंतु सांप्रत ते लहान भाऊ बळिराम याज पार्शी राहत आहेत. पूर्वी वेगळे होते आणि ह्यानच हे शेत त्यांस खाण्यास ठेविले होते. आतां ह्यातार पणामुळे त्यांच्या मतीला अंश झाला असून ते कोणास गहाण खरेदी वगैरे देण्याचे बेतात आहेत असे समजले वरून त्यास सर्वास कळविण्यांत येते की त्यांना हे शेत कोणाच्या प्रकारें व कोणासच देण्याचा अधिकार नाही आणि त्या प्रमाणें कोणी त्याज पासून खरेदी अगर गहाण घेऊं नये. घेतल्यास तें रद्द समजले जाईल. कोणी कांहीं पैसे वगैरे

दियास त्या बडल धी जबाबदार होणार नाही. व या संकेतचे त्याचे जवळून घेतले के कागदपत्र रद्द समजले जातील. कळविं ही नोटीस दिली. ता. ९-४-१९१३ ई

सही
निशानी उदेभान शिवराम डेले
रा० बेदरडी पो० इच्छापुर
ता० जैनाबाद यांची
व आंगठा
नो० नं० १२

नोटीस

रा० परशा वलद मान्या चांभार रा- हणार काळपुरी ता० मुर्तिजापूर यांस- खाली सही करणार इनकडून नोटीस देण्यांत येते की मी तुमची लग्नाची बायको असून मी वयांत आल्यास दहा बारा वर्षे झाली असून तुम्ही मला नीट रितीनें वगव्रीत नाही मी तुमचे घरीं आले असतां मला मारहाण करितां व माझे खाण्या पिण्याचे हाल करून तुमचे पासून सुख मुळीच मिळत नाही उलट तुम्ही मला माझ्या शरिराचे भाग डागणीनें डागून काढून माझे हालहाल करून मारण्याच्या विचारांत होतां ह्याणून मी माझा माऊसभाऊ नामें भगवान वलद पुरणाजी चांभार राहणार खोलापूर यास निरोप पाठवून बोलावून घेतलें त्यानें माझ्या बडल तुझास नीट रितीनें वागविण्या बडल झटले असतां तुम्ही जबाब दिला की आली हिला कांहींतरी कष्टक लावून काढून देऊं तेव्हां माझ्या माउसभावाने मला आपले घरीं नेले. त्यास बारा महिने झाले तरी तुम्ही मला नेण्यास आला नाही माझ्या भावाने मला घेऊन जाण्या बडल तुझास देण तीन पत्रे पाठविली असूनही तुम्ही मला घेऊन गेलां नाही करितां या नोटीसीनें कळविते की ही नोटीस पावल्या पासून तुम्ही पंधरा दिवसाचे आंत आपले जातीचे पांच पंच वेऊन येऊन त्याचे समक्ष मला चांगले रितीनें वागविण्या बडल कागद माझे भावास लिहून देऊन माझे बारा महिन्याचे खावटी बडल रुपये शंभर १०० त्यास देऊन मला घेऊन जायें मुदतीत तुम्ही असें न केल्यास मी हीच फारकती समजून दुसरा घरठाव करीन. कळवि. ता. ३-४-१९१३ ई०

सही
सखू मर्द परशराम चांभार हिचे
हातचा निशानी आंगठा असे
दस्तूर मेरो गंगाधर.
नो० नं० १३

नोटीस

नोटीस बेशमी पांडुरग नारायण भाले- राय ब्राह्मण रा० पातूरशेखववू यांस- खाली सही करणारा याज कडून नोटीस देण्यांत येते की मीने बागाईत पातूर येथील शेत सर्वे नंबर ४११ यांनीक आंब्याच्या झाडाचे मालकी संवधानें दिवाणी मुकदमा नंबर १०८-१९१२ निकाल ता० ३-२-१३ यांतिल ठरावावर आमचे

अपीलाचें काम सुरू आहे व अपीलाचा निकाल होई पर्यंत झाडाचा ताचा वादीस मिळू नये अशी वादीस मनाई होण्या आमचा अर्ज कोर्टांत दाखल आहे. या नोटीसीनें तुझास कळविण्यांत येते की मध्येच आमचे फळ बारावा तुम्ही जुळ मागे हट्टा केल्या मुळें सार्वजनिक शांत- तेचा भंग होउन आमचे पैकीं कोणास कांहीं दखल झाल्यास जबाबदार तुम्ही धरले जाळ. तुमचे कडून तसा कांहीं भयंकर प्रकार घडू नये याज करितां ही नोटीस देणें भाग पडले. कळविं ता० ९-४-१३ ई० मुकाम आकोला दस्तूर विष्णू प्रभुराम आकोला

सही
नि० चाहाद वी श्रावण माळी
रा० पोष्ट पातूरशेखववू यांचे
हातची खुद
नो० नं० १४

नोटीस

जंगु बुगडाजी धनगर पोष्ट दानापूर तालुका आकोट मी नोटीसीनें कळवितो की बाबाचे नांव खरेदी असलेले घर गाववाड्यानजीकचे चार धारणी तीन आडे वर कवेलु आंगणवा दरवाजा दर्शणेस घराचा बापर पुढेंस तें आपण बापातुन विभक्त झाल्यावरून राहावयास दिले त्यात आमचें सामान आज किंमतीला शंभर रुपयाचें सांगवान जोडणे. खांब नाटा ताथकडी किलचा उथाळ खंडोभर तक्तें आपण अफरातफर केले व आमचे विर- हीत बाबांने आपणास जागा खरेदी दिली ती आह्यांस ना मंजूर विकावयाची नाही तीन वर्षांचे भाडे सामानाची किंमत यासह हल्लीचे मानानें दिडशे रुपये देऊन जागा ताब्यांत द्यावी एक महिन्याचे आंत असें न केल्यास खरेदी खोटी कोर्टमार्फत ठर- ऊन तीन वर्षांचे भाडे घेतले जाईल. व तुमचे बाबाकडे आमचे पैशाबडल मगे नोटीस दिली कळविं तारीख

सही
सुर्यभान कृष्णाजी पाटील पोष्ट
दानापूर ता० आकोट
नो० नं० १९

नोटीस

नोटीस बेशमी अमनदहसेन वा मीर आमन मुसलमान रा. दिवखेड ता० आकोट यांस- खाली सही करणाराकडून कळविण्यांत येते की तुमचेकडे आमचे रोह्याचे रुपये व व्याज व चिह्तर खात्याचे रुपये व रूपड्याचे रुपये व त्याचे व्याज घेणे आहेत ते नोटीस पावल्यापासून आठ दि- वसाचे आंत न दिल्यास कोर्टमार्फत फि- र्याद करून कोर्टखर्च नोटीस खर्चासुद्धां रकम वसूल केली जाईल कळविं ही नोटीस दिली ता. ९ एप्रिल १९१३ ई. सही बुलीदान लडूराम द० छोगालाल नो० नं० १६

नोटीस

नोटीस बेशमी संपत वा पांडू लोहार रा० टाकरखंड पो० मोताळा ता० मल कापूर यांस- खाली सही करणारा कडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही माझे मोहनगव नवरे आहांत मोहतर होताना असा कपूर झाला होती की मी लग्नाची बायको घरांत ठेवणार नाही. ह्याणून हे मोहतर करणार. जर लग्नाची बायको घरांत ठेविन तर हिला (मला) दागीन्या सुद्धा आई बापांनी घेऊन जावि. आतां तुम्ही १ वर्षा पासून लग्नाची बायको घरीं आणली आहे ह्याणून माझे आईबापांनी १ वर्षा पासून मला घरीं आणले आहे तरी ही नोटीस पावल्या पासून १९ दिवसांत माझी फारकती [मला ठेवण्याचा तुमचा वेत नसल्यास] माझे दागीने व माझी २ मुळें व माझा खाण्याचा १२ महिन्याचा खर्च सरासरी १०० रुपये हा आणून द्यावा आणि मला मोकळें करावे या संवधी १९ दिवसांत तुमचे कडून कोणतीच तस्विन न झाल्यास ही नोटीस फारकती समजून मी दुसरा घरठाव करीन. मग तुमचा मजवर नवरेपणाचा हक्क राहणार नाही. आणि खर्चाबडल व दागीन्या बडल योग्य कोर्टांत द्यावा आणून कोर्ट खर्च व नोटीस खर्च भरून घेण्यांत येईल तुझास वागणिये असल्यास लग्नाचे बायकोस फारकती देऊन मला दागीने व कपडे खर्च देऊन वरील मुदतीत घेऊन जावे. ही नोटीस दिली आज ता० ८-४-१९१३ ई० सही.

सहीची निशानी बजावाई मर्द संपत लोहार रा. मोताळा इची निशानी नो० नं० १७ व आंगठा

नोटीस

नोटीस बेशमी साऊ मर्द किसन कुणबी रा० वाव खुर्द ता० आकोला पो० महान ईस- खाली निशानी करणारा कडून कळ- विण्यांत येते की तुम्हा नवरा नामें किसन हा माझा चुस्त भाऊ होता तो मेल होण्यास अजपास १९ महिने झाले त्याचे बडल मी तुझ्यापुढे वारस आहे. कारण माझे भावास संतती वगैरे कांहीं नाही. व खण्याची मालकीन तूं पुर्ण आहेस. तूं तुझ्या हयातीत जिनगीचा उपभोग ध्यात्रा त्यांत आमचे ह्याणणे नाही. परंतु सध्यां तूं वाईट लोकाचे नादी लागु। कांहीं स्थावर जंगम जिनगीत अफरातफर करणार असे समजले वरून कळवितो की तूं जोपर्यंत आमचे कुळांत राहशील तोपर्यंत तुला वसून खाण्याचा अधिकार आहे. मात्र जिनगीत त्वां मुळीच अफरातफर करू नये. केल्यास ते कपयप्रमाणें रद्द समजते जाईल. व त्याबडल सर्वपरी तुला जबाबदार धरले जाईल. कळविं ही नोटीस दिली ता० ९ एप्रिल सन १९१३ ई० सहीची निशानी जाननी सिदानी कुणबी रा. वाघवुर्द पो० महान यांची व आंगठा नो० नं० १८

नोटीस

नोटीस बेशमी मोहोनाजी वा। गुळाव-
सिंग जात टाकोनकार रा. गोत्र तालुका
आकोला जिल्हा मजूर यांस—

खाली सही करणार यांजकडून तुझांस
या नोटीसीने कळवितो की माझे बायको
बनी ही तुमची मुलगी असून माझे घरी
गरोदर असल्यामुळे बाळांतपणाकरीता तुझी
घरी पाठविण्या विषयी मला व माझे
अोक वेळां विनवणी केल्या वरून
घरी बाळांतपणा करितां पाठविले.
व आपण आटोपल्या नंतर मी व माझा
बाप असे माझे बायकोला माझे घरी घेऊन
जाण करितां अनेक वेळां तुमचे घरी आलो
परंतु अनेक वेळां अनेक प्रकारच्या सबबी
दाखविल्या आतां पर्यंत तुझी पाठविले
नाही व माझे बायकोला तुझी व तुमचे
आसवर्ग वगैरे नांदण्यास माझे घरी जाऊ
नको असे सांगून माझे विषय दुष्ट बुद्धी
तीचे मनां मरून देऊन तीला वाईट
रिती वागण्या विषयी शिकवित
व तुझी रहात असलेल्या गांवांत

मजूर अन्यायी हा जागल्या असल्यामुळे
त्याचे बळावर तुझी मजला मारहाण कर-
ण्याचा विचार केला आहे. कारिता या
नोटीसीने तुझास कळवितो की माझे
घरांतून तुमची मुलगी तुमचे घरी गेली
तेव्हापासून तीचे अन्नवस्त्राचा मी जबाबदार
नाही माझे घरांतोळ मुल, बायका, पुरुष
याचे व माझे जीवाची व तीचे स्वतःचे
जिवाची व माझे जनावरांची जोखीम व
इतर नुकसानीची जोखीम ह्या
जोखीम तुझावर व तुमचे आसवर्गावर व
तीचे स्वतःवर ठेऊन ती चांगल्या रितीनें
वागल्यास मी न दावण्यास तयार आहे.
ह्या जोखीम सर्व तुझाला व तुमचे आस-
वर्गास व तीला कबूल असल्यास माझे
घरी १५ दिवसांचे आंत माझे डागीन्या-
सह आणून घालावे असे कबूल नसल्यास
मोहतीराचा खर्च रुपये १५० व नुकसानी
या नोटीसीचा खर्च असे मला आणून
देऊन माझी पावती घेऊन दुसरा घरांत
करण्या कारितां माझी फारकती घ्यावी.
वरिल मुदतीत असे तुझी न केल्यास रीतीप्रमाणें
वरील मोहतीराचा खर्च व नुकसानी नोटीस खर्च
व कोर्ट खर्च व इतर खर्च मरून घेतला
जाईल. पावती व फारकती बनावट केल्यास
गुन्यास पात्र व्हाल. मग कोणतेही प्रकारे
तक्रार ऐकली जाणार नाही. कळावे. तारीख
३१/१२/१३ इसवी दस्तुर यशवंत माधव
पसाकर पी० रा० जिल्हा आकोला.

सही

भक्त्या वा। पुर्णजी टाकोनकार
रा० गावंडगांव खुर्द तालुका
दर्यापूर हातची निशानी टाकी.
नो० नं० १९

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस असे कळविले जात
आहे की कसवे बलगाव जामोद येथे
आमचा भाजा नामे पाडूरंग रामचंद्र
दलाल हा अजमास ४ महिन्यापासून
मरणपावला असून त्याजला वारस मी

व माझा धाकटा भाऊ वामनविष्णू दलाल
असे दोवे नातु आहो या शिवाय दुसरे
कोणीच वारस नाही फक्त त्याची विधवा
स्त्री कृष्णाबाई ही निवंत असून आंधळी
आहे तिजला औरस संतती मुळीच नाही
मयत व आझी एकत्र असून वाडिलो-
पामित स्यावर जंगम इस्टेट शेती घरे
सोन्याचांदीचे डागीने वगैरे सुमारे अनामत
जमेसुद्धा व शेतीचे लागवडीचे पैसे वगैरे
मिळून दोन हजार रुपयाचा माल कृष्णा-
बाईचे भाऊ रामकृष्ण व बापु विन विठ्ठल
बाहुळे यांनी सर्व जंगम माल आपले
बहीणीसह आमचे घरांतून तिजला मुलयाप
देऊन मांडावरतन वगैरे सुद्धा घेऊन गेले
आहे व तिचे कडून राहिलेले स्यावर
माल शेती वगैरे बदल खरेदी गहाण
माडेपट्टे दुसरे लोकांचे नावे करून देण्याचे
विचारांत आहे त्याजप्रमाणे आझी वारस
असतां आझास सोडून दुसरे कुळांतील
कोणी दत्तक घेण्याचे विचारांत आहे तसेच
मृत्युत्र भावांचे नावे करण्याचे विचारांत आहे.
कारितां या नोटीसीवरून त्यांना व इतर सेट-
सावकार व भाड्याने जमीन खेड करणारे
लोकांस असे कळविले जात आहे की
ही नोटीस पावलेपासून व याचे अगोदर
या इस्टेटा संबंधाने कोणीही आमचे परवा-
नगीशिवाय या लोकशी व्यवहार करू नये
जर यापुढे कोण व्यवहार केल्यास आझी
जबाबदार नाही आणि तिचे भावानी
जो रुपये २००० चे जंगम इस्टेट बदल
अकरातफर केली आहे त्याचा त्यांनी
एक महिन्याचे आंत आझास हिशोब
देऊन पावती घ्यावी तसे न केल्यास
त्याचेवर रीतीप्रमाणे तजविज केली जाईल
फक्त आमची आजी आंधळी असून तिचा
या इस्टेटावर कोणतेच प्रकारे आमचे
परवानगीशिवाय व्यवहार करतां येत नसून
हिंदुधर्मशास्त्र प्रमाणे तिजला अन्नवस्त्राशिवाय
दुसरा काही एक हक्क नाही व याप्रमाणे
कबूल असल्यास आझी तिजला अन्न वस्त्र
देण्यास कबूल आहोत अथवा तिजला
दत्तक घेणे असल्यास माझा धाकटा भाऊ
वामन याजला दत्तक घ्यावे दत्तक देण्यास
कबूल आहो आमची तक्रार नाही यापुढे
वरील तुमचे कडून काही वर्तणूक न
घडून अल्यास तुमचे बदल योग्य तज-
विज करून वारसाचा वरगडा केला
जाईल हे पक्के समजावे कळावे तारीख
२९-३-१३ इ.

सही

शंकर विष्णू दलाल द० खु०
नो० नं० २०

नोटीस

नोटीस बेशमी धुनाथ सदाशिव शिंपी
रा. हिवरखेड रूपराव ता. आकोट
यांस—

खाली सही करणाराकडून नोटीस दे-
ण्यांत येते की तुमचेकडे आमचे रुपये
घेणे आहेत ते मुदल रुपये व व्याज
दानही मिळून आठ दिवसांचे आंत ही
नोटीस पावल्यापासून आमचेकडे आणून
द्यावे. या मुदतीत न दिल्यास कोर्टखर्च
व नोटीस खर्चासुद्धा कोर्टात दावा आणून

वसूल केले जातील ही नोटीस दिली
ता. ९ एप्रिल सन १९१३
सही
बुलीदान लालराम द० छगालाल
नो० नं० २१ रा० हिवरखेड

नोटीस

चिखली इ. म. शाळेंतील पहिल्या
तीन इयत्तांत अनुक्रमे १२, १३ व १९
विद्यार्थी वेण्यास नवीन नियमानुसार आज
सवड आहे. येथे पाण्याची व रहाण्याची
उत्तम सोय असून लवकरच बोर्डिंगही
करण्याचा विचार चालू आहे. कारितां ज्या
विद्यार्थ्यांना येथे शिकण्यास यावयाचे असेल
त्यांनी खाली सही करणाराकडे शक्य
तितक्या लवकर पूर्वाभ्या शाळेंतील दाखले
पाठवून अर्ज करावे. कळावे तारीख
३१/१२/१३ इ.

P. B. Chandekar

हेडमास्तर इ. म. शाळा
चिखली

नो० नं० २२

नोटीस

नोटीस बेशमी विठोबा वरुद लालजी
बारी रा. बाहदरपूर ता. बहाणपूर पो.
बहादरपूर
खाली सही करणारी कडून नोटीस दे-
ण्यांत येतेकी. तुम्ही माझे लग्नाचे नवरे
असून लग्न होण्यास सरासरी २० वर्षे
झाली. पुढे मला १ मूल झाले व ते
मृत झाले. त्यावर तुमचे मनास काय
वाटले असेल ते सांगवत नाही तुम्ही
गंधर्वाची दूसरी बायको केली व मला
निष्कारण मारहाण वगैरे करित होते
त्यावर ती दुसरी बायकोही वारली. तेव्हां
पुन्हा: तुम्ही तिसरे गंधर्व केले आणि
मला इतका त्रास दिला की सुमारे २
वर्षांपूर्वी माझ्या भावाने मला आपले घरी
नेले त्यावर त्याने २ दा मला तुमचे घरी
आणून घातले असतां आपण माझा स्विकार
केला नाही. आतां २ वर्षां पासून मी
माझे बापाचे घरी आहे. तरी ही नोटीस
पावल्या पासून १५ दिवसांचे आंत चांगले
तऱ्हेने वागवण्या बदल पंचाची गवाही
देऊन मला घेऊन जावे. या प्रमाणे वरील
मुदतीत तुमचे कडून न झाल्यास ही नोटीस
फारकती समजून मी दुसरा गंधर्वाचा
नवरा करीन मग तुमचा मनवर नवरेपणाचा
हक्क चालणार नाही कळावे ही नोटीस
दिली ता. ९ एप्रिल सन १९१३ इ.

सही

पार्वती मर्द विठोबा आडबालबारी
रा. खामगांव बरवारपुरा. हिचा
आंगठा व निशानी
नो० नं० २३

नोटीस

नोटीस बेशमी छेटी मर्द पैसा जात
बैरागण रा० कजवे गहाण ता० दर्यापूर
जिल्हा उमरावती इजला
खाली सही करणार निधान वल्लद
सुर्यभानभा काकड रा० मोजे सैदापूर

ता० दर्यापूर जि० उमरावती याजकडून
नोटीस देण्यांत येते की तूं मजपाशीं
ठेवलेली राख हणून राहण्याचे कबूल
केल्यावरून फुचर कोह्याबिडेशन बडळ
मी तुला सरासरी दोन अडीच महिन्या
पूर्वी रकम रुपये ५०० पांचशेचा करार.
नामा तूं मजपाशीं दोन वर्षे स्वतंत्र रितीनें
राहण्याचे कबूल केल्यावरून तुजला कडून
दिला. परंतु करारनामा कडून दिल्यावर
लागलाच एक महिन्यानंतर तूं मला
सोडून देऊन दुसरीकडे स्वच्छाचाराने
राहण्यास गेलीस. व उलट मी कडून
दिलेल्या करारनाम्यावरून तूं मजवर दावा
करण्याचे विचारांत आहोस. व त्या बदल
मला घमकीही देत आहोस. वास्तविक
तो करारनामा कोणत्याही खऱ्या मोबदल्या
बदल नसून दुष्कर्मा प्रित्यर्थ कडून घेतला
आहोस आणि हणून तो बेकायदेशीर आहे
सबब या नोटीसीने तुला कळाविण्यांत येते
की ही नोटीस पावल्या पासून आठ
दिवसांचे आंत माझा करारनामा मला
वापस आणून द्यावा तसे तूं न केले व
उलट मजवर दावा करण्यास तयार झालीस
तर तूं विनाकारण खर्चात पडशील व
माझेही खर्चाचा बोजा तुझेवर पडेल मग
तुझी कोणत्याही प्रकारची तक्रार ऐकिली
जाणार नाही. सबब नोटीसीने अगाऊ
कळाविले आहे. ही नोटीस दिली तारीख
३ माहे एप्रिल सन १९१३ इसवी

दस्तुर लक्ष्मण गंगाधर चितळे
रा० दर्यापूर

सही

निधान वल्लद सुर्यभान काकड
दस्तुर खुर

नो० नं० २४

नोटीस

नोटीस बेशमी अबदुल रहिमान वा।
हाफिज नूरमहमद व अबदुल करीम वा।
हाफिज नूरमहमद रा० ताननापेठ
दारपुरा आकोला यांस—
खाली निशानी करणारी कडून नोटीस
देण्यांत येते की मी तुझास कोर्टाचे व इतर
सर्व काम करण्या कारितां ४ वर्षांपासून
जनरल मुखयारपत्र राजिष्टर करून दिले
होते. परंतु तुम्हे वागणुकीत सांप्रत फेर
पडल्याने व तुमची इच्छा चांगली नसल्याने
ते मुखयारपत्र मी आज तारखेस रद्द
केले आहे. या पुढे माझे स्यावर जंगम
इस्टेटांत अकरातफर तुम्ही करू नये. केल्यास
त्या बदल तुझास जबाबदार धरले जाईल.
आज पर्यंत झालेल्या हिशोब मला दाखवावा
व सर्व पैसे माझे मला द्यावे. नाही पेशां
फिर्याद करून सर्व खर्चा सुद्धा ते वसूल
केले जातील. या पुढे तुम्ही माझे नावे
कोणतेच काम करू नये केल्यास त्याची
जबाबदारी तुमचेवर असे ही नोटीस दिली.
ता० ६-४ १९१३ ई।

सही

निशानी बनुबी मर्द शेख जंगू
रा० हातकण तालुका बाळापूर
जि० आकोला ईचा
आंगठा असे

नो० नं० २५

वहाडसमाचार

शुद्ध ८ शके १८३९ प्रमादी

जी वाडमयाचा परिणाम

ल लोकांच्या वाचण्यांत येणाऱ्या त्या लोकांच्या मानसिक स्थि-
आचारांशी इतका निकट संबंध
त्या वाडमयाचा परिणाम त्या
व आचारावर निरनिराळ्या प्रकारे
दत्त असतो की त्या दोवांना
रणे हे मोठे दुर्घट काम आहे.
देशांत इंग्रजी भाषा समजणारे
थोडे शेकडा अडीच आहेत.
लागतांच इंग्रजी पुस्तकांला वा-
इकान दाखविणारे व इंग्रजी वाड-
पूर्ण फारकत करून घेणारे यांतून
तले तर इंग्रजी वाडमय वाचणारे
दीड दोनापेक्षा अधिक नाहीत.
अल्पसंख्येची ज्या वाडमयाचा संबंध
त्यांच्या संबंधाने काय सांगण्यासारखे
चे आहे? असे प्रथम दर्शनी
साहजिक आहे. पण इंग्रजी वा-
इतक्या थोड्याच लोकांचा संबंध
येतो काय! या प्रश्नाचे खरे
सटले ह्मणजे असे आहे—प्रत्यक्ष
प्रमाण शेकडा दीडदोन इतकेच
पण अप्रत्यक्ष संबंध सगळ्या समा-
येतो. इंग्रजी वाडमयावर पृष्ठ शा-
मामधे देशा वाडमय काही थोडे
आमची वर्तमानपत्रे विलायती विचा-
अनुवाद करणारी नसली तरी
व्या व बातम्यांच्या संबंधांत इंग्रजी
राची ती ऋणी आहेत. शिवाय
तांचे शिक्षण बहुतेक इंग्रजी पद्ध-
झाले असल्यामुळे त्यांचा विचार
ची पद्धत व प्रतिपादनाची शैली
प्रजांच्या अनुकरणाचीच फळे होत.
वाडमयाचा समाजांत विशेष प्रसार
व जे लोकांच्या चर्चेचे विषय
बसतात असे ग्रंथ ह्मणजे कादं-
व नाटके होत. आमच्या मराठीतल्या
न्यापैकी शेकडा ९८ चा उगम
वाडमयाशी प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्ष
आहे हे सहज दाखविता येईल.
गोष्ट नाटकांची. आमच्या रंगभूमीवर
गाऱ्या चंद्रसेन, वीरसेन, जाधवराव,
का, विशाखा, दुर्गा, इ० भूमिका
आणि त्यांच्या तोंडावरचा पारदर्शक
काढून न्याहाळून पहा ह्मणजे
न तुझाला रोझालंड, बसानियो,
ट, लेडी मार्गरेट, वगैरे विलायती
रूप प्रच्छन्नरूपाने आढळतील. अगगा-
होटेले, आफिसे, वगैरे संस्थांशी
च्या समाजाशी संबंध येऊ लागल्या-
न त्यांच्या द्वारे ही पुष्कळ नवे नवे
गिर व प्रचार आमच्या समाजांत प्रविष्ट
हे नवे विचार व प्रचार मुळचे
ध्यात्य समाजांतले अर्थात इंग्रजी वाडम-
तले होत. अशा रीतीने इंग्रजी वाडम-

याने आमच्या समाजावर चोहोकडून हल्ला
करण त्याला पादाक्रांत करून टाकिले
आहे.

इंग्रजी वाडमय हे एकंदर पृथ्वी व्या-
पणाऱ्या, कोट्यावधि लोकांवर प्रभुत्व
गानविणान्या, कर्तृवास्वंधाने महशूर आणि
पार्लमेंटसारख्या लोकसत्ताक संस्थांस प्रस-
वणाऱ्या प्रबळ राष्ट्रांचे वाडमय आहे.
या राष्ट्राला जे येवढे वैभव त्यांच्या कर्तृ-
त्वाने प्राप्त झाले त्याचे बीज त्या वाडम-
यांत मुळचे असलेले पाहिजे यांत शंका
नाही, आणि ह्मणूनच निबंधमालाकारासार-
ख्या उज्वल लेखकांनी या वाडमयाला
अर्थात इंग्रजी शिक्षणाला 'वाणिजाचे दूध'
अशी संज्ञा यथार्थ रीतीने दिली होती.
या इंग्रजी वाडमयाचा प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष
असा पुष्कळ परिणाम आमच्या समाजावर
होत आहे. इंग्रजी शिक्षण आमच्या इकडे
सुरू होऊन अर्धशतक सहज होऊन गेले
येवढ्या अवधीत हा परिणाम निरनिराळ्या
प्रकारे आमच्या समाजांत दिसें लागला
आहे. त्याचे पर्यालोचन कारणे हे
समाजाच्या कर्तव्याच्या व हिताच्या दृष्टीने
जसे अवश्य आहे तसे जिज्ञासूच्या दृष्टीने
ही ते लाभकारक आहे. ह्मणून पुढील
अंकापासून या विषयाचे यत्कींचित् दिग्दर्शन
करण्याचा विचार आहे. ज्यास्त विस्तार
पूर्वक विचार कारणे हे वर्तमानपत्राच्या
संपादकाच्या कर्तव्यक्षेत्रात येत नाही. तो
समाजशास्त्रावरील ग्रंथकाराचा अधिकार
आहे. ह्मणून याविषयाचे विवेचन सूत्रप-
द्धतीनेच करण्याचा संकल्प आहे.

एका शास्त्रज्ञाचे विचार

आमच्या देशांत शास्त्रीय ज्ञानाचा
प्रसार अतिशय मंद गतीने होत आला
आहे. इंग्रजी पेहराव, इंग्रजी खद्योपय सेवन,
इंग्रजी नाटके कादंबऱ्यांचे अनुकरण, इंग्रजी
धार्मिक व सामाजिक संस्थांचा हुबेहुब
नकल उठविणे वगैरे बाबतीत आझी सर्व
तऱ्हेने पुढे असतां शास्त्रीय शिक्षणाचे
बाबतीतच आमचा देश इतका मागे कसा
हा एक विचार करण्या सारखा प्रश्न आहे.
या प्रश्नाचे उत्तर कलकत्त्याचे प्रसिद्ध
शास्त्रज्ञ डा० पि० सी० राय हे असे
देतात की शास्त्रीय ज्ञानाचा प्रसार कारणे
ही गोष्ट एक तर इंग्रजी नाटके कादंब-
ऱ्यांचा अनुवाद करण्या इतकी किंवा
इंग्रजांचा चवचालपणा आपणास कितपत
साधतो हे अजमावून पाहण्या इतकी सोपी
नाही. शिवाय दुसरी गोष्ट ती सवःफल-
दायी ही नाही. शास्त्रीय विद्या अर्थकर
होते; पण केव्हां तर तिच्या आराधनेत
तपेची तपे घालविण्या नंतर पण या
पुढच्या आशेवर तिची एकनिष्ठ सेवा कर-
ण्यास फारच थोडे लोक तयार असतात.
विश्वविद्यालयांतून दरसाल शेकडा बी० एस्.
सी० व एम० एस्० सी० असे शास्त्रीय
पदवीधर बाहेर पडतात खरे, पण टेटच्या
नकली हिऱ्यासारखे हे आमच्या युनिव्हर्सि-
टीचे नकली अलंकार होत. आमच्या
लोकांत उद्योग धंद्यांची वाढ होईल तेव्हां हे
लोक काही कामास आले तर येतील. पण
आयोगिक उत्कर्षाचा काळ येण्यास शा-

स्त्रीय शोधासाठी जावाचा ही बळी देण्यास
तत्पर असे लोक पाश्चात्यांप्रमाणे आमच्या
देशांत निघाडे पाहिजेत. कार्य वासाधयेयम्
देहं वा पातयेयम् अशा कृतान्धवाचीं
माणसे निघार्याशिवाय उद्योगधंद्यांच्या तीव्र
स्पर्धेत आमचा टिकाव लागणार नाही.
इंग्लंडच्या लोक शिक्षणांत कोण कोणत्या
विषयांचा समावेश व्हावयास पाहिजे या
संबंधाने हर्बर्ट स्पेन्सर यांनी एक टांचण
प्रसिद्ध केले आहे त्यांत शिक्षणाचे विषय
त्यांच्या महत्त्वाच्या अनुक्रमने दिले आहेत.
ते असे— आरोग्यविद्या, (मानसिक व
शाारीक असे दोन्ही प्रकारचे आरोग्य या
शब्दांत गर्भित आहे.) दुसरे शिष्य शिक्षण,
व याच्या मागून ललितकला वगैरे शिष्य
शिक्षणाला अर्थात शास्त्रीय शिक्षणाला स्पेन्सर
साहेबांनी अप्रपूजेचा मान दिला आहे तो
यथायोग्यच आहे. अपल्या देशांत आज
पर्यंत जे काही थोडेबहुत शास्त्रीय
शिक्षण मिळत गेले तेही फट्टायी झाले
नाही याची कारणे डा० राय यांच्या
मते तीन आहेत. पहिले कारण, सरकार-
च्या शास्त्रीय खात्यांत काळ्या लोकांचा
प्रवेशच झाला नाही, अर्थात जीर्णमंत्रे
सुभाषितम्, या ह्मणी प्रमाणे प्रसन्न करून
घेतलेले शास्त्रीय ज्ञान त्यांची परिक्षा
पाहण्याच्या प्रसंगाच्या अभावी अगांतल्या
अगांतच जिरले. दुसरे कारण देशी भाषे
च्या द्वारे शिक्षण देण्याच्या पद्धतिचा
अभाव. इंग्रजीतून शिक्षण दिल्यामुळे ते
संकुचित पात्रांत राहिले. त्याचा विकास
व प्रसार झाला नाही. तिसरे कारण,
आमच्या भाषाशिक्षणामुळे विद्यार्थ्यांच्या अर्गी
पडलेली एक प्रकारची विचार सरणी. भाषा
शिक्षणांत स्मरण शक्तीची वाढ ही मुख्य
गोष्ट असते. अवलोकनाचे प्रयोजनच नसते.
तीच संवय बालपणापासून आमच्या विद्या-
र्थ्यांना जडल्यावर त्यांचे अर्गी अवलोकन
शक्ति येणार कशी? डा० राय यांनी ही
दिलेली कारणे योग्य नाहीत असे कोण
ह्मणेल?

बुद्धिमत्तेचे प्रमाण.

'मॉडर्न रिव्यू'च्या एप्रिलच्या अंकांत
निरानिगळ्या देशांतल्या लोकांच्या बुद्धिमत्ते
संबंधाने एक अत्यंत परिशीलनपूर्वक लिहिलेला
लेख आलेला आहे. मि० जॉन प्रे यांनी
जगांतल्या निरनिराळ्या युनिव्हर्सिटींची मा-
हिती एकत्र करून शास्त्र, कला, राजनिति,
वाङ्मय, ई० विषयांतल्या प्राविण्यावरून व
लोकसंख्येच्या मानाने शेकडा किती लोकांना
शिक्षण मिळत आहे त्यावरून त्या देशच्या
एकंदर लोकांच्या बुद्धिमत्तेचे प्रमाण ठरविले
आहे. बुद्धिमत्तेचे दोन भाग त्यांनी केले
आहेत. ह्मणजे नैसर्गिक बुद्धिमत्ता व ती
वाढविण्याचे प्रसंग दहा हजार लोक संख्या
घेतली तर त्यांतून युनिव्हर्सिटीतून शिक-
णारांची संख्या निरनिराळ्या देशांत येणे
प्रमाणे आहे. अमेरिका, ११०, स्वित्झर्लंड
१००, फ्रान्स ७२, जर्मनी ४७, ब्रिटन
४७, आस्ट्रिया ४६, हिंदुस्थान ४६,
हॉलंड ३४, ब्रेज्यम ३०, हिंदुस्थानांत

कॉलेजांची तर काय, पण शाळांची सुद्धां
संख्या तक्ती अल्प आहे की जेथे एकही
शाळा नाही अशी खेडी इकडे अनेक
आहेत. असे असून आझी बुद्धिमत्तेचे प्रमाण
बरेच उच्च राखिले आहे हे ध्यानांत घेण्या-
सारखे आहे. आमच्या इकडे इतर कित्येक
देशांप्रमाणे शिक्षणाची साधने भरपूर व
सुफत असती तर या बाबतीत हिंदुस्था-
नाचा नेबर सर्वांच्या वर निःसंशय लागला
असता. आतां बुद्धिमत्ता वाढविण्याचे प्रसंग
इतर देशांचे मानाने अज्ञास किती मिळ-
तात ते पाहू. पुढील आंकडे एक हजार
लोकसंख्येच्या मानाने युनिव्हर्सिटी व शाळा
यांतील विद्यार्थ्यांचे प्रमाण किती आहे त्या
बद्दलचे आहेत— अमेरिका २९४, ब्रेज्यम
२१६, स्वित्झर्लंड १९९, ब्रिटन १८२,
हॉलंड १८१, स्पेन १२७, इटली १०४,
पोर्तुगाल ३३, व हिंदुस्थान २२. यावरून
हिंदुस्थानच्या लोकांना बुद्धिमत्ता वाढविण्याचे
अनुकूल प्रसंग साऱ्या जगांतल्या लोकांपेक्षा
कमी येतात हे उघड झाले. असे असून
हिंदुस्थानच्या लोकांच्या बुद्धिमत्तेचे प्रमाण
वर सांगितल्या प्रमाणे उच्च आहे ही
आश्चर्य करण्या सारखी गोष्ट नाही काय!
पण असाच कौतुक आझी स्वतःच करावे तेव्हां!

हिंदुलोकांचा छळ.

दक्षिण आफ्रिकेंतल्या हिंदी लोकांचे
वटवट अजून संपले नाही असे दिसते.
ना० गोडले यांच्या सफरीपासून होणारा
सुपरिणाम केव्हां दिसू लागेल तो लागो,
पण अजून तरी हिंदी लोकांचा छळ
करण्याच्या नानाप्रकारांत दिवसानुदिवस भर
पडत आहे. हिंदी लोकांच्या बायकांना इक-
डून तिकडे जाऊ देत नाहीत. पण तेथल्या
तेथे सुद्धां कायदेशीर रीतीने झालेला
विवाह कोर्ट मान्य करील की नाही अशी
शंका घेण्यास नुकतेच कारणे झाले आहे.
हिंदी लोक बहुपरनीकत्वाच्या विरुद्ध नाहीत,
येवढ्याच कारणावरून त्यांचा विवाह कोर्टाने
अमान्य केल्याचे एक उदाहरण नुकतेच घडले
आहे. हिंदी माणूस मग तो हिंदू असो किंवा
मुसलमान असो, त्याच्या स्थितीचा विचार
स्थानिक कायद्याने न करता हिंदुधर्मशास्त्र
किंवा मुसलमानी धर्मशास्त्राच्या दृष्टीने करा-
वयाचा असतो. हे कायद्याचे सर्वमान्य तरा
बाजूला ठेवून हिंदी माणसाला ख्रिस्ती
राष्ट्राचा धर्मविषयक कायदा लागू करणे
ही टोचळ चूक आहे. ही चूक वेळीच
दुरूस्त न केल्या आफ्रिकेंतल्या सगळ्या
हिंदी रहिवाशांचे विवाह पेनाच्या एका
फटकऱ्या सरसे बेकायदेशीर ठरण्याचा
संभव आहे. तत्रांत येणारे बहुपरनीक अ-
सण्यास त्यांना हवे तर न येऊ देण्यावि-
षयीचा नियम करा, पण जे आज कित्येक
वर्षे देऊन थाराईक झाले आहेत ते ख्रिस्ती
धर्मी नसतां त्यांना ख्रिस्तीधर्मशास्त्राचे तत्त्व
लागू करू पाहणे व त्या तत्त्वाच्या कसो-
टीला ते न उतरव्यास त्यांना शिक्षित
पात्र ठरवणे हा न्याय कोठचा?

बंगीय साहित्य परिषद

ही संस्था आज वर्षाच्या अनुभवाने चांगली कार्यक्षम झाली असून लोकप्रियता व सरकारची मनी देन्ही संपादन्यांत तिने पूर्ण यश मिळविले आहे. तिची स्वतःची भव्य इमारत, तिचा दांडगा ग्रंथसंग्रह, व ग्रंथप्रकाशनाचा उद्योग, व समासदाची मोठी संख्या ही पाहिल्याची अनुकूलता दर्शवितात, तसे अधिकाऱ्यांच्या तोंडून वेळोवेळी निवणारे प्रशंसोद्गार व त्यांच्या हाते होणारे द्रव्यसाह्य ही दुसऱ्यांचा निदर्शक होत. या परिषदेच्या ग्रंथ प्रकाशनास व त्रैमासिकास मदत हणून बंगाल सरकारने वाषिक १२०० रुपयांची वृत्ती या संस्थेला नुकतीच दिली आहे. साहित्योन्नतीच्या कामी साह्य करण्यास सरकार नेहमी उत्सुक असते. योग्य मार्गाने ते मिळविण्याची खटपट मात्र केली पाहिजे व आस्था दाखविली पाहिजे हणजे ते मिळते. मुंबई सरकार कडून रा. ब. पारसनिनांच्या 'इतिहास संग्रहाला व प्रो. रानडे यांच्या इंग्रजी-मराठी कोशाला बरीच चांगली मदत झाली आहे. बंगाल सरकारने तर कित्येक चांगल्या प्रतिभासंपन्न व उद्योगशाली ग्रंथकार्यांना वर्षासने कडून दिली आहेत आमच्या वन्हाड प्रांतांत इतके पदविधर विद्वान असतां सगळे द्रव्यार्जनाच्या नादी लागवे व साहित्यसेवेला एकनिष्ठपण लागले व एकही विद्वान दिसेनाये ही खेदाची गोष्ट आहे. पण असा एखादा, साहित्य-सेवक निघाळा तर त्याला सरकारी साह्याची वाण पडणार नाही अशा आमची खात्री आहे.

हिंदुस्थानांतला साखरेचा धंदा.

हिंदुस्थानांत साखरेची पैदास व आयात ही देन्ही अपूर्व आहेत. सरकारी अंदा-नपत्रकांवरून असे कळते की दरसालपेक्षा यंदाचे वर्षी साखरेची पैदास १ लक्षटन अधिक होईल. गेल्या पांच सालांचे आंकडे पाहिले तर या मुद्दांत ही पैदास शेकडा २० या प्रमाणाने वाढी आहे. शुभवार्ता आहे यांत शंका नाही. सरकारी अधिकाऱ्यांचे व शेतकऱ्यांचे लक्ष उतांची लागवड सुधारण्याकडे विशेष लागले आहे ही संतोषाची गोष्ट आहे. अर्थर्थ हे आहे की साखरेची पैदास यंदा आमच्याच देशांत वाढली आहे असे नाही. तर फ्रान्स, जर्मनी, मॉरिशस बेटे व वेस्ट इंडीज बेटे, सगळ्याच ठिकाणी ही वाढ आहे. जर्मनीत तर हे वाढीचे प्रमाण बरोबर दुप्पट झाले आहे. तेव्हा अशा स्थितीत आमच्या देशांत उत्पन्न होणारी साखर परदेशी साखरेच्या स्पर्धेपणा पुढे कशीकाय टिकव धरते ही एक काळजी करण्यासारखीच गोष्ट झटली पाहिजे. परदेशी मालावर जकात बसविल्याखेरीज आमच्या देशी साखरेच्या उद्योगाला कधी उत्तेजन यावयाचे नाही ही गोष्ट रोजच्या व्यवहारा वरून सिद्ध होत आहे व रा. सहस्रबुद्धे यांचे सारखे परदेशी जाऊन तेथील व्यापारी स्थिती सुक्ष्मपणे निरवून आलेल्यांचे ही तेंच हणणे आहे. थोडीशी क्षीण संपून ही देशी मालाला उत्तेजन देण्याचे व्रत

कागदावर मांडण्याला मोठे गोड आणि मोहक आहे. पण प्रत्यक्ष व्यवहारांत ते अगदी कुचकामाचे ठरले आहे. पण जर सरकार परदेशी साखरेवर जकात बसवण्यास तयार नसेल तर देशी साखरेचा धंदा जिवंत ठेवण्यासाठी वरील व्यवहार्य व्रताला दृढ निश्चयाच्या पाठबळाने व्यवहारिक स्वरूप देणे हे हिंदुस्थानच्या हितचिंतकांनी एक अवश्य कर्तव्य मानिले पाहिजे.

हिंदुस्थान सरकार व प्रांतिक सरकार

हिंदुस्थान सरकार व प्रांतिक सरकार यांच्यांतले सध्याचे संबंध फिरवून काही काही बाबतीत प्रांतिक सरकारांना पूर्ण स्वतंत्र अधिकार प्राप्त झाल्यावाचून राज्य कारभारांतल्या कित्येक अगदी जरूरीच्या सुधारणा होणार नाहीत असे लक्षण दिसते. शिक्षणाचाच गोष्ट घ्या. या कामासाठी हिंदुस्थानसरकार भरपूर पैसा देत आहे. पण या देणग्या अशाच दरसाल उदार हस्ताने मिळतील असा भरंवसा नसल्याने प्रांतिक सरकार शिक्षणाच्या बाबतीतला कार्यक्रम मोठ्या प्रमाणावर आखून घेण्यास धनत नाहीत. बरे, हिंदुस्थानसरकाराने तो आखून द्यावा तर त्यांना प्रत्येक प्रांताच्या विशेष गरजा माहीत नाहीत. यामुळे शिक्षणाच्या सुधारणेसारखे महत्त्वाचे कार्य अडक्यासारखे झाले आहे. हिंदुस्थानसरकाराने मेरेबान होऊन देणग्या देण्याच्या पद्धतीपेक्षां अमुक कार्यासाठी अमुक्या बाबीचे उत्तम अशी उत्तरे प्रांतिक सरकारांना तोंडून दिली, व तेवढ्या बाबतीत ठरलेल्या रकमेच्या आंत हवा तसा खर्च करण्याची जबाबदारी त्यांच्या अंगावर टाकली तर पुष्कळ अधिक कार्य होईल. प्रांतिक सरकारी अधिकाऱ्यांना हिंदुस्थान सरकारच्या तोंडाकडे सालोसाल पहावे लागणार नाही, व हिंदुस्थान सरकारला ही कोणी कार्यक्रम मागितल्या बरोबर भांबावून जाण्याचे कारण पडणार नाही.

पत्रव्यवहार.

उदार मतांचा प्रसार

आमचे चुकते ते हेच

आजकाल सर्व सुधारलेल्या राष्ट्रांतून, बहुतेक उदार मत वाद्यांचीच सरशी होत आहे हे निरनिराळ्या राष्ट्रांच्या घडामोडीचा प्रस्तुत इतिहास वाचून व मासिकांतून आणि वर्तमानपत्रांतून तद्विषयक होणाऱ्या उदाहोवावरून साधारण वाचकांस देखील कबूल करणे भाग आहे. असल्या सर्वमान्य मताचे जनन प्रथमतः सुधारणेचे व स्वातंत्र्याचे माहेरघर जे इंग्लंड तेथेच झाले असे ते देशांचे हणणे आहे. रुनिमीड येथे जॉन राजास ग्याग्राकार्ठीचे साखळदेहाने वद्ध करण्याच्या व्याख्यान अथवा पडिल्या चार्लसास फासावर चढविणाऱ्या राजुंड हेडास किंवा दुसऱ्या जेम्स राजास हाकून देऊन तिसऱ्या विल्यमास तक्तनशन करणाऱ्या व्हिग लोकांस ही उदार मत वादांची तरंग समजली होती किंवा नाही याची वानवाच आहे. तरी इंग्लंडच्या उत्कृष्ट राज्य रचनेची (Constitution)

इमारत उदार तत्त्वाच्या [liberalism] भक्कम पायावर प्रथम पासूनच उभारली आहे असे हणणारांचे तोंडास आळा कोणी घालावा! ते काहीही असो परंतु एवढे मात्र खरे आहे की ज्या तत्त्वाच्या जेरावर आज स्पेन सारख्या व चीन सारख्या जुनाट राष्ट्रांच्या राज्य पद्धतीने एका दिवसांत रूपांतर केले असल्या त्या जेरादार तत्त्वांना सन १८३२ सा नंतर लवकरच इंग्लंड देशांत मूर्त स्वरूप मिळाले होते. व्हिगपक्षाच्या लोकांनी पार्लमेंट रचनेची सुधारणा करून जेव्हा विटाइने अर्धत उदार होऊन हळक्या दर्जाच्या लोकांस देखील राज्य व्यवस्थेत ढवळाढवळ करण्याची मुभा दिली, तेव्हा त्यांचे प्रतीपक्षी जे टोरी मंडळ त्यांनी ही खवळून जाऊन फ्याक्टरी विल्ले रूपांने मजूरवर्गास उचलून धरले व तेव्हा पासून इंग्लंडांत खरे स्वातंत्र्य प्रगट झाले व तेव्हा पासूनच असल्या स्वातंत्र्याचे समर्थन करणाऱ्या उदार मत वाद्यांच्या उत्कर्षास मुहवात झाली. तसेच ह्या मताचे उत्तरोत्तर पाऊळ पुढेपुढेच पडत गेले आहे हे आपणास नंतर पार्लमेंट पुढे येणाऱ्या एकएका बीळाचे स्वरूपा वरून समजून येईल. आज पर्यंत असल्या सुधारणेने इंग्लंडचा एक सारखा उत्कर्षच होत गेल्या मुळे त्या सुधारणेचे जे मूळ उदार मत (liberalism) ते प्राह्य व सर्वतोपरी हितावहच असे पाहिजे यांत शंका नाही.

उदारमत उदारमत हणजे काय व ते आलीही मान्य कां केले पाहिजे हे येथे सांगणे जरूर आहे. सुधारणा आणि प्रगती ही उदार मत वाद्यांचा देण मुख्य कर्तव्ये होत. पुरातन तेवढे चांगले असे हणणारांस जगांत भाग्यदशा कधीही येणार नाही. तसेच जेथे पुराण मार्ग चुकत असेल तेथे चांगलीच सुधारणा करून हातकरून पुढल्या पायरीवर पाऊळ टाकण्यास तयार असले पाहिजे नाहीतर नुस्ते जुने तेवढे सुधारून त्यांत जर त्याने नवीन गरजांची भर घातली नाही तर पुढे चाललेल्या जगाच्या तो मागेच रहाणार व त्याची स्थिती 'अंतराले त्रिशंकुरिव' होऊन तो जुन्यास व नव्यास दोघांसही मुकेल उदार नीती आपणास असे शिकवते की राज्य-व्यवस्था साधारण लोकांच्या हातीच असली पाहिजे. तीचा लक्ष्मी पुत्राचे हातांत असल्याने दुरुभोग्य होतो व न्याय राहत नाही. गर्भ श्रीमंताना अनायासाने व सहज मिळालेले हक्क गैरवाजवी सबब अप्रशस्त होत हणून ते त्यांचेपासून काढून घेऊन त्यांची साधारण लोकांत वाटणी करावी व अशा तऱ्हेने सर्वांस सारखेच सुख मिळावे आतां आपणास अशा तऱ्हेचे मत पसंत असले पाहिजे. नव्हे काय? कारण जर आपण आपल्या जुन्यारीतीस सोडले नाही व केवळ गतानुगतिक होऊन आपल्या पूर्वी होऊन गेलेल्या लोकांचीच जर आपण री ओढली तर त्यांनी जे केले तेंच आपण करू. त्यांनी आपणास हणजे त्यांच्या पुढल्या पिढीस पारतंत्र्या-

च्या गुलामगोरीच्या सुवर्णाच्या कां होईना परंतु शूलखानी आपल्या हाताने बद्ध केले आहे व आपण जर आपल्या पूर्व गामी लोकांचे अनुकरण करू तर आपणही आपल्या पश्चात् येणाऱ्या पिढीचे नुकसान करणार नाही काय? सारांश कायकी आपल्या जेथे चुका झाल्या आहेत त्या शोभून काढा आणि त्या सुधारण्यास मागे पुढे पाहू नका. आंग्लकवी लॉगफेलो हणतो—

Let us be up and donig
With a heart for any fate
Still a chieving still pursuing
Learn to labour and to wait.

उदार नीतीचे जे दुसरे तत्व की श्रीमंतांचे हक्क आज साधारण लोकांनी आपल्या हातांत ध्यावे हेही बरोबर आहे. आज आपणावर जे अधिकारी आहेत ते फार थोर लोक आहेत तरी पण त्यांचे पदवीस आपण आपल्या कृतीने पोहोचवे अशी आकांक्षा आपण आपले मनांत बाळगावयास नको काय? अधिकाऱ्यांचा मक्ता एका विशिष्ट प्रकारचे वर्गाकडे राहिल्यास त्या पासून देशाचे अनहित होईल. तेंच जर ज्यांच्यावर अधिकार चालवावयाचा त्यांच्याच पैकी काही लोकांना तो अधीकार काही नियमित मुदतीपुरता आपले हातांत घेतला तर त्यांस त्या अधिकारातील दोष अधिक माहीत असल्याकारणाने ते काढून टाकून उपास्त चांगल्या तऱ्हेने तो अधिकार जबाबता येईल हे कोणाही सूझ मनुष्यास सहज समजणार आहे. सारांश कायकी आपणास सरकारपासून उपारिनिर्दिष्ट असे पुष्कळ हक्क मिळवावयाचे आहेत व हणूनच आपण उदारमतांचा अक्लब केला पाहिजे. असो येथवर आली उदार मतांचा प्रादुर्भाव इंग्लंड देशांत कसा झाला व तो लवकरच सर्व मान्य होण्यास त्यांच्या मुळाशी असलेल्या सुधारणा व प्रगती बळवत्तर देण गूढतत्वांनी त्यांस कशी मदत केली ह्याचे विवेचन केले. आतां प्रस्तुत्या लेखांत ह्या उदार मतांचा व्यवहारांत उपयोग करतांना आपण कोठे चुकतो हे आपण पाहू.

सांप्रतकाळी पाश्चात्यांची सुधारणा हाच आपल्या हक्के होणाऱ्या सुधारणेचा किता असल्यामुळे आपण त्याची पूर्ण सुधारणा होण्या पूर्वीच्या त्यांच्या इतिहासाचे बारकाईने मनन केले पाहिजे. राज्यव्यवस्थेसारख्या नाजूक रीतीने जवळ जवळ देण शतके पर्यंत राष्ट्रादघा मंथन करून उदारमतस्वी नवनीत गोळा करण्या पूर्वी सुधारणा व स्वातंत्र्यप्राप्य इंग्लंड देशातील जहाळ व मवाळ पक्षांना अनेक वेळा अडवे तिडवे वळसे ध्यावे लागले, ही गोष्ट आपण विसरतां कामा नये. जेथे सुधारणेच्या व प्रगतीच्या बाबतीत इतर सर्व राष्ट्रांना मागे टाकणाऱ्या इंग्लंड देशासारख्या बळाव्य राष्ट्रांची ही स्थिती, तेथे नानाविध दोषांनी परिपूरित व व हणून मागसेलेल्या अनेक परचक्रांनी जर्जर झालेल्या व शतकांची शतके पारतंत्र्यांत मग्न असलेल्या आमच्या हिंदुस्थान देशाची गोष्ट बोलावयासच नको. 'पुढल्यास ठेव मागचा शहाणा;' दुसऱ्यांनी केलेल्या चुकांनी आपण पुनरावृत्ती करणे शहाणपणाचे

र नाही. आतां एवढे मात्र खरे कीं देश तो इंग्लंड देश, कारण तेथल्या (Whigs) आणि मवाळ (Tory) दोन शतके पर्यंत टिकणाऱ्या वंदकीच्या वादांतून अखेर तत्वबोध परंतु आपल्या हिंदुस्थान देशाची स्थिती निराळी आहे. दोन शतका नंतर होईना परंतु जहाळ व मवाळ ह्या पक्षांचे एकमत झाल्याबरोबर त्यांच्या विस्तारावर कधीही न मावळणाऱ्या मारायणांचे तेज अधीकच झळकू लागले. आमच्या देशाची स्थिती पहा. पराक्रमी साम्राज्याचा हिंदुस्थानांत सर्वत्र प्रवेश जेव्हां आमच्या गैर समजुती व ची बेवेदशाही, त्या पुण्यलोक पाश्चाती आमच्या दैनावस्थेची कोव कडून यत्नाने हाणून पाडली, आणि जेव्हां चें सर्वतोपरी कल्याण करण्याच्या तीव्र निने प्रेरित होऊन आत्मांस आपले कडील क्षणांचा लाभ करून दिला तेव्हां त्यांच्या आधिभौतिक सुधारणेने थक आमच्यातील अठरापगड विद्वान, च स्थापन करून दिलेल्या राष्ट्रीय मंडपांत एकत्र जमू लागले. थोड सांगावयाचे हणजे इंग्लिश लोक त्या पायावर उभे राहावयास प्रथम च शिकले व आही अद्यापीही दुसऱ्या ओजळीनेच पाणी पिणारे आहेत. राष्ट्रीय सभेच्या वीस बावीस बैठका न देखील सरकार आपणास अद्यापि व्यवस्थेच्या हलक्या सळक्या अधिकाराची आपले हाती घेण्यास आही अपात्र त असे झणतें हणून आमच्यातील अधीक ही च अधीक उद्योगी लोकांचे मन झाले व त्यांनीं राष्ट्रीय सभेच्या केवी-या पोकळ विनवण्या करून सरकार ही तृष्ट होणार नाही असे ठरविले लोकसभेची कडून उद्योगधंदे वाढवून ची भरभराट करणे सरकारास आपल्या गारीचा दाखला पडेल व नंतर सरकार यास इच्छित हक्क आनंदाने देईल असे मनाने घेतले. त्यांनीं दयाळु सरका-पोकळ विनवण्या करण्याचा व निसत्व ना करण्याचा असा मुळमुळीत मार्ग न देऊन वर दाखविल्या प्रमाणे स्वा-नाचा व लोकाश्रयाचा जोरदार मार्ग हणून त्यांस जहाळ नांव प्राप्त. एवंच काय कीं आमच्या देशातील य प्रगती करणाऱ्या जहाळ व मवाळ दोघांही पक्षांचे अंतिमसाध्य एकच न केवळ साधनभिन्नत्वात् त्यांचे दोन झाले आहेत. जो पर्यंत या दोन्ही चे लोक आपपर हा भाव न ठेवतां जहाळ व हा मवाळ हा भेद मनांत आणतां आणि एक जुठीने काम करीत तो पर्यंत आमच्या राष्ट्राची सुधारणा प्रगती ही दोन्ही आता इतकीच नेटने ली होती शिवाय आपसांत तंटेबळेड्यांचे नव्हते. एवढे मात्र खरे आहे कीं, ल मंडळी आपल्या सहकारी मवाळ पासून भिन्न राहावयास कामच्या न सामान्य लोकांत देखील एक प्रका-जागृती उत्पन्न झाली व तेही आपल्या मंडूच्या शक्तीच्या बाहेरचे काम

अमूनही राष्ट्रप्रगती व राष्ट्र सुधारणा करावयास झटू लागले. लोकांत जागृती उत्पन्न व्हावी व तेणे करून देशाची सांपत्तिक व आद्योगिक दृष्ट्या भरभराट व्हावी हे कोणाही समंजस मनुष्यास इष्टच वाटेक. इतकेच नव्हे तर लोक जागृतीचे मुख्य साधन जें लोक शिक्षण तें देखील राष्ट्रप्रगती व राष्ट्रसुधा-रणा यास हितावह होईल अशाच धोरणाने दिले जावे हेही वाजवी होय. असल्या तऱ्हेच्या शिक्षणाचे बाळकडू राष्ट्राची भावी पीढी अन्न दर्शेत असतांच तीस पाजण्याचे राष्ट्रातील समंजस व सुशिक्षित लोकांचे कर्तव्य होय सारांश काय कीं लोकजागृती झाल्यानंतर उदारमतवाद्यांच्या उच्च तत्वानुरूप सामान्य जनांनीं देखील राष्ट्रप्रगती व राष्ट्रसुधारणा या साखी महत्वाचीं कृत्ये आपले हातांत घ्यावीं परंतु त्यास आधी उदारमताचे मर्म समजून घ्यावयास नको काय? व हे मर्म समजावयास त्यांची शिक्षण द्वारा प्रथम पासून पूर्व तयारी करावयास नको काय? परंतु असल्या पूर्व तयारीचे अभावी उदारमताचे खरे मर्म समजल्यामुळे जहालांनी ज्वलज्जहाळ वूनून मवाळास त्रिन्नत मवाळ करून त्यांच्यावर शिव्या शापांचा अद्वातद्वा भडि-मार कर्याने राष्ट्र सुधारणा व राष्ट्र प्रगती न होता राष्ट्राचे भरभराटीस कारणाभूत अशा कित्येक संस्थांचा आजपर्यंत अल्पस-मजुतीने नायनाट झाला आहे व अशीच स्थिती राहिल्यास ह्या ज्वलज्जहाळांच्या व विद्वत मवाळांच्या परस्पर मोहमा मध्ये सर्व राष्ट्रहित लयाला जाईल हे आही सांगावयास पाहिजे असे नाही.

उदार चरिताचा मक्ता आपणाकडे घेऊन आमच्यातील माथेफिरु ज्वलज्जहाळ व निःसत्व मवाळ हे एकमेकास सारखे गाण्यांत पहात असतात व आमचे चुकते ते हेच कीं आही ह्या माथेफिरु ज्वलज्जहाळास तत्वानु-संधान तसर जहाळ समजतो आणि ह्या निःसत्व मवाळाची खऱ्या राष्ट्रहित तसर मवाळांमध्ये गणना करतो. अर्थातच असल्या माथेफिरु व निःसत्व लोकांसच चुकीच्या भावनेने प्रेरित होऊन चित्तभ्रम झालेले आही व आमचे सरकार उदारमतानुरूप राष्ट्रहित साधणाऱ्या निरंकुश व सत्यप्रतिज्ञ अशा जहाळ व मवाळांचे उच्च पदवीस चढवितो, तेणेकरून त्या उच्चास्थानापन्न असलेल्या सत्वशील उज्वळ लोकांच्या, खऱ्या राष्ट्रहि-तकृतीचे नामधारा अन्न वर्गबंधूच्या सहवासाने कृती हिडिस रूपान्तर आपणास दाखवि-ण्यांत येते, व असे झाल्याने त्या वदान्य आणि राष्ट्रहितपर लोकांचे सरकारांत तेज कसे पडत नाही हे आपण आज वर पहात आलो आहोत.

आतां या ज्वलज्जहाळ व निःसत्व मवाळांचे कंपूत बहुधा अन्न जनाचीच भरती असते हे अपणास दिसून येईल. राष्ट्रहित साधण्यास अथवा राज्यव्यवस्थेचा उहापोह करण्यास ते सर्वथैव अपात्र अस-तात. केवळ उदारतत्वांच्या जोरावर अस-ल्या सामान्य जनसमूहाने राष्ट्रप्रगती व राष्ट्रसुधारणेसारख्या नाजूक विषयांत दबळा-

दबळ करण्याचा हक्क मिळवू पहाणे कीती घोष्याचे आहे बरे! इंग्लंडांत फक्त प्रति-ष्ठित लोकांच्याच हातांच असलेले पूर्वीचे अधिकार आतां सामान्य जनसमूहाने आपले हातांत घेतले आहेत इतकेच नव्हे तर आता त्या प्रतिष्ठित लोकांचे मंडळाचा लोप होण्याची वेळ अगदी समीप आली आहे हेही खरे परंतु अशी स्थिती होण्या-पूर्वी इंग्लंडांतल्या सामान्य लोकांनीं कोण-कोणत्या बाबतींत आपली प्रथम सुधारणा करून घेतली होती हे आपण पहाणे अवश्य होय. त्या देशातील सामान्य जनांस मिळणारे राष्ट्रीय शिक्षण आज आमचे देशातील सामान्य लोकांस मिळत नाही. त्या देशातील सामान्य लोकांत असणारा परस्पराविषयीचा विश्वास व प्रेम हे आज आमच्या लोकांत येणे शक्य नाही. त्या लोकांत वसत असलेल्या राष्ट्रीय बाण्याचा (nationality) एक सहस्रांश देखील आमचे हिंदुस्थानवासीयांचे ठायीं दिसत नाही असे नानाप्रकारचे दोष आमच्या सामान्य लोकांत असतानाच त्यांनीं जर त्या देशातील सामान्य लोकांनीं जशी आपली उन्नती करून घेतली तशी आहीही करूं व त्या लोकांप्रमाणे आहीही उदारमतांचा अव-लंब करून प्रतीष्ठित लोकांचे हक्क मिळवू असे हणून, त्याप्रमाणे खटपट करावयास लागणे, हणजे ते मुंगळ्याने गुळाची भेडी उचलण्याच्या प्रयत्नाप्रमाणे साहसाचे व हास्यास्पद कृत्य होईल. येवढ्याकारितां प्रतिष्ठित लोकांचे हातांतून विशिष्ट प्रकारचे हक्क जर सामान्यजनांस आपले हाती खरोखर घेणे असेल तर त्यांनीं प्रथमतः हक्का-खेराज इतर बाबतींत त्या प्रतीष्ठित लोकांची बरोबरी केली पाहिजे व असे झाल्यावर प्रतिष्ठित लोकांस आपण होऊन सामान्य जनांचे हातांत आपली सत्ता देणे भाग पडेल असे इंग्लंडचे इतिहासावरून स्पष्ट दिसत आहे. परंतु तेच जर सामा-न्यजन दंडेलीने व पक्षपाताने तसले हक्क हिरावू पाहातील तर हिंदुस्थान देशासारख्या जर्जरभूत राष्ट्रांत सामान्यजन व प्रतिष्ठित दोघेही खाली पडतील हे आपणास अधीक स्पष्ट करण्याचे कारण नाही.

जहाळ व मवाळ दोन्ही पक्षांचे अंतिमसाध्य एकच असल्या मुळे ते एकमेकांचे मित्रच होत. त्यांच्या साध्याच साधनमार्ग मात्र भिन्न आहेत. आणि ह्या भिन्न मार्गावरून कां होईना पण ते जर एक निष्ठेने आपल्या अंतिमध्याकाडे जात असले तर त्यांत खात्रीने देशाचे हितच होईल परंतु भिन्न मार्गावरून ते जणार हणून जर त्यांच्यात एकमेकांविषयी मत्सर उत्पन्न झाला तर ते एकमेकांचे कट्टे शत्रु होऊन आपल्या सुविचाराने रेखांकित केलेल्या मार्गापासून अलग होऊन भोवतालच्या घोरतर अवनती गर्तीत, एकमेकांस खेचून नेऊन व देशां-तील कार्यकारी मंडळी येणे प्रमाणे नष्ट करून राष्ट्रांचे मोठे नुकसान करणार आहेत हे त्यांनीं विसरूं नये. आमच्या जहाळ व मवाळ बंधूना, एकमेकांपासून विभक्तपणे आपआपल्या जागी धुमसत राहून कधीही देशोन्नती करता येणार नाही. राष्ट्रोन्नतीस राष्ट्रांतून निरनिराळ्या पक्षांत होईल तितकी

एकजुट पाहिजेच आहे. यला Applicant must be competent to carry out the purpose and must have the necessary funds and energy and energy will be required.

जर त्यांनी देशहितैषी सभासमूहने जाेराची व्याख्यान दिली व ऐकिली किंवा त्यांनी कृतीही अरण्याद्वन केले तरी त्या पासून तिळभरही फायदा होणे नाही.

पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांत अपरिहार्य नीचो-चता भिन्न भिन्न स्वरूपांने असतेच. समाज घटनेपूर्वी मनुष्यमात्राची जन्मसिद्धसमता अगदी काटेतोल असते, असे जरी कोणी मानले, तरी समाज घटने नंतर व्यवहारांतल्या सांपत्तिक विषमतेने व मनुष्याच्या गुणकर्म-भेदाने ती समता टिकत नाही. व्यवहा-राच्या रंगभूमीवर मनुष्य एकदा नाचू लागला कीं, त्यास दुसऱ्या सहकारी नटची व आपशी समता आहे, ही भावना सोडून देऊन प्राप्त झालेल्या भूमिकेचे काम निमु-टाणे करावे लागते. त्याने तू राजा कां व मी हुमन्या कां हा शुष्कवाद उपस्थित करून भांडत बसू नये.

एका ग्रंथकाराने लिहून ठेविले आहे, कीं, “ वस्तु विषयी प्रेम, लोभ, अभिमान संप्रहवासना व रक्षण ह्या गोष्टी त्या वस्तूच्या सुोसादकतेच्या ज्ञानाने होत असतात. ते ज्ञान नसतां नुसते एखाद्या वस्तूस पोपटा सारखे दुसऱ्याच्या शिकवणी वरून माझी माझी छटल्याने वरती सांगितलेल्या गोष्टी होणार नाहीत. जनवृद्धाने लोकांस मर्जे कुटुंब, माझा गांव व माझा देश, अशी माझे माझे हणण्याची पोपटपंची शिकविली आहे. तिचा उच्चार मात्र लोक कारितात. पण त्यांस ज्ञानाच्या नांवाने आवळ्या एवढे शुन्यच असते. लोकांस प्रामव्यवस्थेचे व तज्ज्ञानित सुखांचे पूर्ण ज्ञान असते तर, शेजारी पाजारी एकमेकांचा प्राण घेण्यास उठले नसते व देशव्यवस्थेचे खोजान असते व ते व्यक्तीमात्राच्या सुखास कारणीभूत कसे असते, हे लोकांस मुक्षतेने कळते तर स्वदेश हितास आजच्या प्रसंगी कोणीच उदासीन न राहता कतृत्वाच्या नांवाने पुरे औदासिन्य व सभेत्तन व चवाच्यवर पोकळ बडबडीचा जो निकडे तिकडे गर्गशा ऐकू येतो, त्यांचे कारण ह्यासंबंधाचे लोकांस अगदी त्रोटक व भ्रामक ज्ञान आहे. हे होय.

ज्या उदार तत्वांचा इंग्लंडांत एक सारखा उत्कर्षच होत गेला. व नी उदार तत्वे तेथे सर्वमान्य झाली त्याच उदात्त तत्वांस हिंदुस्थानांत विश्वाविभूषित प्रतिष्ठा कडून कां वीरोध होतो हे अतांच वर दिलेल्या उताऱ्या वरून कोणासही सहन समजणार आहे. ते कारण हणजे देश हिताविषयी बडबड करणारांचे खऱ्या रा-ष्ट्र कळकळीविषयीचे त्रोटक व भ्रामक ज्ञान हे होय. असले त्रोटक व भ्रामक ज्ञान हे पुऱ्या अज्ञानापेक्षाही घातक असते. अज्ञानाने लोक समुदाय फारच अदूरदर्शी झाला आहे. आपली बायको व मुले ह्यांच्या पळीकडे आपले असे कांही तरी आहे हे आपण विसरतां काम नये. देश हित करावयाचे हणजे संसार सोडून देऊन विरक्त बनवावयाचे नाही तरी पण संजारी जनांनी डोळस होऊन दूर-दृष्टीने दूरदूरचे हितसंबंध घ्यानी आणून

पुढील असे पक्ष रा० रा० रामचंद्र सदाशिव लेले वी०
 निवापाड मेहनत ए० असिस्टंट इनस्पेक्टर, शाळा खाते, बन्हाड
 करीत राहिले पाहिजे. यांस गेल्या सोमवारी उमरावती येथे
 स्वतः रुतले त्यांनी हळद्या रोगामुळे देवाज्ञा झाली हे कळवि
 उदारपणाने धऊन येऊन उदारकरणाच्या तांना त्यांच्या साखे सहाय्य काव्यज्ञान,
 अपल्या धारीदात ज्ञानी बांधवास आपल्या नैसर्गिक कवित्व इंग्लिश व संस्कृत
 पंक्तीत निर्वृणपणे आढून घेऊन उदार काव्याची मराठीत सरस रूपांतरे करण्याचे
 तत्वांच्या जेरावर समान हक्काची मागणी कौशल्य तीव्र बुद्धिची आपल्या सरकारी
 करणाऱ्याची चूक कोठे होते हे वरील कर्तव्यांत निमग्नता इत्यादि सद्रुण आठवून
 विवेचनावरून स्पष्ट होणार आहे आठवून मनाला विषाद फार
 कळवे वाटतो. स्नेहाला विशेष प्रेमळ गृहस्थ असून
 आपला मुक्तेवर त्यांचा मोठा आवडता कवी होता.
 व्यंजक ओक शरीरप्रकृतीने सट्ट असल्यामुळे वयाच्या

बन्हाडवृत्त.

हवामान;— गर्भावळीचे मेघ चैत्र शुद्ध १ पासून आज पर्यंत भारी पर्जन्याची संपाद्वि ध्वनीत करीत आहेत. आकाश वारंवार येते हलून उकाडा होऊ लागला आहे. यंदाचा उन्हाळा फार कडक दिसतो. पाण्याची हाकाटी सर्वत्र आहे. या साली सरकारी व सार्वजनिक विहिरी अधिक खोदण्याचा प्रयत्न अत्रय ब्हावयाला पाहिजे. रोगराई विशेष नमूद करण्या सारखी कोणतीच नाही.

रा० रा० महादेव अंबदास उमरावती कर सबज्ज वाशीम यास तेथून कामठी येथे बदलले.

रा० रा० नरहर काशिनाथ मेडगांवकर यांस कामठीहून वाशीमास सबज्ज नेमण्यांत आले.

रा० रा० गोपीकृष्ण अगरवाला मुनसफ यांस उमरेडाहून मलकापूर येथे बदलण्यांत आले.

रा० रा० विश्वनाथ लक्ष्मण खेर. मुनसफ मलकापूर यांस दारव्हा कोर्टावर नेमण्यांत आले.

व्हाइसराय कायदे कौंसिलांत बन्हाडतर्फे कौंसिलदार अयाप नेमण्यांत आलेला नाही तर स्थानिक सरकार थोडी उवल कळून रावबहादूर गंगनाथ नगसिंह मुधोळकर यांस पुनः नेमतील तर त्यांच्या लोकसेवेचे पारितोषक हलून लोक या नेमणुकीचा गौरव करतील.

इंटरसी—नागपूर रेलवेच्या उत्तर भागात हलणजे इंटरसी पासून बदनूर पर्यंत लवकर रहदारी सुद्ध होईल आणि दक्षिण भागाचे काम लवकर पूर्ण करण्याकडे सर्व लक्ष देण्यात येईल असे कळते.

इंडियन बल्भीम प्रेफेसर राममूर्ती यांचे येथे ९ खेळ झाले. कसरतीचे खेळ चांगले होतात पण प्रेक्षक समूह प्रोफेसरांच्या अद्भुत शक्तीचे प्रयोगसाठी मुदाम जमत असतो मोटारगाडी यांचविषयासंबंधाने लोकांची इच्छा पुरी होत नाही.

बाकी हत्ती छातीवर उभा करणे आणि ४० मणाचा दगड छातीवर घेणे या दोन्ही गोष्टी विलक्षण आहेत. लोकांप्रय पुष्कळ मिळाल्या पण यच्या पासून लोकांस काहीच तादश फायदा होत नाही.

आजच्या अंका सोबत रा. मोरमकर यांचे बुका बदल पुरवणी वाटली जात आहे. तिकडे वाचकांनी अत्रय लक्ष घावे.

रा० रा० रामचंद्र सदाशिव लेले वी० ए० असिस्टंट इनस्पेक्टर, शाळा खाते, बन्हाड यांस गेल्या सोमवारी उमरावती येथे हळद्या रोगामुळे देवाज्ञा झाली हे कळवि तांना त्यांच्या साखे सहाय्य काव्यज्ञान, नैसर्गिक कवित्व इंग्लिश व संस्कृत काव्याची मराठीत सरस रूपांतरे करण्याचे कौशल्य तीव्र बुद्धिची आपल्या सरकारी कर्तव्यांत निमग्नता इत्यादि सद्रुण आठवून आठवून मनाला विषाद फार वाटतो. स्नेहाला विशेष प्रेमळ गृहस्थ असून मुक्तेवर त्यांचा मोठा आवडता कवी होता. शरीरप्रकृतीने सट्ट असल्यामुळे वयाच्या ९० च्या सुमारास त्यांस स्वल्पकालांत मृत्युगत व्हावे लागेल अशी कल्पनाही नव्हती. यांचे विचार वेदान्तपर असून चिकित्सकपणा कटाक्षाचा होता. या गृहस्थांच्या निघनाने सरकारचा एक उच्छ्र भिक्षक व परीक्षक हरपला !

दुसरा मृत्यु रा. रा. भगवानदयाळ येथील डिपुटी कमिशनरचे हेडक्वार्टर यांचा काल रोजी कफक्षयामुळे झाला. हे गृहस्थ ४९ वयाचे असून सरकारी चाकरांत

अतिशय काम करून कळून मृत्युला सन्निध करण्याकडे त्यांनी मोठी चूक केली. गृहस्थ अगदी साधा, पापभीरु व फार दक्ष असा असे. वृद्ध मातापितर, पत्नी, मुलेंबाळें वगैरे परिवार मोठा आहे.

तिसरा मृत्यु रा. रा. विठ्ठळी नारायण गालफाडे पेशनर तहशीलदार, अकोला यांचा खानदेशांत या आठवड्यांत झाला हे कळवितांना मनाला आराम वाटतो. पुत्रशोकाने विव्हळ झालेल्या आत्म्यास वयाच्या ७-७२ व्या वर्षाच्या सुमारास ही ईश्वरदत्त शांति अवश्य पाहिजे होती; आणि त्या शांतीचा अनुभव बहुगुणात करण्यासाठी त्यांचे आत्मित्र धनश्रीचा उपयोग धर्मकृत्याकडे विशेष करतील असा भरंवसा आहे. यांनी स्वपराक्रमने श्रमंती संपादली ! आणि आपल्या नापिकवृत्तीला उद्देशून ते पुष्कळ विनोदाच्या गोष्टी करित असत. स्वभाव शांत, मनमिळाऊ दरबारी वळणाचा होता.

WANTED

A Secretary for the Khamgaon Municipal Committee in the Buldana District, on Rs 70/-p. m.

Applicant must be thoroughly competent to carry on English correspondence and must be of a good character active, and energetic.

Preference will be given to those who have passed the Matriculation or School Final Examination and possessing Engineering Qualifications.

The selected candidate will have to serve for 6 months on probation.

Applications with testimonials should reach the undersigned on or before the 31st May 1913.

D, Chisholm
 Chairman.
 Khamgaon
 The 11 April 1913. M. C. Khamgaon.
 No N. 30

WANTED

Applications are invited for the post of a cashier in the Khamgaon Municipal Committee on Rs 20/- P. m. Preference will be given to those who have got some experience of account work.

Applications stating qualifications, age, &c. accompanied with original testimonials, or certified copies thereof, must reach the undersigned on before the 15th of May 1913.

D, Chisholm
 Chairman.
 Khamgaon.
 the 11 April 1913. Municipal Committee
 No N. 31 Khamgaon.

कापूस- तक्ता- साप्ताहिक-

५ एप्रिल १९१३ पर्यंत

बिन्हा.	वर्ष	काटन मार्केट				गठे बांधण्याचे प्रेस	
		आयात				बांधलेली गठडी.	
		कापसाच्या गाड्यांची संख्या		रुईच्या बोजाच्या गाड्यांची संख्या		ता० १९१३ पर्यंतचा आठवडा	ता. १९१३ पासून आज तागाईत
उमरावती	चालू साल	२,८९०	१४०३६१	९९९	१९,३९०	३,९८७	१३६,१२२
	गुदस्त	३,२३८	२३११२६	९८६	२२६०६
	तिगस्त	३,३२४	२१,६९७	७०६	२,९९१
धवतमाळ	चालू साल	४७९	१३१२९९	८८४	१४,९१३	१९९९	७९,६९६
	गुदस्त	६७६	१४०९३४	८११	१०,३२०
	तिगस्त	९६९	३९,१९८	९४१	१९,९०८
आकोला	चालू साल	२,२४९	१३९६३६	१,९९६	३४७९६	३,४८४	१९०८,१०
	गुदस्त	१,६९७	१७४२३३	१,४९७	४१८३२
	तिगस्त	२,९९७	८९,६३१	१,१९६	१७३९८
बुद्राणा	चालू साल	१०४८	८७,१३५	९७७	८,४१०	२,३१८	१०३,७९२
	गुदस्त	४९९	११९१६९	२२६	७,९०२
	तिगस्त	२,४७९	११०९१८	२४१	४,९३०
एकूण बन्हाड	चालू साल	६,६९८	४९८४२७	४,४९२	७३,०२९	१०,९८४	४६६,३७९
	गुदस्त	९,९३०	६६९०६२	३,९२०	८२,६६०
	तिगस्त	८,९२९	३३१२०४	२,६८४	४३,३४७

टीप—चालू सालच्या बरोबरीचे साल गुदस्त व तिगस्त सालचे आठवडे

पत्रके धाडणारे
 मार्केट प्रेस
 ३३ ९७

६ एप्रिल १९१३ व ८ एप्रिल १९११ पावेतो होते

सी. यू. वीरस.
 डायरेक्टर ऑफ आग्रिकल्चर
 इंडस्ट्रीन—मध्यप्रांत

एकाच वस्तूपासून तीन देणग्या

सौंदर्य

आरोग्य

थोडा खर्च

व्हां तुमचें रक्त दूषित होंतें तेव्हां ह्या तिन्ही सुखाना मुकावें लागतें.
रक्तदोषापामून पुष्कळ प्रकारचे घाणेरे भयंकर रोग होतातः—काळे डाग, संधिवात
घांतवण पानस, नाकसडणें, रक्तपिती, सर्वांगठणकणें, सुनभैरी मेहरी, बंद, फोड, चडे,
गाची आग, तोंडाला दुर्गंध, अजीर्ण, कंडू व कडकीपासून इतर रोग.

तर स्वतःचाच राजवैद्य बनून

रोग नष्ट करणें बरें नव्हें काय ?

—डा. गोखले एम्. ए. एम्. डी यांच्या प्रख्यात—

आयोडाईझड सार्सापरिलानें

ते निखालस बरे होतात.

फक्त उत्तम वनस्पतींचा बनविलेला आयोडाईझड.

—अनुभवतरपहा.

किं. १ रु. पो. ख. ०४ आ. उत्तमगुणास, ४ बाटल्याची पो. ख. सह किं. ४ रु.

बालामृत हें काय आहे ?

— अस्सल बालामृत हें —

मुलांना आरोग्य देणारें आहे तें पुढील रोगावर अमोलिक उपाय आहे

क्षय, खोकला, दम, अपचन, मोठें पोटा, काड्यासारखीं

दादें, ओकारी, शौचाला घाण, वाईट दुधानें होणारें रोग, कंडू, आंकडी वगैरे.

१० गोखले एम्. ए. एम्. डी यांनीं पुष्कळ वर्षांच्या अनुभवानें प्रथम तयार केलेले.

इतर सर्व बालामृते याच्या रंगीत नकला ! रंगीत साखरेचे पाक पाजून नसते

रोग मुलांना विकत घेऊ नका.

किं. १०२ आणि पो. ख. ०४ पूर्ण गुणास ३ बाटल्यांची किं. पो. ख. सह २०९

पत्ताः-- हिंदु फ्यामिली मेडिकल हॉल माधवबाग मुंबई नं. ४ नं. २६

जाहीरात.

!!! डाक्टर जी. बी. यांची सुवासिक औषधी तपकीर !!!

!! मागवा व खात्री करून घ्या !!

ह्या तपकीरीचा शेंकडों लोकांनीं अनुभव घेऊन सर्टिफिकीटें दिली आहेत.

शिवाय वैद्य व डाक्टर लोकांची या तपकीरीच्या स्वच्छते

बदल व गुणाबदल अनुकूल मते आह्माकडे आलेली

आहेत. ही तपकीर पिनस, अर्धाशेरी, डोके दुखणें व

डोक्यांतील मेंदुचे इतर सर्व रोग तसेच पडसें वगैरे

विकारांवर फार वस्ताद आहे. ही ओढ्यानें मेंदुतील

दूषित घातु पातळ होऊन नेत्रद्वारें व नाकांतून बाहेर

निघून जाते व मस्तकातील मेंदु स्वच्छ होऊन बुद्धी व

ज्ञान तीव्र व वृद्धिगत होतात. मज्जेबंधी रोग दूर

करणारें या सारखें सुलभ साधन दुसरें नाही. साधी तपकीर दहा वीस वेळां

ओढून जो उपयोग होतो तो गूण आमची ही सुवासिक तपकीर फक्त दोन

तीन वेळ ओढल्यानें करते. एक पैशाच्या साऱ्या तपकीरीत आमच्या सुवासिक

तपकीरीच्या दोन चिमटी मिळविल्या असतां सर्व तपकीर सुगंधी होते. शेंकडों

लोक ही तपकीर आपल्या कुटुंबांत नित्य लागणाऱ्या औषधप्रमाणें संप्रही ठेवतात

साऱ्या तपकीरी प्रम. ०६ ह्या आमच्या तपकीरीतील सुवास व तीव्रता एकदोन दिव-

सांत नष्ट होत नाहीत हे गूण आमच्या तपकीरीत एक वर्षांत कायम रहातात

ही तपकीर आर्ही मोठ्या श्रमानें व वैद्यलोकांच्या सहायानें तयार कराविली आहे

एक वेळ अनुभव घेऊन खात्री करून घ्यावी. एक आप्याचीं तिकीटें पाठविल

असतां नमुन्याची बाटली पाठवूं. सर्वास घेण्यास सुलभ पडारी हणून हिची किंमत

आर्ही फायद्याकडे न पहातां फारच माफक ठेविली आहे.

एक बाटलीस ४ आणे व बंगी टपाल व वही. पी. खर्च ३ रां राजकीय, सामाजिक,
डजन बाटल्यास रु. २-८ " " " ६ आणि व वाढमय
सूचना] पत्र लिहिणारांनीं इंग्रजीत अथवा बालबोध लिपीत आमचेवर द. परिवर्तन घडलें
करून लिहिणें कळावें. तपकीर मिळण्याचें ठिकाणः—

गुरुबसवा आणि कंपनी,

नो. नं. २७

सावकार पेठ, मद्रास

“बादशाही याकुती” बनविण्याचा हक्क प्रसिद्ध

डॉक्टर चांदलीआ ह्यांनाच आहे.

नामदाईवर “बादशाही याकुती”

आमच्या खऱ्या “बादशाही याकुतीचा” सरकारी रजिस्टर नंबर २२०
आहे. ह्याच याकुतीनें सर्व प्रकारचे घातु विकार दूर होऊन नपुंसकत्वपणाचा
पूर्णपणें नाश होतो व हमेशा टिकेल अशी युवावस्था प्राप्त होते. हेंच औषध
हिंदुस्थान युरोप व आफ्रिकेत प्रसिद्ध आहे. किंमत रुपये १०.

कमजोरीवर “पुरुषार्थ लेप” गुप्त अगाच्या कमजोरीचा नाश करून
पुर्ण तरतरी आणणारा प्रख्यात गुणकारी लेप. किंमत २९ रु.

पुपरग्यावर वस्ताद प्रमेहांतक.

लव्हीची आग, पू ठणके हटकून बंद काणारा जगप्रसिद्ध “प्रमेहांतक”
किंमत रुपये २ रोग बरा करूं इच्छिणाऱ्यांनीं हेंच औषध घ्यावें.

जास्त माहितीसाठीं क्याटलॉग मागवा.

पत्ता—चांदलीआ कंपनी काळवादेवा रोड पोपटवाडी मुंबई.

नो. नं. २८

Oriental Government security LIFE ASSURANCE COMPANY Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDS Exceed 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection
with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the
policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the
Directors of the ‘Oriental’ keep well before them and act up to treating their
clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given
sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in
miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the ‘Oriental’ are invested in Government Securities
and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms
of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease
of assured lives, and endowment policies matured.
Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employin
portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once
create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may
save money yet, if he dies early before he had time to save much, his
wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which
this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes
up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of
the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the
‘Oriental’ where the delay of a month or less, has left the family without
the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms
please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on
application to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nagpur

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH No. No 29

हे पत्र आकोला येथे कैलासबासो खंडेराव बाळमजी फडके यांच्या वृन्हाडसमाचार
आपल्यांत नारायण खंडेराव फडके यांनी सदाशिवआश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले.

रा अधि रूच
शी करून
सभा उचडली
आहे. प्राच्य
स्थित रीतीने
प्रारंभ झाला
क प्रचाराची

वर्ष ४७]

वर्गणी ल्य.
माणसाच्या
या कुपेने
आकोल्यांतील लोकांस..... पूर्णपणे
बाहेरगांठी ट हां.....
वर्गणी आगाउच घेण्याची बाहिवाट
वेचिली आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील
नोटीस मुवाच्य असली पाहिजे.
सूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीसा त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
यापुढे येणाऱ्या नोटीसास स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई ब्यांकेची सेव्हिंग ब्यांक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
ठेवता येतात.
कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
भाषी ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
इशार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.
ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
संशार ठेवता येतील आणि तो पैसा
व्यापकी एकास अथवा नास्त इसमांस अगर
व्यापकी मपताचे मागे राहिल त्यांस फादतां येईल
व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणे दिले जाईल. व्याजाची आकारणी
इत्येक महिन्याची भी कनिष्ठ शिल्क
अनेक तिजवर केली जाईल. मात्र पांच
इशारावरील शिल्क रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
मिळतील.

मुंबई ब्यांक G. A. Phillips.
आकोला १९१०-११ एजंट
नं १

मुंबई बँकचे सेाेने.

मुंबई बँकचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
मोन्वाच्या चिपा मुंबई बँकच्या आकोले
भाषण उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
केलतील. गिन्हाइकाने जास्त माहिती करितां
चित तपास करावा.
एका चिपचे वजन २१३ तोळे असते.
प्यारण भाव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
अभारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक G. A. Phillips.
आकोला २१-९-१० एजंट
नं० नं० २

पद्धतीविषयी काय तो वाद आहे. या
बाबतीत हिंदी लोकांच्या हिताच्या विरुद्ध
असा जो काही पुरावा कमिशनपुढे आलेला
आहे तो इतका अल्प आहे की तो उपेक्ष-
णीय मानला पाहिजे पब्लिक सेव्हिस
कमिशनमुळे वर्णभेद नास्त तीव्र होण्याचा
संभव आहे अशी जो टीका कित्येक वर्तमा-
नपत्रांनी केली आहे तिलाही त्यांनी
यावेळी उत्तर दिले. ते ह्याला केां
कमिशन वर्णभेद तीव्र करित नसून उलट
तो काढून टाकून सर्व वर्णांना समदृष्टीने
कडे बागवितो येईल या प्रश्नाचा विचार
करित आहे, पण आपले वर्चस्व जाईल
अशी ज्यांना भीती वाटत आहे ते

लावाळ जाण आरोप करून कमिशनच्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटतांच हे औषध घ्यावे. किं. १ रु
वाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठी
शक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्याने मागवटा, मेंदूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षययोगांचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अनीर्ण इ. इ विकार
तावडतोव दूर होतात. किं. रु. १५/-
वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.
हे दंतमंजन मायफळाशी काही इंद्रनी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिलाफ करून
बनाविले आहे. किं. ०४

वाटलीवालयांचे गजकर्णावर मलम
याने गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो.
किं. ०४

ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.
नो० नं० ३

माझा मला पाहिजे

तुम्ही काही ही ह्याणा पण मी काही
हा माझा नांगर तुम्हांस देणार नाही हा
नऊ नेवरचा नांगर आहे व तो माझा
मला पाहिजे आणि तुम्हांला ही तमलाच
पाहिजे असल्यास तुम्ही किलोस्करबंधु किलो-
स्करवाडी (जिरहा सातारा) यांना लिहा
ह्याणे ते तुम्हांला पाठवून देतील. मी
त्याला एकूणचौदास रुपये दिले आहेत.

किलोस्कर बंधु

पोस्ट किलोस्कर वाडी.
जि० सातारा (सं. अंध.)
नो० नं० ४

सीतागीत—किं. २ आणे

शाळ खात्याने मंजूर केलेले, मनोरंजन,
केसरी, अनंद वगैरेनी उत्तम अभिप्राय
दिलेले, मुदाम स्त्रियांकरितां सोप्या व चट-
कदार चालीवर रचलेले.
अर्दीच आण्याची तिकिटें पाठवून मागवा
कर्ता:--- गणेश दिनकर आठवले
मास्तर हायस्कूल
नो० नं० ५ आकोला [वन्हाड]

सामाजिक परिषद

आमचा पुण्याचा बातमीदार कळवितो
की मुंबई इलाख्याच्या सामाजिक परिषदेची
पुढची बैठक पुणे येथे १९१४ च्या वसंत
ऋतूंत करावी असा तेथील प्रमुख सुधारक
मंडळीचा विचार चालला आहे. १८९५
साली वऱ्याच मारामान्या झाल्या नंतर
निराळा मंडप उभाकरून त्यांत जी
सामाजिक परिषदेची बैठक झाली त्या
नंतर पुनः कोणतीच बैठक तेथे झाली
नाही. त्या काळच्या स्थितीत व आतांच्या
स्थितीत जमीन अस्मानचे अंतर पडले
आहे. तेव्हां विरोधीपक्ष जेरांत होता. आतां
त्यांच्या नांग्या पडल्या आहेत. त्या वेळीं
सुधारक पक्षांत ही तरुणपणाचे रक्त
अज्ञान बुद्ध्याने नें यंदावत चालले
येते की ज्या ज्या ज्ञातींत पुनरविवाहाची
बाहिवाट नाही त्या त्या ज्ञातींत वैधव्याचे
प्रमाण दिवसे दिवस वाढत चालले आहे
यामुळे गर्भपात बालहत्यादी पातके कशी
होतात व त्यांचा परीणाम पातकी व त्यांचे
संसर्गी लोकांस कसा भोगावा लागतो व
सदरील संबधाने अनीवार्य संकटांत पडल्या-
मुळे त्यांना किती दुःखे सोसावी लागतात.
ते तपसीलवार लिहिण्यास अशक्य आहे.
री थोडक्यांत त्याचा परीणाम इतकाच
आहे की ईश्वरापुढे पातकी, सरकारपुढे
गुन्हेगार, व आपआपच्या ज्ञातींत अनेक
प्रकारच्या दोषास पात्र व घरांतील आस
वर्गास स्वतः डोळ्यावर झांकण टाकून
कानाडोळा कसा होतो याचा विचार प्रत्ये-
कांनी स्वतःच करावा. या सर्व गोष्टी-
विषयी जगनियंत्या परमेश्वराने माझे मनांत
संचार केल्यामुळे वर दर्शविलेल्या संकटांनून
निमावण्याकरितां आकोला ताजनापेठेंत हनु-
मान वसतीत मारुतीचे देवळाजवळ निरा-
श्रित बालरक्षण गृह स्थापन केले आहे.
माझ्याने घेतलेले घर केव्हां सोडावे लागेल
याचा निश्चय नसतो या करितां मुदाम
विकत घेतलेले घर या कारी अर्पण केले
व वर दर्शविलेल्या नांवाची फळी त्या
ठिकाणी लावलेली आहे. या कारी संचार
करणारा व प्रत्यक्ष हातानी करविणारा व
अशा कारी सर्व प्रकारे निरंतर यश
देणारा जगनियंता परमेश्वरच समर्थ आहे.
आपले अज्ञान बालक जी. श्रीमंतातर्फे
म्यानेजर विष्णु प्रभुराम पेन्शनर
हायकोर्ट पिठिशनरायटर
ता० १६-५-१२ आकोला वन्हाड
नो. नं. ६

वन्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचप्पे
आधी मुदाम वन्हाडच्या लोकाकरितां
होळे तणामून सर्व तन्हेच्या फ्रेमीसहित
खरे गारेचे थंड चप्पे माफक दगाने
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणच्या भक्क्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वांना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पडावा.
मोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ७ आकोला

मुद्दां राजकीय, सामाजिक, धार्मिक,
औद्योगिक व वाङ्मय विषयक
स्थितीत जे परिवर्तन घडले आहे ते
अत्यंत आश्चर्यकारक आहे. या काळचा
इतिहास राष्ट्राच्या उन्नतीच्या दृष्टीने अत्यंत
महत्वाचा असला पाहिजे. राज्य कर्त्यांना
व प्रजा जनांना सुधारणा वार्यांना व
पुराणमताभेमान्यांना कारखानदारांना व
कुटुंबवत्सलांना, धर्म वीरांना व साहित्य
सेवकांना सर्वांनाच अशा इतिहासाचे अत्यंत
महत्व वाटत आहे. असा इतिहास उपल-
ब्ध नसल्यामुळेच पुष्कळ वेळां लेखकांच्या
हातून सरकाराविषयी व समाजासंबधाने
लोकांचे मळमळते प्रह करून देण्यात
येत असतात, हे अत्यंत गैर आहे. पण
ही अनर्थपत्ति टाळण्यास एकच जो उपाय
आहे तो करण्यास अजून कोणी तयार
नाही. आश्चर्य आहे. १८९७
नो० नं० ८ राण

LEUCODERMA.

10,000 Packets Free.
It has now been arranged to di-
stribute about 10,000 sample packets
of PANDIT KRIPARAM'S infallible
cure for LEUCODERMA or WHITE
LEPROSY to prove its efficacy and to
show that the disease is not incurable
as supposed. It never fails. The sample
packet will be enough to produce
wonders in only one inch spot. Write
for it atonce per V. P. P. for As. 3
to meet the cost of its transmission, to
PANDIT KRIPARAM,
8, NANDIBAGAN LANE,
P. O. Salkea, Dist. Howrah.
P. S.—Pandit Kriparam's deeply
interesting volume on Leprosy, its
causation and treatment, etc., etc., can
be had only at As. 8 per copy (V. P. P.
charges As. 3). Every leper and sufferer
from a tough kind of skin disease
should read the volume—in both
English and Bengalee. Please write the
address legibly.
No. N. 9

WANTED

A Secretary for the Khamgaon
Municipal Committee in the Buldana
District, on Rs 70/-p. m.
Applicant must be thoroughly com-
petent to carry on English correspon-
dence and must be of a good charactor
active, and energetic.
Preference will be given to those
who have passed the Matriculation or
School Final Examination and possess-
ing Engineering Qualifications.
The selected candidate will have to
serve for 6. months on probation.
Applications with testimonials
should reach the undersigned on or
before the 31st May 1 913.
D, Chi-holm
Chairman.
Khamgaon
The 11 April 1913. M. C. Khamgaon.
No N.10

WANTED

Applications are invited for the
post of a cashier in the Khamgaon
Municipal Committee on Rs 20/- P. m.
Preference will be given to those who
have got some experience of account
work.
Applications stating qualifications,
age, &c. accompanied with original
testimonials, or certified copies thereof,
must reach the undersigned on before
the 15th of May 1913.
D, Chisholm
Khamgaon,
the 11 April 1913. Chairman.
Municipal Committee
No N. 11 Khamgaon.

करण्याचे काम ही संकटपरंपरा अधिकच लांब असणार. पण ती नाहीशी करून चीनने इतक्या लवकर पार्लमेंट सभेला उचलली हे त्यास खरोखर भूषणवाच आहे. प्राच्य राष्ट्रांत प्रजासत्तक राज्य सुव्यवस्थित रीतीने चालविण्याच्या प्रयोगाला हा प्रारंभ झाला आहे. हा यशस्वी होवो अशी प्रत्येक प्रचाराची इच्छा असणे स्वाभाविक आहे.

लेडी हार्डिज यांचे वात्सल्य.

लॉर्ड हार्डिज यांचे आततायी माणसाच्या दुष्टपणाच्या प्रयत्नापासून परमेश्वराच्या कृपेने संरक्षण झाले व ते दुष्टपणातून पूर्णपणे बरे झाले याबद्दल आनंदित होऊन हिंदुस्थानच्या धार्मिक वर्गांने जो द्रव्यानिधि लेडी हार्डिज यांच्या स्वाधिन केला त्याचा विनियोग लहान मुलांना आनंदित करणऱ्या एखाद्या स्वरूपाने करण्याचा त्यांचा निश्चय झाला.

त्यांनी अंजनवेल

वी श्री वेणू गोपाळाचे फार प्राचीन मठ आहे. त्यावर गेल्या पावसाळ्यांत पुढे मागे जी दरड आहे त्यांत असल्या मोठ्या धोंडीपैकी एक धोंड पडून त्याचे बरेच नुकसान झाले. सुदैवाने त्याची मूर्ती शाबूत राहिली. ग्रामस्थ प्रवृत्तींनी देवास चिठ्या टाकून मूर्ती गणपतीचे देवळांत आणिली व हार्डिज यांचे पुजा होत असते. व गेल्या कार्तिकेचा धार्मिक उत्साह तेथेच झाला. देवळास अघात झाला नसता, हणजे तांहीच विचार करण्याचे कारण नसते, पण अलीकडील गांवची स्थिती मनांत आणून सहजी आलेल्या योगामुळे देऊळ झाली असल्याने सर्वस्वी सोईचे होईल, असा पुष्कळांचा विचार होऊन (आपले ही सद्दह विचारास मत मिळेल अशी आशा आहे.) श्री गणपतीचे देवळांतच हेरफार करून व ते वाढवून तेथे श्री वेणू गोपाळाचे पृथक देवालय असावे असे ठरले आहे. पुर्वीच्या देवळाच्या सभामंडपाचे सामान उपयोगी पडेल. सद्दह कामांत आजच्या अदमासाप्रमाणे ९०० पांचशे रुपये खर्च लागेल गांवांत नेहमी राहणाऱ्या ब्रह्मवृत्तींनी २०० रुपये वर्गणी नमविण्याचे अध्यासन दिले आहे. बोहर ठिकाणी आपल्या गांवची जी ब्राह्मण मंडळी आहे, त्यांत वर्काल, नोकर, व पेनशनर आहेत. व त्यांकडून ३०० रुपये वर्गणी मिळेल, असा अंदाजा केला आहे. आपणा कडून या कामी निदान रुपये मिळावे, अशी आशा आहे. तरी सद्दह रक्कम, अथवा याहून जास्त द्यावीशी वाटल्यास मनीआर्डरीने १००० बळवंत रुद्रजी गोळे यांचे नावे अंजनवेल येथे पाठविण्याची कृपा हावी. जितकी लोकर वर्गणी येईल तितक्या त्वरेने दुरुस्तीस लागणारे सामान बगैरे घेण्यास ठीक पडेल पुरातन देऊळ पुर्वीचेच ठिकाणी असणे बरे, हे कित्येकाने सुचविले पण आजपर्यंतच्या अनुभवावरून लोकांस दर्शनास जाण्यास, व उत्साहांत कीर्तनास जाणे फार त्रासदायक होते. खाली देव आणून ठेवण्यापासून गांवातील सर्व लोकांस रोज दर्शनाचा लाभ होत आहे. वर्गणीबद्दल पुन सुचनेची वाट पाहू नये कळावे लोभ असावा ही विनंती.

मु० अंजनवेल ता० १९ मार्च सन १९१३ } ग्रामस्थ ब्रह्मवृत्तीचे तर्फे श्रीधर बळानी वैद्य.

पद्धतीविषयी काय तो वाद आहे. या बाबतीत हिंदी लोकांच्या हिताच्या विरुद्ध असा जो काही पुरावा कमिशनपुढे आलेला आहे तो इतका अल्प आहे की तो उपेक्षणीय मानला पाहिजे. पब्लिक सर्व्हिस कमिशनमुळे वर्णभेद जास्त तीव्र होण्याचा संभव आहे अशी जो टीका कित्येक वर्तमानपत्रांनी केली आहे तिलाही त्यांनी यावेळी उत्तर दिले. ते हणजे कां कमिशन वर्णभेद तीव्र करित नसून उलट तो काढून टाकून सर्व वर्णांना समदृष्टीने केंद्र वागवितां येईल या प्रश्नाचा विचार करित आहे, पण आपले वर्चस्व जाईल अशी ज्यांना भीती वाटत आहे ते कमिशनवर हा आरोप करून कमिशनच्या या स्तुत्य प्रयत्नाला नावे ठेवित आहेत. मि. मॅकडोनेल्ड यांच्या भाषणावरून कमिशनने आतां व्यापक विचार शिलता, प्रज्वलित आशावाद, कडकडीत कर्तव्यनिष्ठा, अप्रतिम व्यासंग उत्कृष्ट शील, उदार अंतःकरण, निरहंकारता, उच्चल देशप्रीति, अदृष्टधर्मश्रद्धा, इ. गुणांचे सम्यक् आलोकन एका लेखांत करणे हे अतंत दुर्घट काम आहे. पण रानड्यांच्या तोडीच्या योग्यतेचा कोणी चरित्रकार निर्माण होऊन तो रानड्यांच्या चरित्राच्या निरानिराळ्या बाजू योग्य प्रमाणांत व योग्य रीतीने लोकांपुढे मांडीपर्यंत हें काम कशाबशा रीतीने कां होईना, पण वर्तमानपत्रांच्या संपादकांनी करणे प्राप्त आहे.

व्यापक विचार शिलता,

प्रज्वलित आशावाद, कडकडीत कर्तव्यनिष्ठा, अप्रतिम व्यासंग उत्कृष्ट शील, उदार अंतःकरण, निरहंकारता, उच्चल देशप्रीति, अदृष्टधर्मश्रद्धा, इ. गुणांचे सम्यक् आलोकन एका लेखांत करणे हे अतंत दुर्घट काम आहे. पण रानड्यांच्या तोडीच्या योग्यतेचा कोणी चरित्रकार निर्माण होऊन तो रानड्यांच्या चरित्राच्या निरानिराळ्या बाजू योग्य प्रमाणांत व योग्य रीतीने लोकांपुढे मांडीपर्यंत हें काम कशाबशा रीतीने कां होईना, पण वर्तमानपत्रांच्या संपादकांनी करणे प्राप्त आहे.

सामाजिक परिषद

आमचा पुण्याचा बातमीदार कळवितो की मुंबई इलाख्याच्या सामाजिक परिषदेची पुढची बैठक पुणे येथे १९१४ च्या वसंत ऋतूंत करावी असा तेथील प्रमुख सुधारक मंडळीचा विचार चालला आहे. १८९९ साली पुण्याच मारामान्या झाल्या नंतर निराळा मंडप उभाकरून त्यांत जी सामाजिक परिषदेची बैठक झाली त्या नंतर पुनः कोणतीच बैठक तेथे झाली नाही. त्या काळाच्या स्थितीत व आतांच्या स्थितीत जमीन अस्मानचे अंतर पडले आहे. तेव्हा विरोधीपक्ष जेरांत होता. आतां त्यांच्या नांग्या पडल्या आहेत. त्या वेळी सुधारक पक्षांत ही तरुणपणाचे खेळत होते. आतां ते थंडावत

व्यापक विचार शिलता,

प्रज्वलित आशावाद, कडकडीत कर्तव्यनिष्ठा, अप्रतिम व्यासंग उत्कृष्ट शील, उदार अंतःकरण, निरहंकारता, उच्चल देशप्रीति, अदृष्टधर्मश्रद्धा, इ. गुणांचे सम्यक् आलोकन एका लेखांत करणे हे अतंत दुर्घट काम आहे. पण रानड्यांच्या तोडीच्या योग्यतेचा कोणी चरित्रकार निर्माण होऊन तो रानड्यांच्या चरित्राच्या निरानिराळ्या बाजू योग्य प्रमाणांत व योग्य रीतीने लोकांपुढे मांडीपर्यंत हें काम कशाबशा रीतीने कां होईना, पण वर्तमानपत्रांच्या संपादकांनी करणे प्राप्त आहे.

मेत्याच्या मूर्ति

सैन्याचांद्दीच्या व स्फटिकाच्या देवाच्या मूर्ति पुष्कळ प्राचीन काळापासून आपल्या हिंदुस्थानदेशांत होत आल्या आहेत. पण मेत्यांची मूर्ति करणे हा कौशल्याचा अपूर्व प्रकार फक्त चीन देशांतच पाहण्यास सांपडतो. ते लोक प्रथम तांब्याची अंगुष्टमात्र बुद्धाची मूर्ति करून ती मेत्याच्या शिंपल्यांत घालतात, आणि तो शिला समुद्रांत सोडून देतात. काळक्रमाने शिंपल्यांतला किडा मूर्तीच्या आकाराचे मोती तयार करतो. हणजे त्या किड्याच्या अंगातून निघणाऱ्या रसांनी पुढे त्या मूर्तीवर बसतात. मग हळूच ती तांब्याची मूर्ति खालच्या वाजून काढून घेतात. अशा रीतीने देवांच्या मूर्ति व कंकणादि अलंकार सगळे मेत्यांचे करणे हा तिकडे एक धंदाच होऊन बसला आहे.

आंधराईचा मशागत.

सरकारच्या शेतकी खात्याकडून वेळोवेळी माहितीची अनेक पत्रके निघत असतात. पण त्यांचा गरीब निरक्षर शेतकऱ्यांना उपयोग करून घेता येत नाही. अलीकडे काही थोडे सुशिक्षित शेतकीच्या धंद्यांत पडू लागले आहेत त्यांना आंधराई सारख्या विषयावर लक्ष पत्रकांत दिलेल्या माहितीचा पुष्कळ उपयोग करून घेता येण्यासारखा आहे. आंबे हिंदुस्थानांतल्या बहुतेक सगळ्या प्रांतांतून होतात. पण जेथे जमीन मध्यम भुसभुशीत किंवा चुनखडीची आहे अशा ठिकाणी आंधराचा विपुला दिसते. आंधराच्या शाडांची मशागत ती काय करावयाची आहे? ती निरर्गतःच वाढतात अशी बहुतेकांची समजूत आहे, आणि झणूनच आमच्या इकडे हापूस, पायरी-

रा होत नाहीत. या शाडांच्या मेलेल्या दिलेल्या, शाडावर पंजीवी वनस्पति वाढलागलेली अशी स्थिती शाडांचा मोहोर लागला लून पडावा, किंवा ती यां आश्चर्य नाही. वतिला जपण्याची आहे ज्या जमिनीत

पावसाळ्यापूर्वी नांगरून ठेवावी. मे महिन्यांत झाडे लावण्यासाठी वीस वीस फुटांच्या अंतरावर खडे खणावे त्यांच्या तळाशी चांगले शेणखत घालावे, आणि मग झाड लावावे. झाड उगवल्यावरही त्याची वाढ गोराने व्हावी हणून करडईच्या पडोवे खत घालणे चांगले. उन्हाळ्यांत झाडांना पाणी दिले पाहिजे. फळाच्या आकाराची पूर्ण वाढ झाल्यावर मात्र पाणी देऊ नये आंबराई खाली वाळलेल्या फांद्या, वांडगुळे बगैरेचा उकिरडा साचू देऊ नये. त्याची छाटाछाट वेळोवेळी करित गेले पाहिजे. झाडावर बुरसा किंवा तांबोरा चट्टे देऊ नये. हे रोग आहेत. ते सालीवरून खरडून काढावे. तसे न निघतील तर थोडी आंच लावानी. किड्यांनी खाल्लेले पडलेली फळे उचलून दुसरीकडे खड्यांत पुसून टाकावी. ही तशीच राहू दिव्याने कीड पसरते. कांहीवेळां फवऱ्याने अथवा पिचकारीने गडूळ राकेलेलाचे मिश्रण उडविल्यापासून कीड मरते असा अनुभव आहे. सारांश, अशा शास्त्रीय पद्धतीने आंबराईची लागवड व जोपासना केल्यास आंब्याची फळे सरस जातीची व विपुल येतील. ही मशागत करणे खर्चाचे व मेहनतीचे काम आहे खरे, पण फळांचे पोक उत्कृष्ट घेण्याने त्या श्रमांचे व खर्चाचे साफल्य झाल्या शिवाय राहणार नाही.

पहिले चिनी पार्लमेंट.

चीन देशांत प्रजासत्ताक राज्य स्थापन होऊन एक वर्ष होऊन गेले, तरी परकीय विशेषतः युरोपियन राष्ट्रांनी झालेल्याक्रांतीला आपली मान्यता अद्याप दिली नाही. याचे कारण त्या प्रजासत्ताक राज्याचा पाया अद्याप व्हावा तसा मजबूत झालेला नाही. अद्याप देशांतली अस्वस्थता साफ मोडलेली नाही तथापि तेथे नुकतेच पार्लमेंट उघडले गेले अशी खबर तारेने आली आहे; यावरून चिनी मुसत्यांना प्रजासत्ताक राज्य भक्कम पायावर बसविण्याची उमेद वाटू लागली आहे असे हटले पाहिजे. मध्यतरी इंग्रजी वर्तमानपत्रांच्या बातमीदारांनी या प्रजासत्ताक राज्याविषयी नानाप्रकारच्या अशुभ वार्ता पसरविल्या होत्या. पण पार्लमेंट उघडण्याचे वेळी लोकांनी मोठा उत्सव केला यावरून झालेली क्रांती लोकांना खरोखर प्रिय आहे असा तर्क केल्यास तो चुकीचा होणार नाही. राज्यक्रांती हटली हणजे ती संकटापन्न असावयाचीच. चीनसारख्या जुन्यापुराण्या देशांत अगदी नव्या पद्धतीची राजसत्ता स्थापित

करण्याचे काम ही संकटपरंपरा अधिकच लांब असणार. पण ती नार्दीशी करून चीनने इतक्या लवकर पार्लमेंट सभे उघडली हे त्यास खरोखर भूषणावह आहे. प्राच्य राष्ट्रांत प्रजासत्तक राज्य मुग्यवस्थित रीतीने चालविण्याच्या प्रयोगाला हा प्रारंभ झाला आहे. हा यशस्वी होवो अशी प्रत्येक प्रचाराची इच्छा असणे स्वाभाविक आहे.

लेडी हार्डिज यांचे वात्सल्य.

लेडी हार्डिज यांचे आततायी माणसाच्या दुष्टपणाच्या प्रयत्नापासून परमेश्वराच्या कृपेने संरक्षण झाले व ते दुःखण्यांनून पूर्णपणे बरे झाले याबद्दल आनंदित होऊन हिंदुस्थानच्या धार्मिक वर्गांनी जो द्रव्यानिधि लेडी हार्डिज यांच्या स्वाधिन केला त्याचा विनियोग लहान मुलांना आनंदित करणाऱ्या एखाद्या स्वरूपाने करण्याचा त्यांचा विचार त्यांनी नुकताच जाहिर केला आहे. लेडी हार्डिज यांनी दिसेंबर महिन्यांत अत्याचार घडला ते वेळी मनाचा जो खंबीरपणा दाखविला त्याला अधिक खुलविणारा असा त्यांच्या अंगचा हा वात्सल्य गुण आहे. या आनंदाचे वाटेकरी देशांतल्या प्रत्येक मुलांने व्हावे ह्याने त्यांचा आनंद पाहून आपणास आपल्या दुःखाचा विसर पडेल व हर्ष दुःखाले ही लेडी हार्डिज यांची इच्छा येशू ख्रिस्त किंवा गौतमबुद्ध यांच्या सारख्या साधूच्या चरित्राची आठवण करून देते या लहान मुलांना दुसरे कांही नाही तरी निदान एक दिवस - ता० २९ जूनला व्हाइसराय सोबांच्या वड दिवशी - सुट्टी मिळावी अशी तजवीज करण्यांत येणार आहे. आनंदाचे प्रसंग मोठाली माणते नाना प्रकारे साजरा करतात, पण अशा प्रसंगी लहान मुलांची आठवण ठेवून त्यांना आनंद होईल ते करणे व त्यांत आपला आनंद मानणे हे खरे वात्सल्य होय. खऱ्या प्रेमळ आणि सत्वदय मातेच्याच ते वाटते. लेडी हार्डिज सारख्या पश्चात्य सुधारणेचे वाटेच्या स्त्रीच्या अंगांत प्राच्य वात्सल्य इतके उत्कट वसत आहे ही खरोखर फार समाधानाची गोष्ट आहे. या लहान अर्भकांच्या शिक्षणाच्या अधिक मुखदायक तजविजी सरकार कडून होण्याचे कामी लेडी हार्डिज वात्सल्याने मेरित होऊन कांही खटपट करतील तर त्या आपले नांव आबाळ वृद्धांचे तोंडी ठेवून जातील यांत शंका नाही.

मि० रॅमसे म्याकडोनल्ड.

मि० रॅमसे मॅकडोनल्ड हे एक हिंदुस्थानचे हिताचिंतक मित्र आहेत. पब्लिक-सर्व्हिस कमिशन पंजाबांत गेले असता लहेरच्या पंजाब असेसिएशन क्वांत त्यांना भेजवानी देण्यांत आली त्यावेळी त्यांनी नेहून दाखविले की हिंदुस्थानच्या राज्यकारभारांत हिंदी लोकांना मोठ्या व विधास्युच्या जागा अधिक देण्याचा प्रश्न रूपा कमिशनपुढे प्रमुखत्वाने आहे पण त्यांत सुद्धा प्रगति दिसून येते. अधिक जागा द्यावी किंवा नाही हा प्रश्न आतां नसून त्या कशा द्याव्या याबद्दल काय तो वाद आहे. ह्याने तत्त्व मान्य झाले असून

पद्धतीविषयी काय तो वाद आहे. या बाबतींत हिंदी लोकांच्या हिताच्या विरुद्ध असा जो काही पुरावा कमिशनपुढे आलेला आहे तो इतका अल्प आहे की तो उपेक्षणीय मानला पाहिजे पब्लिक सर्व्हिस कमिशनमुळे वर्णभेद जास्त तीव्र होण्याचा संभव आहे अशी जो टीका कित्येक वर्तमानपत्रांनी केले आहे तिलाही त्यांनी यावेळी उत्तर दिले. ते ह्याने कां कमिशन वर्णभेद तीव्र करित नसून उलट तो काढून टाकून सर्व वर्णांना समदृष्टीने केंद्र वागावितो येईल या प्रश्नाचा विचार करित आहे, पण आपले वर्चस्व जाईल अशी उपांना भीती वाटत आहे ते कमिशनवर हा आरोप करून कमिशनच्या या स्तुत्य प्रयत्नाला नावे ठेवित आहेत. मि. मॅकडोनल्ड यांच्या भाषणावरून कमिशनने आतांपर्यंत केलेले काम हिंदुस्थानच्या हिताला साधक न झाले तरी बाधक तरी खास होणार नाही अशी उमद वाटते.

चळवळ झाली पाहिजे.

न्यायखाते व अंमलबजावणी खाते ही अगदी स्वतंत्र असल्याशिवाय ब्रिटिश न्यायाच्या शुद्धतेविषयी हिंदुस्थानच्या लोकांच्या मनांत जो आदर व जी श्रद्धा असावयास पाहिजे ती राहणार नाहीत असे आजपर्यंत पुष्कळ बडे बडे लोक ह्यात अले आहेत. सरकारने सुद्धा पांचसात वर्षापूर्वी हे तत्व मान्य करून कोणत्या रीतीने ही दोन्ही कामे निराळी करता येतील याचा विचार करण्यासाठी ते प्रकरण तडकूच ठेवले होते. पण या बाबतीत अशिकडे हिंदुस्थानसरकारच्या धोरणांत परावर्तन झालेले दिसून येत आहे ही शोचनीय गोष्ट आहे. नुकत्या वरिष्ठ कॅसिनांत झालेल्या प्रश्नोत्तरावरून या प्रश्नाच्या मुळाशी असलेली गोष्ट सरकारला तत्त्वतः सुद्धा मान्य नाही असे स्पष्ट दिसते व हेतीमर्दानच्या नबावाच्या खटल्यांत मुंबई हायकोर्टाच्या, आणि अलीकडे झालेल्या त्या एका खटल्यांत कलकत्ता हायकोर्टाच्या निकालावर टीका करून त्या निकालाचे महत्त्व कमी करण्याचा जो प्रयत्न हिंदुस्थानसरकार घालून देत आहे त्यामुळे हायकोर्टाच्या सत्तेविषयी आणि न्यायाच्या श्रेष्ठतेविषयी लोकांच्या मनांत असलेली श्रद्धा लवकरच पार उडून जाईल अशी भीती वाटत आहे. अंमलबजावणी बरणाच्या अधिकाऱ्यांच्या हातांत सत्ता येऊन न्यायखात्याशी तिचाविरोध येणे या सारखी हानिकारक गोष्ट दुसरी कोणतीही नाही. तेव्हा हा अनर्थकारक प्रसंग टळावा ह्याने लोकांनी वेळीच जागे होऊन आरडाओरड करावी व अंमलबजावणी करणाऱ्या अधिकाऱ्यांचा हा वरचढपणा आपलेकडे घेण्याचा यत्न हाणून पडावा हे लोकांचे अतिशय जरूरीचे कर्तव्य आहे. कलकत्याने या बाबतीत प्रशमनीय उदाहरण घालून दिले आहे. मुंबईचे प्रेसिडेन्सी असोसिएशन मद्रासची महाजनसभा, बंगरे सार्वजनिक संस्थांनी या वेळी जागृत होणे अवश्य आहे.

सामाजिक परिषद

आमचा पुण्याचा बातमीदार कळवितो की मुंबई इलाख्याच्या सामाजिक परिषदेची पुढची बैठक पुणे येथे १९१४ च्या वसंत ऋतूंत करावी असा तेथील प्रमुख सुधारक मंडळीचा विचार चालला आहे. १८९९ साली बऱ्याच मारामाऱ्या झाल्या नंतर निराळा मंडप उभाऊन त्यांत जी सामाजिक परिषदेची बैठक झाली त्या नंतर पुनः कोणतीच बैठक तेथे झाली नाही. त्या काळाच्या स्थितीत व आतांच्या स्थितीत जमीन अस्मानचे अंतर पडले आहे. तेव्हा विरोधीपक्ष जेरांत होता. आतां त्यांच्या नांग्या पडल्या आहेत. त्या वेळी सुधारक पक्षांत ही तरुणपणाचे रक्त खेळत होते. आतां ते थंडावत चालले आहे. तथापि त्या थंडपणा बरोबर सुधारकांच्या अंगी जो पोक्तपणा यावयास पाहिजे होता तो मात्र आला नाही असे प्रो० भटे यांच्या नुकत्या झालेल्या विवाहा सारख्या प्रसंगावरून ह्याप्यास आह्मांस फार खेद वाटतो.

बजने व मापे

हिंदुस्थानांतल्या निरनिराळ्या प्रांतांत—प्रांतांतच काय पण निरनिराळ्या गावांत सुद्धा—निरनिराळी बजने व मापे चालू असल्यामुळे व्यापार करणारास वारंवार फार अडचणी येतात. व सामान्य माणसास घोटाळ्याचे विशेष समजत नाहीत. ही अडचण दूर व्हावी ह्याने सर्व हिंदुस्थानांत एक जातीची बजने व मापे करण्यांत यावी अशी मागणी बऱ्याच वर्षांपासून लोकांकडून करण्यांत येत आहे. कांही संस्थानांतून अशी व्यवस्था करण्यांत आलीही आहे. व तिच्या पासून लोकांची चांगली सोय झाली आहे असे कळते. कांही कांही बाबतीत आमची देशी संस्थाने सुधारणेच्या कामी ब्रिटिश सरकारवर कशी आघाडी मारतात त्यांचे हे एक उदाहरण आहे. ब्रिटिशसरकाराकडे लोकांची ही अडचण कळून चुकली आहे परंतु ब्रिटिशसरकारच्या राज्यपद्धतीत झुळुक बाबतीतही सुधारणा करावयाची झाली तरी कमिष्य, रिपोर्ट, ठराव, कमिशनने बंगरे अवंडबरे घालून नंतर ती कधी काळी झाल्यास होणार अशा पद्धतीमुळे लोकांच्या सोईचे अनेक प्रश्न वर्षानुवर्षे मार्गे पडून राहिले आहेत. बजने व मापे याच्याबद्दलचा प्रश्नही अशाच कारणामुळे इतकी वर्षे पडून राहिला होता. पण आतां असे कळते की सरकार या प्रश्नाला धक्का देऊन लवकरच पुढे चरकांत ढकलणार आहे. या प्रश्नाचा विचार करण्यासाठी एक कमेटी नेमण्याचा सरकारचा विचार आहे, व यासंबंधी हिंदुस्थान सरकाराकडून सुटणाऱ्या हुकमाची वाट लोक मोठ्या उत्सुकतेने पहात आहेत.

१८९७ च्या बंडा नंतर

हिंदुस्थानचा अर्धाचिंत इतिहास झपाट्याने वाढत आहे. १८९८ साली महाराणी व्हिक्टोरिया सरकारने हिंदुस्थानची राजसुत्रे घेतल्याला ७९ शें वर्षे झाली राष्ट्राच्या इतिहासांत ७९ शें वर्षांचा काळ ह्याने कांहीच नाही, तथापि या खूप काळांत-

सुद्धा राजकीय, सामाजिक, धार्मिक, औद्योगिक व वाङ्मय विषयक स्थितीत जे परिवर्तन घडले आहे ते अत्यंत आश्चर्यकारक आहे. या काळाचा इतिहास राष्ट्राच्या उन्नतीच्या दृष्टीने अत्यंत महत्त्वाचा असला पाहिजे. राज्य कर्त्यांना व प्रजा जनाना सुधारणा वास्त्यांना व पुराणमताभिमान्यांना कारखानदारांना व कुटुंबवत्सलांना, धर्म वीरांना व साहित्य सेवकांना सर्वांनाच अशा इतिहासाचे अत्यंत महत्त्व वाटत आहे. असा इतिहास उपलब्ध नसल्यामुळेच पुष्कळ वेळां लेखकांच्या हातून सरकाराविषयी व समाजासंबंधाने लोकांचे मलमलते प्रह करून देण्यात येत असतात, हे अत्यंत गैर आहे. पण ही अनर्थपत्ति टाळण्यास एकच जो उपाय आहे तो करण्यास अजून कोणी तयार होत नाही हे आश्चर्य आहे. १८९७ सालच्या बंडा पासून ह्याने राणीसरकारच्या बाहिरनाम्याच्या काळा पासून तो १९११ च्या दिल्ली दरबारापर्यंत ज्या राजकीय सामाजिक धार्मिक इत्यादि बडा मोठी झाल्या त्यांचे निष्पक्षपात दृष्ट्या विवेचन निदान नुसते दिग्दर्शन अथवा टांचण नरी कोणी केले तरी ते मोठे देश कार्य होईल. टिकाकारांना माहितीच्या अभावी केवळ करपनेवर विसंबून लेख स्याहावे लागतात तसे न होता त्यांची टिका साधार व मुद्देसूद होईल व सुधारणेच्या मार्गात हिंदुस्थानाने गेल्या पाऊणशे वर्षांत किती निरनिराळ्या दिशांती किती पुढे पाऊळ टाकले आहे याचा नक्की अंदाज करता येईल. साहित्य परिषदे सारख्या संस्था राष्ट्रीय सुधारणेच्या अंगाकडे एखादे तरी स्वरूपसे अंग घेऊन त्या संबधाने यथाशक्ति माहिती मिळवून लहानसाच का होईना, पण एखादा ग्रंथ मराठी भाषेत तयार करील तर तिने मराठी साहित्यास बरीच पुष्टी दिस्या सारखे होईल.

आमचे दारिद्र्य.

अमेरिका, युरोप बंगरे खंडांतले देशांत साधारण मजुरांना सुद्धा सुखाची जी साधने अनुकूल असतात, व संसाराचा खर्च भागून ते जी थोडी बहुत शिल्डक मार्गे टाकतात त्यांच्याशी आमच्या देशांतल्या मध्यम वर्गाची ही तुलना होऊ शकत नाही. पश्चात्य देशांतला मजूर घेतले तर त्याच्या प्राप्तीला कितबा अंश, कोणा कामी खर्च होत असतो हे पुढील आंकड्यावरून कळून येईल. वर्षाची १०० रुपये प्राप्ती होते अशी कल्पना केडी तर त्यांतले ६२ रुपये खाण्यापिण्यासाठी, १६ वस्त्र प्रावरणाकरिता, १२ घराचे भाडे ९ सर्पण व दिवाचती या करिता २ मुलांचे शिक्षण व धर्मादाय या कामी, १ सरकार देणे ह्याने, १ औषधपाण्याकरिता व १ ह्याची खुशाली बंगरे चेनीच्या गोष्टीकरिता खर्च होत असतात. तीच आमच्या इकडच्या मजुराची स्थिती पहा. त्याचीहि शंभर रुपये प्राप्ती घरी तर त्यांतले जवळजवळ ९९ रुपये कांदा भाकर, मीठ मिरची बंगरे खाय सामग्री

त खर्च होतात यांतच उग्र-
किंवा शेतकी साठी कर्ज काढ-
कमेवढल सावकारास यांचे लागणारे
वरले आहे बाकीच्या पांच रुपयां-
रुपयांचे वर १ रुपया धार्मिक
भाट आणि ख्याली खुशाली व आठ
श्रीपधपाणी यांत खर्च होतात. मु-
शिक्षणासाठी खर्च करण्यास व
यांचे मुदल फेडण्यास त्याला सवडच
नाही. विलायतेतल्या मजुराची स्थिती
मच्या इकडल्या मजुराची स्थिती
हे अंतर विचारणीय आहे

श्री सयाबाई रुग्णमंदीर

या चैत्रशुद्ध १० सकाळी ८ वाजतां
रा० बी० पी० स्टॉडन कमिशनर
यशस्वी हाताने शेगांव येथील
सयाबाई रुग्णमंदिराचा वास्तु-मा-
करण्यांत आला हे कळविण्यास मोठा
वाटतो. या शुभकार्यानिमित्त
उमरावती, आकोला, बाळापूर,
गव, बुळढाणा, वगैरे ठिकाणाहून
ठी मंडळी मुदाम गेली होती. रा०
काशीनाथ श्रीराम जठार आफि०
कमिशनर यांनी प्रास्ताविक लेखी
न वाचून दाखविले आणि या नव्या
या पूर्व इतिहास सांगितला. शेगांवचे
नागरिक रा० रा० नीळकंठ गोविंद
यांच्या मनांत महिला—रुग्णालय
याची सुंदर रूपना प्रथम उत्पन्न
त्या संस्थेला लागणारा खर्च कर-
ही त्यांनी उदार मनाने कंबर बांधली.
या कल्पनेला मूर्त स्वरूप देण्याचे
र्य रा० रा० बापुसाहेब जठार यांनी
हा हेसेने आपल्या अंगावर घेतले.
ळ भवति न भवति झाली आणि

रा० स्लाय साहेब यांनी कमिशनर
तांनाच सर्व गोष्टी सुरळीत क्रमाला
न दिल्या आणि या सर्व प्रयत्नांचे
गत रूप हणजे प्रस्तुतचे भव्य व रमणीय
मंदिर होय. एकंदर या दवाखान्या
पर्यंत आजपर्यंत सुमारे २२ हजार रुपये
पडले आहेत. आणि पुनः या
यांच्या जखरी साठी लागणाऱ्या इमारती-
रा० रा० नीळकंठराव मोटे हे
गली ४ हजार रुपये लावण्याला उद्युक्त
हेत. सध्या या दवाखान्यांत आजारी दोन
बाया राहण्या इतकी सोय केलेली
हे. निदान ६ बिछाने पुढे ठेवण्यांत
ील अशी योजना करण्याचा संकेत
प्राप्तच आहे. या दवाखान्यावर आभि०
नच्या हुद्यावर मुंबईच्या श्री० कुमारी
बो एल० एम० आणि एस या अनुभवी
कटरीणबाई मिळालेल्या आहेत. त्यांस
महा १९० रुपये पगार आहे व त्या
वाय आणखी एक डाकटरीण त्यांच्या
ताखाली देण्यांत येईल. प्रस्तुतच्या या
मंदिराला सालिना खर्च ३२०० रुपया
र्यत येईल असा अंदाज आहे. या संस्थे-
बंधाने राजश्री जठार व रा० रा० स्टॉडन
यांनी फार अनुकूल अभिप्राय दिलेले आहेत.
आणि कायमचे खर्च चालविण्या साठी केडी
इफरीन फंड, मुनिसिपाळीटी, जिन्हा बोर्ड,
त्यादिकांच्या उदार आश्रयाकडे अर्थात

पहावे लागणार आहे आणि सुखवस्तु उदार
धनिक लोक या संस्थेला पूर्णपणे द्रव्याश्रय देतील
असा पूर्ण भरवसा आहे. पश्चिम वन्हाडांत
ही पहिलीच संस्था आहे आणि या उप-
युक्त व अवश्यक धर्मार्थ दवाखान्याचा
खीसमुद्रायास चांगलाच लाभ होईल.

रा० रा० स्टॉडन यांनी राजश्री मोटे
यांचे आभार मानतांना त्यांचे मातुःश्रीची
विशेष धन्यता गाईली. मातृदेवताहून श्रेष्ठ
देवत नाही. ही आस मंडळी तीर्थरूप
हेत हणजे स्वतां तीर्थोदका प्रमाणे मंगल
असून त्यांच्या मध्ये विलक्षण पावन क्रिया
आहे. रा० रा० निळकंठराव मोटे हे
परम मातृभक्त हेत आणि त्यांच्या मातुःश्री
सयाबाई या कैलासवासी शार्यानेतर
ही आपल्या चिरंजीवास उत्कृष्ट स्फूर्ती,
कर्याणप्रद प्रेरणा आणि उदार कार्यशाक्त
देत आहेत हे विद्यमान महिला रुग्णमंदिर
आपल्या मुग्ध वक्तृत्वाने सर्वश्रुत करीत
आहेत. श्री सयाबाई महिला रुग्णमंदीर
नेहमी त्या धन्य माऊलीची आठवण देत
जईल आणि अशा सत्कृतींनी पुण्यशाल
सद्गृहस्थ कृतकृत्य व चिरंजीव होतील.
या संस्थेचा वास्तुसंकर्य हणतांना राजश्री
स्टॉडन यांनी आपली गुणग्राहकता व्यक्त
करून सर्व प्रकारचा आश्रय सरकारांतून
मिळेल असे साजण्याने कळविले. व लोकांस
अशा संस्थेचा अभिमान धरण्या विषयी
विनंती केली. सर्व सभारंभ आनं-
दोत्सवांनी परिपूर्ण भरलेला होता आणि
आमंत्रित बहुजनांनी आपले सकार्यप्रेम
आपल्या आगमनाने व्यक्त केले हणून
त्यांचे आदरातिथ्य मंगल सूचक गोष्टींनी
नानाविध प्रकारे करण्यांत आले.

वेदशाला

रा. र', स्टॉडन, साहेब शेगांव येथे
श्रीमहोदेवाच्या देवस्थाना लागून जोडलेली
वेदशाला पाहण्यास मुदाम गेले होते आणि
त्यांनी या धर्मकृत्याबद्दल राजश्री निळकंठराव
मोटे यांचे मोठे कौतुक केले. ही
वेदशाला याच गृहस्थांनी स्थापलेली आहे;
आणि त्या निमित्त २९ हजार रुपये
खर्चून कायमचे उत्पन्न हणून निराळी
शेती त्यांनी तोडून दिलेली आहे. या
शाळेवर एक गुरू नेमलेले असून १०-
२० विद्यार्थी वेदविद्या शिकत असतात.

वन्हाडवृत्त

हवामान—ऊन प्रखर होत चालले
असून तीव्र व कडेस उन्हाळ्याची पूर्व
रूपे अनुभवास येऊ लागली आहेत. पा-
ण्याच्या दुर्मिळतेमुळे लोकांचे फार हाल
होतात. रोगराई उष्णतेच्या मानाने फारशी
नाही.

रा. रा. सी. ब्राऊन असि. कमिशनर,
आकोला हे १८ महिन्यांच्या रजेवर गेल्या
सोमवारी विलायतेला गेले. हे गृहस्थ
विद्वान, कार्यदक्ष व चौकसवृत्तीचे आहेत.
आमच्या डिप्युटी कमिशनर साहेबांचे हे
उजवा हात होते व त्या मुळे सर्वविध
कामांत ह्यांचे लक्ष नेहमी असे. मुनिसि-
पल व जिन्हा बोर्ड यांची कामे अधिक
यशस्वी करण्याचे काम यांच्याकडे विशेष-
पतः होते.

आमच्या त्रिवाखत्याच्या अधिकार्यांनी
आमच्या विनंतीला मान देऊन या वर्गावर्गींच्या
प्रसंगी प्रत्येक वर्गातील विद्यार्थ्यांची संख्या
३० पेक्षा थोडी वाढवून सर्व विद्यार्थ्यांची
सोय केली आहे हे कळविण्यास आनंद
वाटतो.

बुळढाणा जिन्हाकारिता जे सरकारी
हायस्कूल होणार आहे त्याची स्थापना
खामगावांस करण्याचा विचार चालू आहे.
बुळढाण्यापेक्षा खामगांव हे गांव लोकांस
विशेष सोयीचे होईल.

अग्रिकोप—अलिकडे आगी अधिकाधिक
लागतात. गेल्या शुक्रवारी येथील 'अल
इंडिया मिल'मध्ये आग लागून थोडे
नुकसान झाले. यंदा अग्नीपासून मालम-
तेचे संरक्षण करण्याचा विशेष तजवीजी मुनि-
सिपाळीटीने अंमलांत आणिल्या पाहिजेत.
या कार्यांत जेवढी खबरदारी घेण्यांत येईल
तेवढी थोडाच होय.

रा० रा० दत्तात्रय विनायक गाखले
सब रजिस्ट्रार. आकोला यांस पूर्व वन्हाडचे
नोदणी इन्स्पेक्टर नेमण्यांत आले. व
त्यांच्या जागी रा० रा० एकनाथ नारायण
तारे यांस मळकापुराहून बदलण्यांत आले
रा० रा० गुलाम हुसेन खान नायब
तहशीलदार मुर्तिजापूर यांचा बदली उम-
रावतीस झाल्या अन्वये ते तिकडे दाखल
झाले. हे गृहस्थ आपल्या सुखभावाने
निस्युह कार्यक्रमाने व प्रेमळ वर्तनाने सर्व
तालुक्यांत लोकप्रिय झाले होते.

मुर्तिजापुरच्या नायब तहशीलदारांवर
रा० रा० अमरेद्वीन खान यांस उमरा
वतीहून बदलण्यांत आले.

'ललितकलादर्श संगीत' मंडळीने परवां
रात्रौ सौभद्राचा प्रयोग फार नामी करून
दाखविला. सुभद्रेच्या भूमिकेचे काम वर्णनीय
झाले, येथ्या बुधवारी मुद्रिकेचा प्रयोग
होणार आहे.

रा० रा० रंगनाथ श्रीराम जठार डिप्युटी
सुपरिन्डेंडंट आफ पोलास यांस पुनः
१२ महिन्यांची रजा देण्यांत आली,

रा० रा० डी० क्लैस्टन डिप्युटी डायरे-
क्टर, शेतीखाते यांस ६ महिन्यांची रजा
देण्यांत आली.

यवतमाळचे सिव्हील सर्जन के० रावर्ट-
सन यांस नरमिंगपुरास बदलून तेथे नर-
मिंगपुरचे असि० सर्जन पेडो यांस
बदलण्यांत आले.

पुणे येथील 'आनंद कार्यालयांत'
विक्रीस असलेल्या पुस्तकांची माहिती आ-
जच्या अंकाबरोबर वाटण्या जाणाऱ्या पुर-
वर्णांत मिळेल. विद्यार्थी मंडळींनी ही
पुस्तके अवश्य संग्रह करण्यासारखी आहेत.

येथील श्रीराम मंदिरांत गिरधारीलालच्या
मंदिरांत व खोलेधराचे देवळांत अशा
तीन ठिकाणी रामजन्माचे महोत्सव उत्कृष्ट
झाले. गेल्या बुधवारची श्रीराम मंदिरा
पामून हरीहराच्या देवाच्या पर्यंतची मिरव-
णुक मोठ्या मोनेची होती.

जठार-विहीर—बुळढाण्यास असलेला
पण्याचा दुष्काळ दूर करण्याची एक उत्तम
योजना रा० रा० काशीनाथ श्रीराम जठार

यांनी काढली असून सातगांव येथील एका
जुन्या विहिरीचे पाणी बुळढण्यास तूर्तातून
नेण्याची सोय केलेली आहे. या चांगल्या
कृती बद्दल त्या विहिरीला जठारविहीर
अशी संज्ञा लोकांनी आनंदाने दिलेली
आहे.

आकोला बाजारभाव

हुंडी दर्शना	२९॥३३
सोने	२४०=॥
चांदी	७९
जवारी नवी	<< ते ९०
गहुं काठे	१०० ११०
गहुं बनशी	११९ १२०
चणे	४॥ ४॥-
तेल	<॥॥
सरकी	<॥-
तुण	१७॥ १८
कापूस	६४ ६९
रई आकोला जीन	९०

जाहिर नोटीस

सर्वत्र शेटरावकार व इतर गांवकरी
यास खाली सही करणार ईनकडून
नोटीसिने कळविण्यांत येते की माझी
मुलगा नामे भावजी वा भरतारी हा
वाईट चालिचा निघाला पैसे देत नसल्या-
मुळे मजला मारहाण करित असतो
मी घरी नस्ताना मनास वाटेल तोसामान
घेऊन जाऊन विकतो हणून मी त्यानला
घराबाहेर काढून दिले आहे तू असा
बोलतोसकी अता थोडे मारिले यापुढे
ज्यास्त मारिन तरी कळविण्यांत येते की
तू आपली चालचलन सुधारावी व मार
हाण करणे सोडून द्यावे तसे न केल्यास
कायद्याप्रमाणे तजविज केली जाईल व
माझे जिनगिबर कोणाचे कर्ज वगैरे का-
ढुनये व इस्टेट कोणास गहाण खरेदी
बक्षीस पत्र वगैरे देऊ नये व कोणी
घेउ नये कोणी दिव्यास ते रद्द
समजले जाईल. मी व माझी इस्टेट
तुझे कर्जास जबाबदार नाही कळवे
ता॥ २९।३।१३ ई॥

सहीचा निशानी

सावित्री बाई जवने भरतारी कुणबीन
रा० पारखेड

नो० नं० २२

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस जाहिर करण्यांत येते
की माझे तीर्थरूप परशुराम मानाजी
पाटिल यांची बुद्धी चळली आहे त्यांस
फसवून जे लोक त्यांच्याशी नानिगिचा
व्यवहार करितले ते माझ्या दिव्या संब-
धाने रद्द होतील इतकेच नाही तर
त्यांची जोखिम जिन्गीवर राहणार नाही
ज्याचा तो जबाबदार राहिल कळवे
ता॥ १६।४।१३ ई॥

सही

सीताराम वा परशुराम पाटिल रा॥
दिंगणे (उंब्रे)ता॥ खाप्रगाव

निशानी

नो० नं० ३०

नोटीस

मागाईं मई कुकाजी धेत्रे कुणबी रा० मौजे दीप्रस वु॥ ता० बाळापूर ईस खात्री सही करणार यांनकून नोटीस देण्यात येते कीं तूं मझी मंघराची बायको अमुन तुझी वागणुक बरोबर नसल्यामुळे माझे वरून तूं पंधरा तीन ह्दयापसुन गांवातच आपलें अई बापाचे घरी गेलीं त्यावेळेस तुझे आंगावर डागीने तोडे चांदीचे तोळे ८० व गुंडवाळ्या जोड १ तोळे १० व हंडवळ्या जोड १ तोळे १० व कोपरवाळ्या जोड १ तोळे ३० नथ तोळा १ सोन्याची व एक तोळ्याच्या आळ्या व एक तोळ्याच्या मुक्क्या साहायतक्या व एक पदक आ० तोळे २ व गोफ व कंठी चांदीची वजन तोळे २२ कडीपाटल्या चांदीच्या अंदाज तोळे ३० येणेप्रमाणे माल सामान मुद्रा घेऊन गेलीं त्यामुळे मा दुसरी मंघराची बायको केली आहे. तरी तुजला मी वागवीण्यास तयार आहे. परंतु तूं लोकांचे सांगण्यावरून लोकांचे कर्ज वगैरे करणार आहेस असे सपजते तरी त्या कर्जाचा जबाबदार मी नाही- मात्र आई बापाचे घरी राहून खाण्यास देणार नाही तरी वरील लीहीलेले माझे डागीने नेलेले आणून द्यावे व माझे घरी मनोदयाप्रमाणे वागावें. ही नोटीस दिली सही ता० १०/४/१३ इ. दस्तुर यज्ञेश्वर सदाशिव०

सही

कुकाजी व॥ तुकाराम धेत्रे कुणबी राहणार दीप्रस वु॥ नि. हातची असे नो० नं० २५

नोटीस

नोटीस बेशमी रंभाबाई मर्द उदाराम रजपुत रा० बेटवद ता० जामनेर जिल्हा भुसावळ नोटीस देणार किसन वलद सुरतसिंग रा० कसबे अडगांव ता० आकोट जिल्हा आकोला नोटीस देण्यांत येते कीं तुझी मुलगी देऊ मर्द किसन इवसेी माझे लग्न झाल्यापसून एक वेळ माझे येथे पाठविली होती पंतर तुझे येथे तिला दहापांच वेळां नेण्याकरितां आलों असतां तूं तिला लोकांचे घरी लपून ठेवली. आणखी लोकांच्या हातीं निरोप पाठविला कीं तूं फरकत दे नाहीतर लोकांचे घर निघेन करितां तुला नोटीसीने कळविण्यांत येते कीं माझे बायकोचे अंगावरचे डागीने ३०० रूपयाचे व लग्नाचे वेळीं घेतलेले ४०० रूपये आहे ते व माझी बायकोस नोटीस पावल्या पासून आठ दिवसांचे आंत पाठवावे. न पाठविल्यास कायद्या प्रमाणे तजवीज केली जाईल व कोर्ट खर्च या नोटीसी मुद्रां मळून घेतला जाईल. कळावे

सही

किसन व॥ सुरतसिंग रजपुत नि० सु०

नो० नं० २६

नोटीस

बापुळाल चुनीलाल अ. पा. क. चुनीलाल पुनमल मटे सह दुकान आकोला यांसी: —

नोटीस देणार मदेखां वलद पैकुखां मुसळमान आकोला आज तारीख १४-१३ कारण नोटीस देतो कीं वि. अ. डि. जज साहेब यांचे फैला वरील कि. मुकदमा नंबर २९ सन १९१२ यामध्ये अ. डि. जजसाहेब यांनीं मजला नादार ठरविले आहे. त्यानंतर तारीख ४-११-१२ रोजीं तुझी मजला नोकर ठेविले; पण तारीख १८-३-१३ चे सुमारास तुमचे मनांत बेमानी येऊन तुझी मजला घरी बसविले. माझा हिशेब तुझी बरोबर करित नाही व मजला नोकरावर ठेवित नाही. तरी या नोटीसीने मी तुझांस कळवितो कीं आजपासून आठ दिवसांचे आंत माझा सर्व हिशेब कोणत्याही दोन तिन्हाईत इज्जतदार बेपान्याच्या समोर नक्की करावा; झणजे तुमचा व्यवहार चोख राहाल. असे न केल्यास मी तुझांस कोणतेही रीतीने जबाबदार रहाणार नाही मी आजपासून

आठ दिवसांनीं उमरखां वलद दाऊतखां सौदागर कपड्याचा व्यापारी रा. आकोला यांचे येथे महिन्याने नोकरीस राहणार आहे तरी तुझांस जी तारीख हिशेबाकरितां पसंत असेल ती तुझी उमरखा मजकूर यांस कळवावी याप्रमाणे तुझांस स्पष्ट कळविले आहे. मात्र मी उमरखां मजकूर यांचे कापड विकण्यांत गुंतलो असतां किंवा त्याचेकरितां फिरतावर गेलो असतां हिशेबाची तारीख काढूं नये. दोघास सोईस्कर अशी तारीख उमरखा मजकूर यांचे सत्यानें ठरावी कळावे तारीख २१-४-१३ मु० आकोला सही ता० १४-१३ मदेखां वा पैकुखां नशानी हातकी खुद कव्यार दस्तुर खुद हवीचउल्लाखां नो नं. २७

जाहीर नोटीस

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते कीं, आज सरासरी ९-१॥ वर्षे झाली मला व माझे पालन कर्ते आजीलां (बापाची आई) माझा बाप ति० मांगो व॥ खुशाल पाटीळ राहणार मौजे डिडोळे

खुर्द प्रगणे वडनेर ता० मलकापूर जि० बुलडाणे हा पालन पोषण करित नसून त्यांनीं आपली वाडिलोपार्जित स्यावर जंगम इस्टेट विकून टाकिली आहे शिवाय नादार ही झाला आहे हल्लीं माझे व माझे आजिचे पालनपोषण माझी आणि गंताबाई ही मोलमजुरी करून करित आहे व माझे सेपरे हेही मजवर व माझे आजीवर मुलाप्रमाणे लक्ष देत आहे. तरी माझे बापाचे कर्जाबद्दल मजबळ वाडिलोपार्जित इस्टेट मुळींच नसल्यामुळे व शिवाय अलीकडेस त्याचे कडून आमचे पालनही होत नसल्यामुळे मजवर कोणतेही प्रकारची जबाबदारी नाही व मी हेाऊही शकत नाही. हे सर्वत्र लोकांस जाहीर कळावे लपून मुदाम जाहीरनोटीस दिली आहे. कळावे तारीख सही

१ चांगो व॥ मांगो पाटीळ अज्ञान पालन करणार आणि गंताबाई मर्द खुशाल पाटीळ राहणार मौजे डिडोळे खुर्द नि० बांगडी नो० नं०

कापूस- तक्ता- साप्ताहिक- १२ एप्रिल १९१३ पर्यंत

जिल्हा.	वर्ष	काटन मार्केट				गठे बांधण्याचे प्रेस	
		कापसाच्या गाड्यांची संख्या		रुईच्या बोजाच्या गाड्यांची संख्या		बांधलेली गठे.	
		ता. १२/४/१३ पर्यंतचा आठवडा	११/०/१२ पासून	ता. १२/४/१३ पर्यंतचा आठवडा	११/०/१२ पासून	ता० १२/४/१३ पर्यंतचा आठवडा	ता. ११/०/१२ पासून आज तागाईत
उमरावती	चालू साल	४,३७०	१४४७३१	१०८९	१६,४३९	२,७५३	१९९,१८८
	गुदस्त	४,०१६	२३९१४२	१०४४	२३६९०
	तिगस्त	२,८७०	९४,९२७	४६२	१००१४
धवतमाळ	चालू साल	३८७	१३१८९७	११४४	१९,६७३	१६६९	७७,८९०
	गुदस्त	२०४	१४०७३८	९९२	१०,८७२
	तिगस्त	२७९	३९,४७३	४९१	१९,९९९
आकोला	चालू साल	३,९४२	१४३९७८	२,९२९	३७२८४	२,४९३	१९३,९१९
	गुदस्त	२,३८८	१७६६२१	२३६८	४४२०३
	तिगस्त	१,१९९	९०,८३०	१,२०८	१८९६७
बुलडाणा	चालू साल	२१०८	८९,२४३	३८६	८१,९७	२,८७८	१०६,६७०
	गुदस्त	९४२	११९६६१	३०२	८,२०९
	तिगस्त	१,६०१	११२११९	२६९	९,१९६
पूकण वन्हाड	चालू साल	१०,८०७	९०९४०९	९,१४०	७७,९८९	९,७४९	४७७,२६३
	गुदस्त	७,१००	६७२१६२	४,२६६	८६,९३०
	तिगस्त	९,९०९	३३६९४९	२,३८६	४९,७३६

टीप-चालू सालाच्या बरोबरीचे साल गुदस्त व तिगस्त सालचे आठवडे १३ एप्रिल १९१२ व १६ एप्रिल १९११ पावेतो हेतु सी. यू. वीस्त. डायरेक्टर आफ आग्रिकलचर इंडस्ट्रीज-मध्यप्रांत

एकाच वस्तूपासून तीन देणग्या

सौंदर्य

आरोग्य

थोडा खर्च

जेव्हां तुमचें रक्त दूषित होतें तेव्हां ह्या तिन्ही सुखाना मुकावे लागतें.

रक्तदोषापामून पुष्कळ प्रकारचे वागेरे भयंकर रोग होतात:—काळे डाग, संधिवात घशांतवण पीनस, नाकसडणें, रक्तपिती, सर्वांगठणकणें, सुनभेरी मेहरी, बंद, फोड, चडे, आंगाची आग, तोंडाळा दुर्गंध, अनीर्ण, कंडू व कडकीपासून इतर रोग.

तर स्वतःचाच राजवेद्य बनून

रोग नष्ट करणें बरें नव्हें काय ?

—डा. गोखले एम्. ए. एम्. डी यांच्या प्रख्यात—

आयोडाईझड सार्सापरिलानें

ते निखालस बरे होतात.

फक्त उत्तम वनस्पतींचा बनविलेला आयोडाईझड.

—अनुभवतरपहा.

किं. १ रु. पो. ख. ०४ आ. उत्तमगुणास, ४ बाटल्याची पो. ख. सह किं. ४ रु.

बालामृत हें काय आहे ?

— अस्सल बालामृत हें —

मुलाना आरोग्य देणारें आहे तें पुढील रोगावर अमोलिक उपाय आहे

क्षय, लोकाळा, दम, अपचन, मोठें पोटा, काड्यासारखीं हाडें, ओकारी, शोचाला घाण, वाईट दुधानें होणारें रोग, कंडू, आंकडी वागेरे. डा० गोखले एम्. ए. एम्. डी यांनी पुष्कळ वर्षांच्या अनुभवानें प्रथम तयार केलेलें.

इतर सर्व बालामृते याच्या रंगीत नकला ! रंगीत साखरेचे पाक पाजून नसते

रोग मुलांना विकत घेऊ नका.

किं. १०२ आणे पो. ख. ०४ पूर्ण गुणास ३ बाटल्यांची किं. पो. ख. सह २०२

पत्ता:— हिंदु फ्यामिली मेडिकल हॉल माधवबाग मुंबई नं. ४ नं. २०

जाहीरात.

!!! डाक्टर जी. बी. यांची सुवासिक औषधी तपकीर !!!

!! मागवा व खात्री करून घ्या !!

ह्या तपकीरीचा शेंकडों लोकांनी अनुभव घेऊन सर्टिफिकेट दिली आहेत.

शिवाय वैद्य व डाक्टर लोकांची या तपकीरीच्या स्वच्छते बद्दल व गुणाबद्दल अनुकूल मते आलाकडे आलेली आहेत. ही तपकीर पिनस, अर्वाशिशी, डोके दुखणें व डोक्यातील मेंदुचे इतर सर्व रोग तसेच पडसे वागेरे विकारांवर फार वस्ताद आहे. ही ओढल्याने मेंदुतील दूषित धातु पातळ होऊन नेत्रद्वारे व नाकातून बाहेर निघून जाते व मस्तकातील मेंदु स्वच्छ होऊन बुद्धी व ज्ञान तीव्र व वृद्धिंगत होतात. मजेसेबंधी रोग दूर

करणारें या सारखें सुलभ साधन दुसरें नाही. साधी तपकीर दहा वीस वेळां ओढून जो उपयोग होतो तो गूण आमची ही सुवासिक तपकीर फक्त दोन तीन वेळ ओढल्याने करते. एक पैशाच्या साध्या तपकीरीत आमच्या सुवासिक तपकीरीच्या दोन चिमटी मिळविल्या असतां सर्व तपकीर सुगंधी होते. शेंकडों लोक ही तपकीर आपल्या कुटुंबांत नित्य कामगार्या औषधप्रमाणें संप्रही ठेवतात साध्या तपकीरी प्रमाणें ह्या आमच्या तपकीरीतील सुवास व तीव्रता एकदोन दिवसांत नष्ट होत नाहीत हे गूण आमच्या तपकीरीत एक वर्षांपेन कायम रहातात ही तपकीर आर्ही मोठ्या श्रमानें व वैद्यलोकांच्या सहायानें तयार करविली आहे. एक वेळ अनुभव घेऊन खात्री करून घ्यावी. एक आप्याची तिकांटे पाठविले असतां नमुन्याची बाटली पाठवूं. सर्वांस घेण्यास सुलभ पडावी झणून हिची किंमत आर्ही फायद्याकडे न पहातां फारच माफक ठेविली आहे.

एक बाटलीस ४ आणे व बंगी टपाल व व्ही. पी. खर्च ३ आणे
डनन बाटल्यास रु. २-८ " " " ६ आणे
सूचना] पत्र लिहिणारांनी इंप्रजॉत अथवा बालभोव लिपीत आमचेवर
करून लिहीणें कळावें. तपकीर मिळण्याचें ठिकाण:—

गुरुबसवा आणि कंपनी,

नो. नं. २१

सावकार पेठ, मद्रास

“बादशाही याकुती” बनविण्याचा हक्क प्रसिद्ध

डॉक्टर चांदलीआ ह्यांनाच आहे.

नामर्दाईवर “बादशाही याकुती”

आमच्या खऱ्या “बादशाही याकुतीचा” सरकारी रजिस्टर नंबर २२० आहे. ह्याच याकुतीने सर्व प्रकारचे धातु विकार दूर होऊन नपुंसकत्वपणाचा पूर्णपणें नाश होतो व हमेशा टिकेल अशी युवावस्था प्राप्त होते. हेंच औषध हिंदुस्थान युरोप व आफ्रिकेत प्रसिद्ध आहे. किंमत रुपये १०.

कमजोरीवर “पुरुषार्थ लेप” गुप्त अंगाच्या कमजोरीचा नाश करून पुर्ण तरतरी आणणारा प्रख्यात गुणकारी लेप. किंमत २९ रु.

पुपरम्यावर वस्ताद प्रमेहांतक.

रुद्धीची आग, पृ ठणके हटकून बंद करणारा जगप्रसिद्ध “प्रमेहांतक” किंमत रुपये २ रोग बरा करू इच्छिणाऱ्यांनी हेंच औषध घ्यावें.

जास्त माहितीसाठीं क्याटलॉग मागवा.

पत्ता—चांदलीआ कंपनी काळवादेवा रोड पोपटवाडी मुंबई.

नो० नं० २२

**Oriental Government security
LIFE ASSURANCE COMPANY
Limited**

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager.

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDS Exceed 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustees of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through death of assured lives, and endowment policies matured. Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may save money yet, if he dies early before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on application to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nagpur

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERRAR & KHANDESH No. No 23

हें पत्र आकोला येथें कैलासवासो खेडेरान बाळानो फडके यांच्या बन्हाडसमाचार छापखान्यांत नारायण खेडेरान फडके यांनी मद्रासिच आश्रमांत छापून प्रसिद्ध केले.

सुमती पत्राच्या वर्गणीदारास एक सवलत.

प्रतिभा.

वरील नांवाची कांदंबी श्रुयुत बाब अवीनाशचंद्रदास एम० ए० बी० एल० यांची वग सहित्यांत अत्यंत श्रेष्ठ पद पात्रेच्या 'कुमारी' नामक कांदंबीचा अनुवाद आहे, एवढे सांगितले असता ही कांदंबी किती मनोहर आहे हे निराळे सांगण्याची कांहीं आवश्यकता नाही. प्रस्तुत कांदंबी सुमती पत्राचे एप्रिल अखेर वर्गणीदार होणारास र्म्या (८१०) किंमतीत देण्याचे योजिले आहे. प्रती वेताच्याच काढावयाच्या असल्यामुळे या सवलतीचा फायदा घेऊं इच्छिणाऱ्यांनी खालील पत्रावर नांव नोंदविण्याची त्वग करावी. इतरांस एप्रिल अखेरपर्यंत नांव नोंदविण्यास ट० नं० सह १०४ सवा रुपया.

सुमती हे पत्र दर सोमवारी प्रसिद्ध होत असून यांत निव्वक लेट, वर्तमान-सार, मनोरंजक आणि आश्चर्य कारक गोष्टी येत असून चालू सालच्या जानेवारी महिन्या पासून 'अज्ञानसुररा' नांवची एक चटकदार कांदंबी चालू आहे. वार्षिक वर्गणी ट० हा० सह २ रु० तरा 'एक पंथ दो काज' या ह्यगी प्रमाणे या पत्रास वर्गणीदार होऊन वरील सवलतीचा फायदा घेण्याची वाचकांनी कृपा करावी.

म्यानेजर-सुमति वर्धा. (सी. पी.)

ने. नं. १२

नोटीस

रा० बळाराम वलद सुर्यभानजी काळे राहणार काळगव्हाण तालूके दर्यापूर जि० उमगाती यांस:-
खाली सही करणार इजकडून नोटीस देण्यांत येते की मी अज्ञान दोन वर्षांचा असतांना माझे बापानें तुमचे समागमें माझे लग्न करून दिले आहे पण त्या वेळीं माझा बाप भ्रमिष्ट झाला होता व त्यास कोणत्याही तऱ्हेने शुद्ध नव्हती अशा स्थितीत तुम्ही त्यास भुलयापा देऊन मजबरोबर लग्न करून घेतल पुढे थोड्याच दिवसांनीं माझा बाप मरण पावला. त्यावेळेस माझा भाऊही अल्पवयी होता हल्लीं माझा भाऊ व मी दोघेही मज्जान झाले असून तुमच्या वदल माहीती मिळविली असतां तुम्ही आमच्या जातीचे नाहीं असे समजले कारण तुमच्या तऱ्हे कोणी आमचे जातवाला पाणीही पीत नाहीं मग अन्नखाणे तर दुरच राहिले व लग्न झाले दिवसापासून तुम्ही आपले घरी कधीही मला नेले नाहीं १२-१३ वर्षे मी आपले भावाचे घरीच राहत असून माझे खाण्याचे खर्चाबदल माझे भावास ६०० रुपये लोकांचे देणे झाले आहे करितां या नोटीसीने कळविणे की ही नोटीस पावल्या पासून १५ दिवसांचे आत तुम्ही आमचे जातीचे आहां अशा बदल तुम्ही राहत असलेल्या गांवातील व अजुबाजुचे गांवातील सभ्य लोकांचा लेख माझे भावास दाखवून माझे बदल

त्यास झालेले कर्ज ६०० रुपये देऊन मला घेऊन जावे व असे न केल्यास तुम्ही माझे जातीचे नाहीं सवच हीच फारकती समजून व तुम्ही मझे बापा फसवून मजबरोबर अपेठे लग्न लावून घेतले ही ठकबाजी केली अशा बदल तुमचे वर फौजदारीत काम चालवून मी दुसरा घराभाव आपले जातवाल्याशी करीन कळावे तारीख १५ माहे एप्रिल सन १९१३ इ दस्तुर मोरो गंगाधर सही.

सहीची निशाणी अलोका मर्द बळाराम इचे हातची असे राहणार सातेगांव ता० दर्यापूर दस्तुर ने. नं. १३ मोरोगंगाधर पेंडने

नोटीस

चि० गणूसींग व॥ अजबसींग रजपुत रा० यवतमाळ यांस:-
खाली सही करणार यांजकडून नोटीसीचे उत्तर देण्यांत येते की तुम्ही ता० २२-२-१३ इ० नोटीस वऱ्हाडसमाचार छापखान्यांतून माझा जावई नामे दत्तुसींग उर्फ किसनसींग रजपुत याजला दिली त्याची १ प्रत मजला तुम्ही पाठविली त्याचे उत्तर हे की नोटीसीत जो मजकूर लिहिला आहे तो सर्व खोटा आहे. कारण स० नंबर ३४ हा माझे मुर्शीचा असून तो तीचे ताव्यांत १७ १८ वर्षांपासून आहे. व स० नं० ५६ आहे तो माझे स्वतःचे मालकीचा आहे. घर हे मी स्वतःचे पैशानी घेऊन माझे सासुचे नांवानी खरेदी दिले होते. ते तीन आपले नातीस झणजे माझी मुलगी गेंदाबाईस बक्षीस देऊन तींचा बाबा आहे. व मजजवळ स्थावर जंगम जीवनी आहे ती वडिलेपार्जित नसून माझे स्वतःचे कमाईची आहे. त्याजवर हक्क मझे मुर्शीचा आहे. तुमचा कांहीं एक नाहीं. तुम्ही आज ३० वर्षांपासून नोकरीवर आहां त्याचे मालक तुम्ही आहां तुम्ही नोटीसीत लिहिले की ढेर बळडे तुमचे जवळ आहेत ते तुम्ही मजला खरेदी देऊन त्याचे दैसे तुम्हास दिले आहे. तुमचा मजजवळ कांहींच माल वगैरे नसून माझे इष्टेटीवर तुमचा हक्क नाहीं तुम्ही लिहितां की मी भ्रमिष्ट आहे हे खोटे आहे. मी हे जे वरील लिहिले आहे ते शुद्धीवर लिहिले आहे. व ता० ९-४-१३ इ० रोजी वडिलेपार्जित घर, कारंजा येथील दि० मु० नं० ४२० सन १९१२ इ० फैसल झाला त्यांतही तुमचा हक्क नाहीं आणि तुम्ही मजजवळून ३०० रुपये नेले. व कागद लिहून दिला. ते बुडवावे अशा हेतुने वाटेळ तशी नोटीस देत आहा तेव्हां ते रुपये ८ दिवसांत द्यावे. नाहीं तर फिर्दाद करून रुपये भरून घेतले जातील. व दत्तुसींग यांस भाडे मागतां व खवटी मागता हेही खोटे आहे कारण तो आपले घरांत राहतो. व तो आपले खातो. तुमचे पगाराचे रुपये कांहीं खात नाहीं. तेव्हां हेही मागणे खोटे आहे कळावे. ता० १०-४-१३ इ० दस्तुर यज्ञेश्वर सदासिध. सही

सुमतीसिंग अजबसींग रजपुत रा० कव्हळ ता० दारव्हा पोष्ट दाव्हा.

नो० नं० १४

नोटीस

नोटीस बेशमी सीवनारायण अभ्याराम मयत वारस पुत्र लक्ष्मीचंद सीवनार यण मारवाडी व॥ दुकान वाहळ व॥ तालुके बाळापुर जि॥ आकेला यांस खाली सही करणार हीज कडून नोटीस देण्यांत येते की माझ्या नवऱ्याने तुमचे कर्ज घेऊन तुम्हास गहाणखत करून दिले त्या गहाणाचे एकंदर रुपये व्याज मुदल मुद्धां सुमारे २० २५ दिवस झाले चार मंडळी समक्ष चुक्ते केले त्यावेळीं गहाणखत परत मागितले असता खामगावी असल्याचे सांगितले व त्यानंतरही सदरहु कागद तुम्हास १० ५ वेळ मागितला असतां तुम्ही मजला आज देतो उया देतो असे सांगितले करिता या नोटीसीने तुम्हास कळविण्यांत येते की तुम्ही नोटीस पावल्यापासून ८ दिवसाचे आत माझे गहाणखत परत करावे तसे न केल्यास वरिल कर्जा बदल मी अगर गहाण ईस्टेट जबाबदार नाहीं कळावे ता॥ १६।४।१३ ई॥

सही

गया मर्द नामा रा॥ वहाळ खुर्द द॥ बळवंत हिरामग व॥ आकेला नो० नं० १५

नोटीस

नोटीस माध्या वलद जान्या माहार व॥ टाकळी खोजवोड ता. बाळापुर यांस खाली सहकरणार याजकडून नोटीस देण्यांत येते की तुम्ही १-१-१९१२ रोजी साळ खत लिहून दिले त्यापैकी तुम्ही १०॥ महिने नोकरी करून नंतर ऐन हंगामाच्या वेळींच गौहजर राहिला त्या एकमाहिना ११ दिवसा बदल दस्ताएवजाती शर्ती प्रमाणे दररोज .।. आणे प्रमाणे. नुकसान रुपये १०। व या नोटीसीचा खर्च ही नोटीस पावल्यापासून आठ दिवसांत मला देऊन पावती घ्यावी. तसे नक्रेल्यास कोर्टात दावा करून सर्व रकम भरून घेईन कळावे तारीख १२ ४ १३ इ सही

झाबुजी वलद विठोबा पाटीळ रा. टाकळी खोजवोड. नो० नं० १६

जाहिर नोटीस

सर्वत्रांत सविनय कळविण्यांत येते की, अमच्या मालकीच्या दोन हवेच्या (पुला जवळची व देमन पुऱ्यांत असलेली) व एक चाळ श्री शिवचरण बोवाच्या समाधी जवळ असलेली विक्रीस काढल्या आहेत. ज्यांची इच्छा असेक त्यांनी खालील पत्त्यावर पत्रव्यवहार करावा. कळावे.

सही पंढरीनाथ रंगो तारे सितावडी नागपूर

नो० नं० १७

नोटीस

रा० रा० पंढरी विठोबा पाटीळ णार वडाशिंगी ता० जळगांव तुळडणा यांस:-
खाली सही करणारा कडून नोटीस मिळते की, - माझा तुमचे दुकानो असून आज पर्यंतचा सर्व हिशेब माझी करितां मी ६-४ वेळां आले असून तुम्ही देत नाहीं. प्रत्येक वेळां कांहीं सवच सांगता. आपल्या हिशेबांत बघा घोटाळा आहे. वास्तविक देण्यापेक्षां पासून तुम्हास जास्त पैसा मिळाला असून शिवाय गहाणखत, हुकूमनामा वगैरे माझी आजारी पणांत करून घेतली आहे तुमचा कोणताही पावती विश्वासास मला मिळाली नाहीं. आणखी लोकांक सोडविठेले गहाणपत्रके आणखी काम विश्वासासुळेच तुम्हाजवळ आहेत. तुम्हास मजकडून गहाणा पैकीं तुमच्याकडे राहिले २०० रुपये मिळाले, आणि काप विकून ७०० रुपये परभारे दिले. मित ९०० आणि त्याच प्रमाणे १००० रुपयां मागे आपणास दिले. त्या पैशाची पावती मला मिळाली नाहीं. शिवाय तुमच्याच झणण्या प्रमाणे ४०० रुपयां गहाणखत ही लिहून दिले. हे स आपण काय कशा हिशेब प्रमाणे घेत तो सर्व हिशेब ही नोटीस पावल्यापासून १५ दिवसाचे आत मला येथे येऊ समजून द्यावा झणजे आपले जर आणखी कांहीं पैसे निघतील तर मी देईन; माझे निघत असल्यास मला द्यावेत. असे न झाल्यास व आरण विनाकारण फिर्दाद केल्यास कोर्टखर्च मी भरणार नाहीं आणि माझ्या जास्त पैशाबद्दल मी फिर्दाद केल्यास आपणास खर्च द्यावा लागेल तरी मुदतीपलीकडे गोष्ट न जावी गेल्यास योग्य तजवीज केली जाईल कळावे.

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांत कळविण्यांत येते की माझी बायको नामे भागाई मर्द कुकाजी धोत्रे कुणबी राहणार माझे दिप्रस व॥ तालुका बाळापूर ही गंधर्वाची असून ती माझे मनोदया प्रमाणे वागत नाहीं. ती हल्ली गांवांतच आपले आई बापाचे घरी राहते तिजला मी वागविण्यास तयार असून तिची वागणुक बरोबर नाहीं. वरून ती आपले बापाचे घरी राहते तरी तिजला कोणी कर्ज वगैरे देऊं नये. दिल्यास त्याची जबाबदारी मजवर नाहीं. त्याची देण्याची जबाबदारी तिचेवर आहे. करितां तिजला कोणी कांहीं पैसा वगैरे देऊं नये. करितां जाहीरखबर दिली आहे. कळावे ता० १०-४-१३ इ० दस्तुर यज्ञेश्वर सदासिध सही कुकाजी तुकाराम धोत्रे कुणबी निशानी खुद हातची रेख नो० नं० १९ असे-

वहाडसमाचार.

Berar Samachar.

वर्ष ४७]

आकोला-- सोमवार तारीख २० माहे एप्रिल सन १९१३ इ०

[अंक १६]

वर्गणीचे दर

आकोल्यांतील लोकांस १ रुपया
बाहेरगांी ट हां. २ रुपय
वर्गणी आगाउच घेण्याची बाह्यवाट
देवडी आहे.

नोटीशीचे दर

दर ओळीस दीड आणा.
हेडिंगच्या दोन ओळी धरल्या जातील-
नोटीस मुनाच्य असली पाहिजे.
दूचना:- गुरुवारच्या आंत येणाऱ्या
नोटीस त्याच आठवड्यांत घेतल्या जातील.
यापुढे येणाऱ्या नोटीसाम स्पेशल चार्ज पडेल.

जाहिरात

मुंबई न्यायेची सेव्हिंग ब्यांक.
ह्या बँकेत खाली दिलेल्या अर्जावर ठेवी
अविता घेतात.

कोणत्याही वर्षाचे १ ले जानेवारी
पाणि ३१ दिसेंबर याच्या दरम्यान एक
हजार रुपये पर्यंत पैसा ठेविला जाईल.

ठेवी दोन अथवा अधिक इसमांच्या
नांवावर ठेवता येतील आणि तो पैसा
यापैकी एकास अथवा नास्त इसमांस अगर
यापैकी मयताचे मागे राहिल त्यांस काढता येईल

व्याज दर साल दर शेंकडा तीन रुप-
याप्रमाणे दिले जाईल. न्याजाची आकारणी
दरवर्षी महिन्याची जी कनिष्ठ शिल्डक
असेल तिन्हीवरील केली जाईल. मात्र पांच
हजारवरील शिल्डक रकमेस व्याज नाही.
नियमांच्या प्रती बँकेत अर्ज केला असतां
पिळतात.

मुंबई ब्यांक G. A. Phillips.
आकोला २१/२/०९ एजंट
नं १

मुंबई बँकेचे सेवे.

मुंबई बँकेचा छाप असलेल्या उत्तम कसाच्या
सोन्याच्या चिपा मुंबई बँकेच्या आकोले
आणि उमरावती येथील ऑफिसांत विकत
पिळतात. गिन्दाइकाने नास्त माहिती करितां
बँकेत तपास करावा.

एका चिपचे वजन २११ तोळे असते.
याधारण माव वन्हाड समाचार वर्तमानपत्रांत
अजारभाव ह्या सदराखाली सापडेल.

मुंबई बँक G. A. Phillips.
आकोला २१-९-१० एजंट
नं० नं० २

हिंदुस्थानावर अरिष्ट.

हिंदुस्थानातील राहिवशांच्या पाठीस उजर
व हिंवाताप यांचे अरिष्ट सदोदित लागलेले
आहे पण त्याचा प्रतिकार करण्यास वाट
लीवाला पांचे हिंवातापाचे औषध व गोळ्या
हे रामबाण आहेत. ताप किंवा शीतज्वर
येणारसे वाटताच हे औषध घ्यावे. किं. १ रु
वाटलीवाला यांच्या निस्तेज लोकांसाठी

शक्तिकारक गोळ्या

हे औषध घेतल्याने भागवटा, मंडूचे
श्रम, पौरुषनाश, अशक्तता व क्षयगोमांचे
स्वरूप, त्याप्रमाणे अर्ण इ. इ. विकार
तावडतोव दूर होतात. किं. रु. १५८

वाटलीवाला यांचे दंतमंजन.

हे दंतमंजन मायफळाशी काही इंद्रनी
औषधांचा वैद्यकीय रीतीने मिळक करून
बनविले आहे. किं. ४४

वाटलीवाल्यांचे गजकर्णावर मलम

याचे गजकर्ण, कुजली खरून याचा
विकार एका दिवसांत नाहीसा होतो.
किं. ४४

ही औषधे सर्व औषधी विकणाऱ्या
दुकानावर व डॉ. एच. एल. वाटलीवाला
जे. पी. मु वरली लेबोरेटरी दादर, मुंबई
यांजकडे मिळतात.

नो० नं० ३

अगदी नवीन तऱ्हेचे अत्यंत मनोरंजक मासिक पुस्तक 'ज्ञानांजन'

यांत आजकाल घडत असलेल्या खऱ्या
खऱ्या गोष्टी, बड्या लोकांची कारस्थाने,
भूतविद्या, शास्त्रीय शोध इ. विषय येतील.
यांतील सामाजिक लेखांमुळे महाराष्ट्रांत
मोठी खळबळ उडून जाईल. येत्या
ता० १९ मे पासून हे मासिक प्रसिद्ध
होईल वर्गणी १। रु. नांचे नोंदवा

पत्ता { ज. र. आजगांवकर,
भांगवाडा, नं २ मुंबई,

नो० नं० ४

—सीतागीत—किं. २ आणि

शाळ खाल्याने मंजूर केलेले, मनोरंजन,
केसरी, आनंद वगैरेनी उत्तम अभिप्राय
दिलेले, मुद्दाम खियांकरितां सोप्या व चट-
कदार चालीवर रचलेले.

अडीच आण्याची तिकिटें पाठवून मागवा.
कर्ता:--- गणेश दिनकर आठवळे

मास्तर हायस्कूल
आकोला [वन्हाड]
नो० नं० ५

निराश्रित बाल रक्षण गृह

सर्वत्र जन समाजास अल्प मतीने व
अज्ञान बुद्धीने व नष्टतेने जाहीर करण्यांत
येते की ज्या ज्या ज्ञातीत पुनरविवाहाची
बाह्यवाट नाही त्या त्या ज्ञातीत वैधव्याचे
प्रमाण दिवसे दिवस वाढत चालले आहे
यामुळे गर्भपात बालहत्यादी पातके कशी
होतात व त्यांचा परिणाम पातकी व त्यांचे
संभर्गी लोकांस कमा भोगावा लागतो व
सररील संबंधाने अनोवार्थ संकटांत पडल्या-
मुळे त्यांना किती दुःखे सोसावी लागतात.
ते तपसीलवार लिहिण्यास अशक्य आहे.
ारी थोडक्यांत त्याचा परिणाम इतकाच
आहे की ईश्वरापुढे पातकी, सरकारपुढे
गुन्हेगार, व आपआपल्या ज्ञातीत अनेक
प्रकारच्या दोषास पात्र व घरांतील आस
वर्गास स्वतः डोळ्यावर झांकण टाकून
कानाडोळा कसा होतो याचा विचार प्रत्ये-
कांनी स्वतःच करावा. या सर्व गोष्टी-
विषयी जगानियंत्या परमेश्वराने माझे मनांत
संचार केल्यामुळे वर दर्शविलेल्या संकटांतून
निभावण्याकरितां आकोला ताजनापेटेंत हनु-
मान धर्तीत मारुतीचे देवळाजवळ निरा-
श्रित बालरक्षण गृह स्थापन केले आहे.
भाड्याने घेतलेले घर केव्हां सोडावे लागेल
याचा निश्चय नसतो या करितां मुद्दाम
विकत घेतलेले घर या कामी अर्पण केले
व वर दर्शविलेल्या नांवाची फर्डी त्या
ठिकाणी लावलेली आहे. या कामी संचार
करणारा व प्रत्यक्ष हातानी करविणारा व
अशा कामी सर्व प्रकारे निरंतर यश
देणारा जगानियंता परमेश्वरच समर्थ आहे.
आपले अज्ञान बालक जी. श्रीमंतातर्फे
म्यानेजर विष्णु प्रभुराम पेन्शनर
हायकोर्ट पिठिशनरायटर
ता० १६-५-१२ अकोला वन्हाड
नो. नं. ६

वन्हाडांत खात्रीची उत्तम नवीन सोय.

खरे गारेचे थंडचप्पे

आधीं मुद्दाम वन्हाडच्या लोकाकरितां
डोळे तपासून सर्व तऱ्हेच्या फ्रेमीसहित
खरे गारेचे थंड चप्पे माफक दराने
विकण्याचे दुकान काढले आहे. मुंबई
वगैरे मोठ्या ठिकाणाच्या भपक्यावर मंडळी
कशी फसतात हे सर्वाना श्रुतच आहे
सर्व गरजूनी अनुभव घेवून पहावा.

मोपाळ पांडुरंग आणि कंपनी
नो० नं० ७ आकोला

उन्हाळ्याकरितां

लिमलेटच्या बड्या

१६ बड्याचे बाटलीस ८ आणि पो-
टखर्च माफ. ६ बाटल्या घेणारास एक
बाटली फुकट. खात्री करितां एकच मागवा.
डि. व्ही. राजवाडे बुधवार पेठ पुणे सिटी
नो० नं० ८

अपूर्व लाभ! अपूर्व संधी!! अपूर्व संधी!!

उत्तम कल्प.

—*—*—*—

जर तुझाला तरुण दिसावे अशी इच्छा
असेल तर आमचा कल्प वापरा. त्या
योगे केंस काळे कुळकुळीत होऊन ते
पुनः पांढरे होत नाहीत इतकेच नाही
तर त्या पासून केंस रेशामासारखे मऊ
होतात. पुष्कळ श्रामंत लोकांनी आमचा
कल्प वापरून अनुभव पाहिलेला आहे
एक पेटी ६ माहेने पुरते. त्याच्या उपयो-
गापुढे किंमत फारच स्वस्त झणजे दर
पेटीस फक्त १ च रुपया ठेविला आहे.
ट. ह. निराळा

आमचा पत्ता

म्यानेजर खिजावे-लाजबाब
फ्याक्टरी मुंबई नं. ३
नो० नं० ९

रामबाण उपाय.

रक्तपिती व कोड

दहाहजार पुड्याफुकट. आधीं आमच्या
औषधाची खात्री पटावी झणून १००००
नमुन्याच्या पुड्या करण्याचे योजिले आहे
या पुड्या वरील महारोग दुरस्त होण्या-
सरह्या आहेत. हे त्या निःसंशय सिद्ध
करितील. या पुड्या वापरून अनुभव
पहावा झणजे खत्री होईल. नमुन्याच्या
पुडीचे किंमत फक्त ४३ ठेविली आहे.
ही किंमत फक्त टपाल हशील वगैरे
खर्चापुरतीच आहे

२ आर्मी रक्तपिती, कोड, हे कसे
उद्धवतात त्याची शुश्रुषा कशी करावी?
वगैरे माहितीचे इंद्रनी व बंगाली भर्षेत
पुस्तक तयार केले आहे तेही पण
गरजूनी अवश्य वाचण्या लायक आहे.
झणजे त्या पासून त्वचे संबंधी रोगाची
पूर्ण माहिती होईल किंमत फक्त ट. ख.
सह ॥ सर्व पत्र व्यवहार इंद्रनीत करावा.

पणडोत कृपाराम
८ नंदीबागनेलेन पो सालकिया जि.
दावरा.

नो० नं० १०

सुमती पत्राच्या वर्गणीदारास
एक सवलत.

प्रतिभा.

वरील नांवाची कादंबरी श्रीयुत बाबू अवीनाशचंद्रदास एम० ए० बी० एल० यांची वंग साहित्यांत अत्यंत श्रेष्ठ पद पावलेल्या 'कुमारी' नामक कादंबरीचा अनुवाद आहे, एवढे सांगितले असता ही कादंबरी किती मनोहर आहे हे निराळे सांगण्याची काही आवश्यकता नाही. प्रस्तुत कादंबरी सुमती पत्राचे एप्रिल अखेर वर्गणीदार होणारास र्म्या (४१०) किंमतीत देण्याचे योजिले आहे. प्रती बेताच्याच काढावयाच्या असल्यामुळे या सवळतीचा फायदा घेऊ इच्छिणाऱ्यांनी खालील पत्रावर नावे नोंदविण्याची त्वग करावी. इतरांस एप्रिल अखेरपर्यंत नांव नोंदविल्यास ट० ख० सह १०४ सवा रुपया.

सुमती हें पत्र दर सोमवारी प्रसिद्ध होत असून यात निडवक लेट, वर्तमानसार, मनोरंजक आणि आश्चर्य कारक गोष्टी येत असून चालू सालच्या जानेवारी महिन्या पासून 'अजनासुरी' नांवाची एक चटकदार कादंबरी चालू आहे. वार्षिक वर्गणी ट० हा० सह २६० तरी 'एक पंथ दो काज' या ह्यणी प्रमाणे या पत्रास वर्गणीदार होऊन वरील सवलतीचा फायदा घेण्याची वाचकांनी कृपा करावी.

म्यानेजर-सुमती वर्धा. (सी. पी.)

नो. नं. ११

जाहिर नोटीस

ती० जानकाई मर्द परशराम न्हावी
रा० अनवी मीरजापूर ता० आकोला

इस:—

खाली सही करणार याजकडून या जाहिर नोटीसीने कळविण्यांत येते की माझा चुलता मयत परशराम आणि माझा बाप भवानी हे सखे बंधु असून त्याची वडिलेपार्जितची स्वावर जगम जीनगी कादि-मपासून एक ठिठाणी आहे. माझा बाप मरण पावल्या नंतरही माझा चुलता परशराम आणि मी एकत्र होतो फक्त घरांत बायाबायांचे जमत नसल्यामुळे चुली वेगळ्या वेगळ्या होत्या माझा चुलता परशराम मेल्या नंतर त्याचे हिश्याचे सर्व स्थावर जंगम जीनगीचा वारस या नात्याने आह्मी मालक आहो. आणि कायदाने तुमच्या हयाती पावेतो अन्नवस्त्राचा हक्क आहे असे असून तुम्ही आतां दुसऱ्या लबाड लोकांच्या नादाने ह्या सर्वे स्थावर जीनगीची नास-धुस करण्याच्या विचारांत आहा असे मी ऐकतो. एवढेच नाही तर मौजे राजापूर त॥ आकोला येथील शेत सर्वे नं० ५ यातील आणे ८५०४ पै चा हिस्सा व सर्वे नं० ५२ पैकी २ हे शेत विकण्यास काढले आहेत. तर ही जमीन तुमचा काय-दाने विकता येत नाही. तुमचा फक्त हयाती पावेतो अन्नवस्त्राच्या रूपाने उपभोग घेण्याचा हक्क आहे. या जीनगी संबंधाने तुम्ही कोणताही दस्तावेज कोणास कळून दिल्यास तो दस्तावेज रद्द आहे त्याचा

बोजा जीनगीवर लागू होणार नाही ही नोटीस दिली. सही आकोला ता० २०-४-१३

सही

१ मानाजी वल्लद भवानी न्हावी नीशाणी
खुद हातची रा० अनवीमिरजापूर
ता० आकोला पोष्ट बेरगांवमंजूर
१ रायाजी व॥ पुंजाजी न्हावी
मानाजी भवानी नीशाणी खुद.
नो० नं० १२

नोटीस

१ चंद्रभागा मर्द नथु काकड
२ शेगाई मर्द बापु काकड उभयता
राहणार मोरगांव (भाकऱ्याचे) ता०
आकोला यांस—

या जाहिर लेखाने कळविण्यांत येते की तुम्ही उभयतां अनुक्रमे माझ्या पुतण्या चा विधवा व भावजय अशा आहां सर्वे जिनगी एकत्रपणांतली व बहुतेक मी संपादलेली आहे माझा धाकटा भाऊ बापु हा मर-ण्यास २५-३० वर्षे झाले. नथु मेठा झाल्यावर जिनगी वाढविण्याच्या हेतूने आणि नथुला रोजगारधंदा समजावा ह्यातून त्याला निराळे ठेवून मी त्याच्याकडे निव्वळ वाहि-वाटी साठी ह्याणून मोरगांव येथील सर्वे नं० ८२ शेत त्याच्याकडे ठेविले आणि बाकीच्या शेती मध्ये तो माझ्या बरोबरच वाहीपेरी कळू लागला. आतां नथु दीड महिन्यापूर्वी मरण पावला. इतक्यांतच तुम्ही जिनगीची अफरातफर मांडली आहे. सध्यां शेगाईने आपला भाऊ व बाहिण घरी आणिली आहेत. गोऱ्हा, ४ बैल वगैरे विकून टाकले आहेत. हा वर्तनाचा क्रम फार घातुक आहे. दागदागीना व रोख रुपये मिळून दोन हजारचा ऐवज तुमच्या पार्शी आहे. त्याचा तुम्ही हिशेब द्यावा आणि त्याबद्दल पुंडलीक व॥ जानजी यांसही मी जबाबदार घरीन. तुम्ही उभयतां अन्नवस्त्राच्या मालकीण आहां. तुम्ही मझा जवळ गुण्यागोविंदाने रहाल तर तुम्हाला काही कमी नाही. तुम्हाला शेतीवाड्या वगैरे विकण्याचे काहीच कारण नाही. या उपर तुम्ही जर काही इच्छेटी संबंधाने व्यवहार कराल तर तो बातळ व रद्द असून त्याची जेव्हाही जिनगीवर राहणार नाही. ज्याचा तो जबाबदार राहिल कळावे ता० २०-४-१९१३

सही

खंडू व॥ विठेबा काकड पाटील
रा० मोरगांव ता० आकोला
नो० नं० १३

जबाबी नोटीस

नोटीस बेशमी कवशी मर्द पंढरी ध्यार
राहणार नांदेड ता० आकोला हल्ली र.
अन्वी ता० आकोला इस:—
खाली सही करणार याजकडून नोटी-
सीचा जबाब देण्यांत येतो की तुं मजला
नोटीस नं. १९ ता० १९।३।१३ इ० ची
दिलेली वनावटी काग्या दाऱ्याची असून
या नोटीसीपासून मजला आस्ती पडून
मी फारकत ध्यावी ह्या हेतूने खेटी लिहून
पाठविली आहेस ही तुम्हे आंगची समजूत
नसून दुसऱ्याचे सांगण्यावरून तुं आपले
संसाराची माती कळून घेत आहेस व

तुम्हा नांदण्याचा हेतू दिसत नाही वास्त-
विक पाहतां गंभिरास आठ वर्षे होऊन
माझे घळून जण्यास तीन वर्षे होत आले
आहेत. दरम्यान मध्ये बरेच वेळ मी व
आणखी गांवातील संभावित लोक नेण्यास
आले परंतु तं लपून राहिलीस त्यांत
दोन वेळ तुज्या मी घाले तेव्हां नांद-
ण्यास येण्याचा करार कळून गेलेस तरी
आज पावेतो अली नाहीस व वरील नोटीस
नं. १९ ची दिलीस या नोटीसीचेद्वारे
तुं माझी बरीच अन्न घेतलीस. नोटीसी-
प्रमाणे तूं खरं कळून दाखविल्यास ठीक
पडेल नाही तर तुजवर फौजदारीत काम
चालवून फारकत शिवाय तुजला गंभिर
करतां येत नाही वेल्यास तूं व जो गंभिराचा
नवरा करील असे उभयताना ही जबाब
दार घाले जाईत दुसऱ्याचे सांगण्यावरून
तुम्हे हातून असे अन्वीत कृत्य घडून
येऊ नये ह्याणून आणजे नोटीसीने तुम्हे
नोटीसीचा जबाब दिला आहे मी तुज्या
नांदविण्यास तयार अ तुजला नांदण्याचे
असल्यास ही नांदणस पावले
तारखेपासून १५ दिवसांचे आंत तुम्हे
अंगावर असलेले माझे सेऱ्या चांदीच्या
दागीन्यासह माझे घरी घेऊन नांदवे
वरील मुदतीत असे घडून न आस्य पुढे काम
चालवून कोर्ट मार्फत तुजला उठून आ-
णिन असे होऊं नये ह्याणून नोटीसीने
कळविले आहे व तुम्हे आंते जपसून
खाण्याकरीता रोख रुपये ५५ पंचविस
हातउसने नेले त्याजला हे चार वर्षे
झाले मजला तुम्हे आईने आणून दिले
नाही तेही समागमे आणजे कळावे
तारीख २१ माहे एप्रिल सन १९१३ इ.

पंढरी व॥ निंबाजी राहणार

नांदेड ता. आक हल्ली

आकोला नो० खुद

नो० नं० १४

नोटीस

ती० रा० रा० परशराम व॥ मा
पटील रा० हिंगणे उंबरे ता० खामगांव
यांस:—

मी तुमचा चिरंजीव आहे. पण मला
दत्तक घेतल्या नंतर अलिकडे अलिकडे तुमच्या
चित्ताची चळू बिचळू दिसते. तुम्ही
जिनगीची अफरा तफरा कंठ पाहात
अहां आणि दुष्टवांने सर्वे जिनगी गमवून
कर्ज वाढविण्याचा तुमचा हेतू आहे अस
सांप्रतच्या वर्तनावरून दिसते बहुतेक
सर्वे जिनगी आज्याच्या हातची आहे
तेव्हां तुम्हाला माझ्या समती शिवाय
जिनगीची देववस्त्र करितां येणार नाही
आणि जर कोणी तुमच्या बरोबर परमोर
देव घेव करील तर तो व्यवहार माझ्या
जिनगीवरील हिश्या संबंधाने बातळ व
रद्द आहे असे समजावे. तुम्ही मेढाबानी
कळून जिनगी कायम ठेवण्याची कृपा
करावी. कळावे ता० १६।४।१३ इ
सही
सीताराम परशराम पाटील रा०
हिंगणे उंबरे ता॥ खामगांव
नो० नं० १५ निशानी

नोटीस

नोटीस बेशमी १ फुला व॥ नाण्या
माहार २ मऱ्या व॥ दरवऱ्या महार ३
मामुज्या उर्द श्रावण्या व॥ वध्या महार
४ सटव्या व॥ वनशा महार ५ गण्य
॥ उकळ्या महार

यांस:—

खाली सही करणार नोटीस देतो की
तुम्ही माझे माळकांचे शेत मौजे चिंचोली
येथील स नं० १४ ए० ११४० अ०
२३ खाते गोवर्धन हे शेत ता० ८४
१९११ रोजी २०० रुपयामध्ये तीन
वर्षे तुम्ही माझेपासून पड्याने घेतले आहे.
व हा दोनशे रुपयाचा पड्याचा भरणा
माझे पासून तुम्ही उलट परत नेऊन
याच दिवशी मला एक प्रामेसरी नोट
कळून दिली आहे. सदरहु शेत आज
पर्यंत रेवाजी ओंकारजी यानें जबरदस्तीने
वाहिल्या मुळे त्याजवर मी फियाद कळून
कोर्ट मार्फत तावा मिळविला आहे. तरी
तुम्ही आंता सदरहु शेत वरील प्रामेसरी
नोटीची सभ्याज फेड कळून वाहण्यास
अपळे ताढांत ध्यावे. प्रामेसरी नोटीची
फेड करण्या करितां तुम्ही माझे ताढ्यांतून
शेत जबरदस्तीने घेतल्यास तुमचेवर
फौजदारी करण्यांत येईल. तरी प्रामेसरी
नोटीची फेड तुम्ही ही नोटीस पावल्या
पासून ८ दिवसांत करावी. न केऱ्यास
कायद्या प्रमाणे तजवीज करण्यांत येईल.
कळावे आकोला ता० २१-४-१३ इ०
सही

गोवर्धन पन्नालाल मारवाडी राह-
णार मौजे चिंचोली रुद्राई
ता० व जिरा
आकोला.

नो० नं० १६

नोटीस

सर्वत्र लोकांस खाली सही काण
जड कडून विनंती की माझा नवरा
मारुती सतमाळी यास २५-३० वर्षे
झाले आहेत आणि मी माझे जिनगी
करितां दत्तक घेण्याचे हरी व॥ पिकाजी
माळी यास योजून त्यास मी मजजवळ
ठेविले यास ५-६ वर्षे झाले मुलाची
चालचलून पाहून त्यास दत्तकविधान व
दत्तपत्र कळून घेऊन दत्तक कगावयाच
मी योजिले परंतु मुलाची चालचलून
चांगली नसल्याने व तो मला बरोबर
वागवील अशी उमेद नसल्याने मी त्यास
अतां दत्तक घेऊं इच्छित नाही सदरहु
मुलगा मजजवळ होता ह्याणून कोणा
माझे करितां त्यासी पैशाचा व्यवहार
कळू नये अगर केले असेल तरी माझेवर
व माझे जिनगीवर मुळांच हक्क चालणार
नाहीं. कळावे ता० १४-४-१३ इ०
सही
ठमई मर्द सतमाळी ह्यांचा
बांगडी असे
नो० नं० १७

नोटीस

नोटीस बेशमी दाउ वल्लद क्षीत ज्ञात कुणबी अडनाव खामणकार राहणार भोजे निळापुर प्रगणे वणी तळुके वणी जिल्हे येवतमाळ यास खाली सही करणार याज कडून नोटीस देण्यात येते की तुम्ही आमचे साक्षात बाप असोन तुमचे पासी वडिलोपार्जित ईस्टेट आज्ञाचे वेळची आहे ती भोजे निळापुर येथील सेते तीन आणि घर व कोठा शिवाय जंगम माल पैल ६ गाई १० व सोने चांदीचा माल आणि तांबे पीतळेची भांडी व लाकडी सामान वगैरे असोन तुम्ही सदरहु ईस्टेटाचा हिसा मजला न देतां घरा बाहेर कडून दिले व हल्ली असे समजते की मजला हिसा न देतां सर्व ईस्टेट माझा वाकटा भाउ सभा वल्लद दाउ हा तुमचे पासी आहे त्यास सर्व जिजगी देऊन सेताचा वर्गही त्याचे नांवचा करून देता असे कळते परंतु एकंदर स्यावर जंगम ईस्टेटा मध्ये मजला निमे हिसा आहे तो मजला देऊन माझी फारकती ध्यात्री असे तुमचे कडून न जहाव्यास दिवाणी कोर्टात फिर्यादी करून आपला हिसा घेईत व मजला हिसा न देता भावास सर्व जिजगी दिल्यास हे कारणे कायदे शीर होणार नाही व नोटीस पावल्या पासून कोणतेही ईस्टेटाची आफरा तफरा करूनये अगर कोणी घेतल्यास त्यावर माझे हिशाची जबाबदारी राखील व आजपर्यंत तुम्हास फक्त बी-ठोस वल्लद काशिनाथ हेपट यांचे कां देणे आहे या शिवाय कोणाचे नाही तर मजला हिसा दिल्यास मी निमे कर्ज हल्ली देण्यास तयार आहे ती ही नोटीस पावल्या पासून १९ दिवसाचे आंत मजला जबाब द्यावा न दिल्यास पुढे कोणतेच प्रकारची जबाबदारी ऐकोली जाणार नाही ही नोटीस दिली असे ता० १७।४।१३।ई० दस्तुर धोंडो सखाराम पेनशनर नाजर राहणार वणी.

सही

शंकर वल्लद दाउ कुणबी खामणकार राहणार निळापुर याचे हातची निशानी असे दस्तुर धोंडो सखाराम नो. नं.

नोटीस

चि० रा० रा० गोपाळ कृष्ण काळे व काशिनाथ कृष्ण काळे राहणार अकोले यांस:— मी खाली सही करणार ईजकडून नोटीस देण्यात येते की तुम्ही मला तारीख १९ २ १९१३ ईसवीरोनी अन्न वखाचा लेख लिहून दिला त्या अन्वये मागव्या सालचे रुपये ७९ पाउणशे व या चळ सालचे रुपये ७९ पाउणशे एकूण रुपये १५० दिडशे मला तुमचे कडून घेणे आहेत. करितां ही नोटीस पावल्या पासून आठ दिवसाचे आत रुपये देऊन माझी पावती ध्यात्री तसे न केल्यास करारशीर रुपये न

दिल्यामुळे नुकसानी दाखल व्याज दरमहा दर शेकडा दोन रुपये प्रमाणे व या नोटीसाच्या खर्चा व दिवाणी कोर्टात दावा करून रुपये तुमचे कडून वसूल केले जातील कळवें ता० २१।४।१९१३ ई० दस्तुर दत्तात्रय वामन पी०रा० आकोला

सही

लक्ष्मीबाई जवने गोविंदराव काळे निशाणी खुद नो० नं० १९

नोटीस

नोटीस बेशमी विठल कनयालाल लोहार रा० सुकळी जाहंगीर पो० आणि ता० दारव्हा यां खाली सही करणार याज कडून नोटीस देण्यात येते की मी तुम्हास ता० १२-३-१९१३ इसवी रोजी कुलमुखत्यारपत्र दिले व ते अ० नं० २ ला दिप्रस स० र० कचेरीत खरे केले आहे ते मुखत्यार पत्र ता० १२-४-१३ इ० पासून रद्द केले आहे तरी तुम्ही कोणतेच तऱ्हेचा व्यवहार करू नये केल्यास रद्द असे ही नोटीस दिली. कळवें ता० १३-४-१३ ई.

सही

चिमणभाई गुरु गोविंदभाई सुकळी याचे हातची निशानी असे नो० नं० २०

नोटीस

रा० रा० पुरुषोत्तम महेतुलाल पांडे आकोट यांस:—

खाली सही करणार याजकडून नोटीस देण्यात येते की मी तुम्हास माझे तर्फे शेती पहाण्यास व देण्या घेण्याच्या कमासाठी कोर्टात माझे तर्फे हाजर रहाण्यास मुखत्यार नेमले होते हल्ली कांहीं काम नसले मुळे मजला मुखत्याराची जहरी नाही करितां तुम्हास दिलेले जनरल मुखत्यार पत्र रद्द केले आहे लक्ष्मी नारायण गंगा प्रमाद दस्तुर खुद आकोट.

सही

गवरा बाई जवने गंगाप्रसाद दस्तुर खुद नो० नं० २१

नोटीस

नोटीस बेशमी सारजी मर्द भिवा गोधेतेली रा. बोरगांव मंजू ता. अकोला ईस-खाली निशानी करणारा कडून नोटीस देण्यात येते की त्या वन्हाड समाचार अंक ११।१९१३ मध्ये जी नोटीस दिली ती खोटी असून मी तुला ४-९ वेळ नेण्यास आलो. परंतु तू आली नाहीस तू माझे वरून अंगावर सुमारे २५० रुपयाचे दगिने सोन्याचांदीचे नेलेस तें तुझे बापानी अफरातफर केलेस दिसते व समजते. मी तुला वागविण्यास तयार आहे. तरी आज तारखेपासून १९ दिवसांचे आंत त्या मद्या दागीन्यामह माझे घरी

निघून यावे. नाही पेशा कोर्टाकडून तुला ताबा मिळवून दागीन्या बदल तुझे बापावर फिर्याद करण्यांत येईल. मी कवठ त. मोर्तियापूर येथे असल्याने मला तुम्ही नोटीस पावली नाही. परंतु घरच्या माणसांनी ती परत केली सवच मुदतीत उत्तर देतां आले नाही. माझे घरी नांदण्याचे तुझे मनांत नाही हणून तू ही खोटी कारणे दाखविली आहेत. तरी वरील मुदतीत वर प्रमाणे व्यवस्था नझाल्यास तुला व तुझे बापाळा जबाबदार घरण्यांत येईल कळवें- ही नोटीस दिली. ता. २०-४-१३ ई.

सही

भिवा व. अर्जून गोधेतेली रा नो० नं० २२ मनभा याचा आंगठा

नोटीस

नोटीस बेशमी नथू वल्लद मुकाजी कसूरकार कुणबी रा० पंचगव्हाण ता० आकोट यांस-

खाली सही करणारा कडून नोटीस देण्यात येते की मी पंचगव्हाण पेठ औरंगपूर ता० अकोट येथील जागा बांधलेली वीटांची खंभ २४ पू० ५० हात २४ द० उ० हात १९ (अनमास). दर्शनाय भग पश्चिमेस आहे ही जागा मजजवळ खरीदी असून तुमचे आईस राहण्यास दिली होती. व तीन शेते सर्वे नंबर ६९।७८।७९ यांतील निम्मा हिस्सा हे तुमचे आईस मरेपर्यंत खाण्यास दिले होते. ती तुमची आई सांप्रत मरण पावल्यामुळे ती जागा आतां आमचे ताब्यांत घावी. या घराबद्दल अगर वरील शेता बद्दल अफरातफर केल्यास तुमचेवर योग्य कोर्टात दावा करण्यांत येईल. कळवें ही नोटीस दिली. ता० २४ एप्रिल सन १९१३ ई०

सही

मारुती नारायण आप्पा रा० निंबा द० खुद. नो० नं० २३

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस या नोटीशी द्वारे जाहिर करण्यांत येते की, भोजे मनाजी खुर्द ता० आकोट येथील शेत सर्वे नंबर ६९-७८-७९ यांतील निम्मा हिस्सा व शेते सर्वे नं० १८।६२ ही शेते सालीम व भोजे पंचगव्हाण पेठ औरंगपूर ता० आकोट येथील जागा विटाची बांधलेली खंभ २४ ही जागा अद्यांस नथु मुकाजी कसूरकार यांनी आह्यांस विकण्यास अनमास ९ वर्षे झाली. व वृत्त पत्रांतून त्यांनीच आमचे कवज्यांत वरील इस्टेट दिल्या बदल जाहिर खबर दिली. तरी सर्व लोकांस कळविण्यांत येते की वराल इस्टेटा संबंधी कोणतेच प्रकारे कोणी त्याजपासून लेख करून घेऊं नये. घेतल्यास त्या बदल घेणारा जबाबदार राहून त्यावर योग्य तजवीज केली जाईल कळवें ही नोटीस दिली ता० २४ एप्रिल सन १९१३ ई०

सही

मारुती नारायण आप्पा रा० निंबा. द० खुद नो० नं० २४

नोटीस

नोटीस बेशमी १ डळू बाळाराम मारवाही २ नारू किसन तेली ३ पांडु निंबाजी तेली ४ भिकू व रामचंद्र वा। नारू शिपी अ० पा० करणार गंगाई मर्द नारू शिपी राहणार पंचगव्हाण तालुका आकोट यांस:-

खाली सही करणारा कडून नोटीस देण्यात येते की आमची जमीन भोजे मनाजी खुर्द ता० आकोट येथील शेत स. नं. ६९ सर्वे नंबर ७८ शेत सर्वे नंबर ७९ या तिन्ही नंबरांतील एक द्वितियांश हिस्सा व शेत सर्वे नंबर १८ व शेत सर्वे नंबर ६२ हे संबंध नंबर ही जमीन तुमचे कडे पड्याने होती. व त्या पड्याचे पैसे तुमचे कडून घेणे आहेत. व तुमचे गहाणाचे पैसे आह्यास देणे आहेत पड्याचे पैसे आह्यास देऊन गहाणाचे पैसे आपण मागून घ्यावे अशा बदल नथु मुकाजी कसूरकार यांनी तुम्हास नोटीस दिली होती. त्या नोटीशी प्रमाणे तुम्ही कांहींच केले नाही. तर ही नोटीस पावल्यापासून १९ दिवसाचे आंत पड्याचे पैसे वजा जातां जे आपले गहाणाचे पैसे फिरतील ते निवे येथे येऊन घेऊन जावे. अगर नोटीशीने मागणी करावी. ही नोटीस दिली. ता० २४ एप्रिल सन १९१३ ई. सही

मारुती नारायण आप्पा दस्तुर खुद राहणार निंबे नो० नं० २५

नोटीस

नोटीस बेशमी रामु व० खंडुभी बोरोकार राहणार उररा तालुके खामगांव जिल्हा बुलडाणा. यांस:-

नोटीस देणार हाजी अबदुल कतीफ वा हाजी उसमान कळी दुकान पेठ चाळापुर नोटीस देतो ऐसाजे की भोजे उमेर येथील शेत सर्वे नंबर ६ एकर गुंठे १३ ८३९ आकार रुपये २६ यांतील एकत्रीतीयांशचा हिस्सा हणजे ८९४४ चा हिस्सा आझी खरेदी घेतला आहे व ताबाही आमचा आहे हे शेत आझी विकण्यास तयार आहे जर करितां हे शेत तह्यास खरेदी अगर पड्याने घेण्याचे असल्यास तुम्ही आमचे दुकानावर येऊन आमच्यासी भेटून आमचे सल्ल्याने पहा वगैरे करून घ्यावे जर करितां असे न केल्यास आझी नुकसानी बदल रुपये २०० मरून घेऊ आमचे परवानगीने या शेतांत जाऊनये असी आपणास नोटीस दिली आहे ही नोटीस दिल्यापासून आठ दिवसाचे आंत आह्यास कळवावे कळवें ता० २३।४।१९१३ ई.

सही

हाजी अबदुल कतीफ हाजी उसमान दस्तुर मुखत्यार गुलाम यासीन अबदुल गफूर नो० नं० २६

ब. महाजनि व मुलांचे शील

याच्या आनंद मासिकाच्या संपदकांस ११ वर्षे-प्रतिपदेच्या मुहूर्तांन मी दोन पाळींन हणतो ते कोणते पाळींन पाकळून सांगा. हे मी स्वतः पाळींन पाळाय्यास आपल्या सोबत्यांचे मन न " असे पत्र कोणा एका मुलांन दे. त्याचें उत्तर त्यांनी स्वतः न " आपल्यापेक्षां वयांन, विद्वत्तेंन आराने व इतर गुणांनी श्रेष्ठ अशा " क गृहस्थांस द्यावयास विनंती केली.

ब. महाजनि ह्यांनी एक सुंदर पत्र जे दोन उपाय सुचविले आहेत त्यांच्या बाळ व थोर वाचकांसाठी पुढे देतोः—

आमच्या पुर्वीच्या ऋषींनी पांच सहा वर्षीपूर्वी बाळांकरितां घालून दिलेल्या पांतले हे पाहिले दोन होत. नवीन त नाही.

नियम १-सखवंद=सत्य (खरें) बोल " २-धर्मचर=धर्माने वाग.

सत्यांन सर्व जगाचें रहाटगाडगे चालते, न मुक्तेश्वर कवि हणतात—

अपरता नाही धर्म । सख तेंची परब्रह्म ॥

आपाशां पुरुषोत्तम । सर्वकाळ तिष्ठत ॥

सत्य बोलायला धैर्य लागते. आपल्या न घडलेला अपराध वाडिलांच्या नजरेस यावा व त्यांचे रागें भरणें किंवा चुकावा, झणून पुष्कळदां भातींन खोटे बोलतात. ही घसरणीवरील ली ठेंब. वेळीं कोणी तरी सांवरिलें ठीक. नाहीतर शेवटीं कडेलेटाचा ग यावयाचाच !

सत्य बोल"—यांतच "सत्य समजून " व "सत्य शोधण्याकरितां श्रम वे" आले. निदान आपल्या समाजाविरुद्ध लू नकोस. हें अवश्य. "सत्य बोल," तच "सत्य आचार," हेंही पण आले. लावें एक, करावें दुसरे — हें झालें १-पत्रवेगिरी. बोलण्या प्रमाणें आचरण घेणें तरवारीच्या धोरेंसारखें आहे.

हें व्रत प्रथम फार कठीण जातें. खोटे बोलण्याची व खोटे आचरण्याची संवय कदम जात नाही. झणून दिवसांतून आपण कृतीदां खोटे बोललो खोटे वागलो, याचें निजते वेळीं स्मरण कर. खरें बोल-

याचा व वागण्याचा निश्चय दड कर, शी ईश्वरापाशी कडगा भूक, हणजे शी वाईट संवय मोडून सत्यावर तुझे खंड प्रेम जडेल.

"धर्माने वाग." धर्म या शब्दाचा अर्थ तार मोठा आहे. तूर्त त्यांतला एक भाग उर्वराना पसंत आहे तो सांगतो —

तू दिवसांतून निदान एक दोनदां दुसऱ्याच्या उपयोगी पड.

उपयोगी पडण्याचे पुष्कळ प्रकार आहेत. अगदीं सोपे, आपणाला करतां येतील, असे तुझ्याही येतील.

प्रकार १ — आईनें न सांगितलेही तिचें काम कर; तसेंच बाबांचें, व वरांतील माणसांचें.

प्रकार २ — घरांत नै.कर चाकर असतील तर त्यांना टाकून बोलू नकोस; त्यांच्या दुखण्याबाण्यांत त्यांना औषध नेऊन

दे. भिकाऱ्यांना — आंधळ्या, पांगळ्यांना — भोक घाल.

प्रकार ३ — घराबाहेर शाळेंतील सोबत्यांच्या उपयोगी पड. लहान मुलागा पाय घसरून पडला तर त्याला उठाव. एखाद्या मुलाच्या अंगावर बेल वगैरे आला तर त्याला एकीकडे सुरक्षित ने. चुकल्या माकल्या मुलाला घरी पोहोचीव.

तात्पर्य — सर्वांवर दया करून सर्वांच्या उपयोगी पडण्याचा निश्चय कर, व निश्चया प्रमाणें रोज थोडे फार वाग. कवीरानें झटले आहे—

"दया धर्मका मूल है."

दया हें धर्माचें मूल होय. लोकां-विषयी दया बहुतेकांच्या मनांत जन्मतःच असते. पण उपयोगी पडून ती जागी ठेविली पाहिजे, हळू हळू वाढविली पाहिजे.

हे देन नियम अत्यंत कठीण आहेत खरें, पण निराश होऊं नकोस. हे प्रथम विषाप्रमाणें वाटतील, पण अंती अमृता ॥

रखे गोड असे अनुभवास येतील दड विश्वास व दड निश्चय मात्र पाहिजे. ते तुला ईश्वर देवो, येवढीच त्याजवळ प्रार्थना आहे.

सु. प.

चैत्र वद्य १ शके १८३९ प्रमादी

इंग्रजी वाडमयाचा परिणाम.

सध्या आमच्या सुशिक्षित मंडळींवर दोन वाडमयांचे थोडे फार परिणाम घडत आहेत. एक संस्कृत वाडमय व दुसरें इंग्रजी वाडमय. पैकीं संस्कृत वाडमयाचा झरा जिवंत नाही. तें वाडमय कितीही सोज्वल असलें तरी मिष्ट पण साचलेल्या पाण्याच्या डबक्याप्रमाणें स्थिर आहे. जगांत सध्या काय घडामोडी चालल्या आहेत, त्या पाहुन तदनु रूप लोकांच्या विचारांना व कृतींना वळण लावण्याचें सामर्थ्य संस्कृत वाडमयांत नाही. संस्कृत वाडमयांत अमूर्त्य रत्ने आहेत खरी, पण ती हल्लींच्या काळांत व हल्लींच्या परिस्थितींत स्वयंप्रकाशित नाहीत स्वयंप्रकाशित असे वाडमय इंग्रजी वाडमय हेंच आहे. तें स्वतःप्रकाशित आहे इतकेंच नाही, तर दुसऱ्याला ही उज्वलिते करणारे आहे हिऱ्याच्या अंगां तेज असलें तरी त्याच्यावचा धूळ झटकून टाकण्यास दिसावे झणून दिव्याची जशी अपेक्षा असते व धूळ झटकल्यानंतर दिव्याचा प्रकाश हिऱ्याच्या प्रत्येक पैलून परावर्तन पावून जसा दशगुणित होतो तसें संस्कृत वाडमयावरील धूळ झटकून त्याला सोज्वल करण्याच्या व त्याचें तेज आमच्या अनुभवास आणून देण्याच्या कामीं आह्मांवा इंग्रजी वाडमयाचें उच्छृष्ट साह्य होत असतें हें इंग्रजी वाडमयाचें साह्य नसतें तर पूर्वीच्या जुन्या शास्त्रीवैदिकां प्रमाणें संस्कृत वाडमय आह्मी नुसतें

वोकून पाठ करून ठेविणें असतें, पण त्याचा परिपाक आमच्या ठायीं मुळींच झाला नसता. तेव्हां संस्कृत वाडमयाची महती ओळखण्यास व त्याच्या अंगचे गुण खऱ्या रीतीनें अनुभवण्यास इंग्रजी वाडमयांन आह्मांस शिकविलें हा त्याचा मोठा उपकारच समजला पाहिजे.

वर झटलेच आहे कीं आमच्यांतल्या सुशिक्षितांवर कांहीं संस्कृत वाडमयाचा व बराचसा इंग्रजी वाडमयाचा परिणाम झालेला आहे. अल्प शिक्षितांवर तर नुसत्या इंग्रजी वाडमयाचाच परिणाम घडत आहे. कारण अल्प शिक्षित जें कांहीं वाडमय वाचतात तें सगळें देशी भाषांतलें वाडमय, आणि हें वाडमय हणजे इंग्रजी वाडमयाचें अत्यल्प प्रतिबिंब असतें. अमची हल्लींची नाटकें ध्या, कादंबऱ्या ध्या, गोष्टींची पुस्तके ध्या, इतिहास व चरित्रे पहा, कोणतेंही वाडमयाचें अंग घेतलें तरी त्यांच्या प्रत्येक रोमांघ्रांत इंग्रजी वाडमयाचें अनुकरण करण्याचा यत्न दगोचर होईल. तीस चाळीस वर्षांपूर्वीचीं मराठी भषेतलीं पुस्तके संस्कृत वाडमयाच्या धटावर रचलेलीं दिसत, आतां सर्वेशी इंग्रजीचें अनुकरण होत आहे. या मनोरंजनपर वाडमयाच्या द्वारे समाजावर केवढा परिणाम घडत आहे, त्याच्या योगानें लोकांच्या आचारा विचार वर व भाषेवर केवढा परिणाम घडत आहे त्याचा विचार कोणी केला आहे काय? दुर्दैवाची गोष्ट ही आहे कीं पाश्चात्य समाज व आमचा समाज यांच्या मूल रचनेंतच तात्विक भेद असल्यामुळें आह्मांस अस्वाभाविक वाटणाऱ्या गोष्टी मनोरंजक वाडमयाच्या द्वारे आमच्या भावी पिढीच्या मनांत घेऊं लागल्या आहेत व त्यांचा अनिष्ट परिणाम त्याचें विवित्र विचार व त्याहून विचित्र अशा नव्या संवयी यावर घडूं लागला आहे. हा अनिष्ट परिणाम आह्मां लवकरच सावध झालों नाही तर कायमचा होण्याचा संभव आहे. पण पाश्चात्य संस्कृततेला चांगुलपणा तेवढा घेऊन आह्मी आपल्या समाजाची सुधारणा देशकाल वर्तमानानुरूप केल्यास इंग्रजी वाडमयाच्या या परिणामाची विशेषशी भीती बाळगावयाला नको.

दुसरा एक परिणाम हणजे आह्मांला आमच्या वेद, शास्त्र, उपनिषदे वगैरे विषयी अभिमान वाटूं लागला हा होय. पूर्वीही अभिमान असे. वेदांत सगळ्या ब्रह्मांडांतलें ज्ञान भरलें आहे, जें भारतांत नाही तें सान्या जगांत नाही वगैरे अर्थाची सुभाषितें तत्कालीन अभिमानाचो द्योतक आहेत. पण हा त्या वेळचा अभिमान अंधपणाचा होता आमच्या वाडमयाची तुलना दुसऱ्या वाडमयाशीं करून विचारांतों साधार रीतीनें हा अभिमान उत्तन्न झालेला नव्हता. तो उत्तन्न करण्याचें श्रेय इंग्रजी वाडमयाच्या अभ्यासालाच दिलें पाहिजे. इंग्रजी वाडमयाचा तिसरा परिणाम हणजे इहजन्माच्या सकलतेविषयीच्या अगदीं नव्या कल्पनांचा अंकुर आमच्या मनांत उत्तन्न झाला हा होय. संस्कृत वाडमया प्रमाणें इहजन्माची सफलता हणजे व्यक्तिविषयक वैराग्य व

तद्वारा मुक्तिवाच. इंग्रजी वाडमयांन हा आमच्या विचाराचा ओव पूर्णपणें बदलला आणि व्यक्तिहित नव्हे तर समाजहित साधणें हें व्यापक ध्येय आमच्यापुढें मांडलें. हल्लींच्याकाळाच्या लोकांच्या विचाराची प्रवृत्ति स्वतः करितां मोक्षाचा लाभ साधण्याकडे मुळींच नसून सार्वजनिक हित साधणें हाच पुरु पार्थ आणि तोच परमार्थ असे मानण्याकडे विशेष आहे आणि या विचारांनच प्रेरित होऊन तरुण विद्यार्थी मंडळी सुद्धां दुष्काळफंड, पैसांफंड, वगैरे लोकोपयोगी कार्यासाठीं झटण्यास उत्सुकतेनें तयार होतात लोकांच्या परमार्थाच्या कल्पनेंत झालेलें हें परिवर्तन इंग्रजी वाडमयामुळेच घडून आलें आहे यांत शंका नाही.

अपूर्व कोटिक्रम.

आतां पर्यंत समकालीन सिव्हिलसर्विस परिक्षेच्या विरुद्ध सरकारी अधिकाऱ्यांनी पब्लिक सर्व्हिस कमिशनपुढे अनेक बरी बईट कागसे सांगितली. पण पंजाबचे लेफ्टनंट गव्हर्नर सर लुइडेन साहेब यांनी आणलेला कोटिक्रम अगदींच विचित्र होता. हिंदुस्थानांत सिव्हिल सर्विस परीक्षा नकोत, कां, तर लेखी परीक्षा घ्याव्या लागतील व या परीक्षांच्या प्रश्नांचे कागद फुटल्या शिवाय राहणार नाहीत. बरे तोंडी परीक्षा घ्यावी तर मुलांचे पालक परीक्षकांना नसती भीड घालून आपलीं मुलें पास करून घेतिल. अशी सर साहेबांना भीति वाटते. हिंदुस्थानांत ९ युनिव्हर्सिटीच्या आहेत त्यांतून व कित्येक सरकारी आफासांतून दरसाल परीक्षा होत असतात व या परीक्षा हजारा विद्यार्थी दरसाल उत्तीर्ण होतात ते सगळे अन्यायानें प्रश्नांचे कागद अगोदर मिळवून अथवा परीक्षकांनीं भीड मुगवती खातर पास करून घेतलेले असतात काय? या सगळ्यापरिक्षांचे प्रश्नांचे कागद अगोदर फुटलेले असतात असें हणजे हणजे युनिव्हर्सिटीच्या रजिष्टार वगैरे अधिकाऱ्यांच्या कार्यक्षमतेवर व परीक्षकांच्या सचोटीवर आक्षेप घेण्यासारखें आहे असे सरसाहेबांस वाटत नाही काय? मार्ग लाई कर्जन साहेबांनी हिंदुस्थानच्या लोकांस लबाड झटले होत त्याचाच अनुवाद सरलुइडेन साहेब या आपल्या विचित्र विचारांच्या द्वारे करित आहेत. सरसाहेबांचें हें विचित्र विधान सत्यापासून तर दूर आहेच पण तर्क शास्त्राच्या दृष्टीनेंही अत्यंत दूषित आहे असे सहज दाखविता येईल.

हिंदुस्थानांत समकालीन परीक्षा सुद्ध झालीतर परिक्षेचे प्रश्न अन्यायानें मिळविण्याचा मोह ज्या हिंदी अईवापाना पडण्याचा सर साहेबांस भीति वाटते त्याच अईवापाना सध्या आपलीं मुलें सिव्हिलसर्व्हिस परिक्षेसाठीं हजारां रुपये खर्चून विजयतेस पाठवावे लागत असतां तेमोह अधिकच पडत असला पाहिजे हें उघड आहे. विजयतेतळे परीक्षक व हिंदुस्थानांतले युनिव्हर्सिटी रजिस्टार व परीक्षक यांच्या सचोटीतले

तारतम्य लक्षांत घेऊन अपण हें विधान कोठे असें हणण्यास सर साहेब तयार होतील काय ? लेखी किंवा तोंडी परिक्षा इंग्रंडांत झाली तरच अधिकाऱ्यांची सचोटी कसोटीला उतरेल, हिंदुस्थानांत झाल्यास ती उतरणार नाही. असा सर लुसोहेवांच्या विधानाचा स्पष्ट अर्थ आहे. या विधानावर त्याची उतट तपासणी कोणी कशा प्रकारे केली तें कळले असतें तर बहार झाली असती.

जमीन महसूल

ब्रिटिश इंडियाच्या जमीन महसूलाच्या वढी संबंधाने अह्मी गेल्या ३१ मार्चाच्या अंकांत उल्लेख केलेला होता. पण त्या विधानाच्या आधाराला घेतलेले आंकडे चुकीचे आहेत असे आमच्या नजरेस आगचे कमिशनर साहेब यांनी अणून दिले आहे. राजश्री स्टॉडन हे आंकडे शाखांत प्रवीण असून त्यांनी आपल्या अभिप्रायाच्या समर्थना साठी १९१३-१९१४ च्या सरकारी बजेटातील आंकडे प्रमाणभूत झाले आहेत. आह्मी त्याचे आभारी आहोत आणि त्या आंकड्यावरून असे स्पष्ट दिसतें की ब्रिटिश इंडियाचा जमीन महसूल १९०९-१० १९१२-१९१३ ३३,६७,४२,९४१ ३४,२४,७९,००० असा होता आणि बजेटाच्या हणजे १९१३-१४ साली हे उत्पन्न ३४३९४४००० आकारलेले आहे. या आंकड्यावरून पाहतां सरासरी गेल्या चार वर्षांत सुमारे ६८ लक्ष रुपाचा वाढवा आहे. ही वाढ सर्व हिंदुस्थानच्या हिशेबा प्रमाणे पाहतां काहीं विशेष लक्षांत घेण्यासारखी नहीं आणि. १० १० स्टॉडन साहेब यांनी या आंकड्याची फोड करतांना पार बंधाऱ्या-संबंधाने वाढलेले महसूलाचे आंकडे वजा केले आहेत. हे आंकडे वजा करून पाहतांना १९०९-१० साली व १९१३ साली जमीन महसूलाचे उत्पन्न बहुतेक सारखेंच हणजे ३२००००००० बत्तीम कोटी रुपये आहे. या वरून लक्षांत येईल की सरकारने आपली जमीन महसूलाची मागणी वाढविलेली नाही. पाठबंधाऱ्याच्या वाढत्या उत्पन्नासंबंधाने कोणासही हरकत घेण्याला जागा नाही. पाठ बंधाऱ्याखाली यणार क्षेत्र जसजसे वाढतें तसतें त्या संबंधाचे उत्पन्न वाढवें हे अगदी साहनीक आहे. पाठबंधाऱ्याचे उत्पन्न १९०९-१० साली एककोटी साडे सट्टे सष्ट लक्ष होते. तें १९१३ १४ साली दोन कोटी साडे एकूणतीस लक्ष होईल असा अंदाज आहे.

जमीन महसूल

मध्यप्रांत व वऱ्हाड

जमीन महसूलाचा १९११-१२ सालचा नुकताच रिपोर्टे प्रसिद्ध झाला आहे त्या वरून असे दिसतें की मध्यप्रांताची जमीन महसूलाची मागणी व्याणव लक्ष बावीस हजार सहाशे एकुणशीत रुपये १९११ चे अक्टोबरला होती ती १९१२ अक्टो-बरला पंचाणव लक्ष पंचेचाळीस हजार नउशे अकरा रुपये पर्यंत वाढली आहे.

ही वाढ होण्याला कारण दमोद, जवळपूर वर्षा, द्रगाविलासपुर, येथे झालेली नवी जमाबंदीची आकारणी होय. वऱ्हाडच्या जमीन महसूलाचे उत्पन्न मध्यप्रांताच्या अगदी जवळ जवळ हणजे नव्वद लक्ष चौऱ्या-णव हजार सहाशे सत्याहात्तर रुपये आहे आर्धे वर्षापेक्षां हें उत्पन्न सरासरी सततीस हजार आठशे पन्नास रुपयांनी वाढलें अहे प्रांताच्या मानानें ही वाढ फारशी मोठी नाही.

काटकसर

अमच्या वऱ्हाडच्या मुळकी खात्यांत नवीन काटकसर चालली आहे. पगती चांगली आहे असें मात्र हणण्याला अग्नी तयार नाही. ही काटकसर १० १० रुपा यांनी अगदी प्रथम नांत आणिली व त्यानंच तिज सुवात केली. ही का-टकसर फक्त तहसीलीतील चपरासी व कारकून व डंपटी कमिशनरचे कचेरीतील चपरासी व कारकून कारकून यांचे संखेमध्ये केली आहे. पूर्वी चपरासी व कारकून यांची संख्या जेव्हां निरनिन केशे तेव्हां पेक्षां हळीं किती ती कम वाढलें आहे. अगि या काटकसरीचा परिणम सुत्रवाड अत्रया त्रिवर्षी अत्रिहारी लेकांचे उद्धार ऐकू येत नाईत. या काटकसरी संबंधाने वऱ्हाडी तितती ओरड झाली नाही. यला कारण १० रुपा साहेब यांची युक्तिप्रयुक्ती होय. वीन रुपये पगाराच्या कारकुनी जागा २११ कनी करण्याचा ठराव करण्यांत आला आणि त्यां ऐवनीं २० रुपये पगाराची जागा २९ रुपयाची केली. आणि या प्र-माणे ८४ कारकुनास प्रत्येकी पांच रुप-याची वढनी दिशी. २९ रुपये पगाराच्या ४३ कारकुनाचा पगार ३० रुपये केला. आणि १२ कारकुनांचा पगार १० चे ऐवनीं ३९ केल. या रीतीने दरमाहा ११८ रुपयांचा खर्च वाढला हें खों, पग प्रत्युच्या कारकुनावर कामचा बेजडी अधिक वढविण्यांत आला हेंही उवड आहे.

शिपई ४९० होते ते ३४२ केले. आणि त्याचा ७८९ असा होता तो एकेक रुपयाने वाढविला. या रीतीने ६१८ रुपयाची बचत दाखविण्यांत आली आहे. वरील काटकसरी संबंधाने अनुकूळ अभिप्राय नमूद करतांना कमिशनर साहेब हणतात की राजश्री स्लाय साहेबांची करवना इतत्र अनुकरण करण्या सारखी आहे. पण ही काटकसरीची गोष्ट नामदार चीफकमीशनर साहेबांस तितकीच पसंत पडली असें मात्र आह्मांस वाटत नाही. कांकी त्यांचा तज्जा अभिप्राय त्यांच्या सिंहावलोकनांत निर्दिष्ट केलेला नाही.

वऱ्हाडवृत्त

हवामानः-- आकोलाची उष्णता सर्व हिंदुस्थानांत अग्रभागी आहे व सध्या जाकोबाद देखील मागे पडला आहे. उष्ण विशेष होऊं लागला आहे. उन्हाच्या मानाने रोगरई फार कमी आहे.

पाण्याचा पुरवठा -- नदीतल्या जुन्या विहीरी दुरस्त करून पाण्याचा पुरवठा कर-ण्याचे काम येथील म्युनिसीपालिटीने झपा-व्याने चालविले आहे ही आनंदाची गोष्ट होय.

सहकार्यपत्र पेठी -- या संस्था सर्व वऱ्हाडभर स्थापित करण्याचा विचार चालू असून तदनुषंग उद्योग चालू आहे सध्या पतपट्या व कृषी मंडळें या दोन प्रका-रच्या संस्थांची भरभराट असून त्या पुढे विशेष लोकोपयोगी होताल असा पूर्ण भवंसा वाटें लागला आहे.

सर्व्हंट ऑफ इंडिया सोसायटी नांवाची पुण्यास एक परोपकारी सार्वजनिक संस्था आहे; तिची एक शाखा उमरावतीला असून त्या शाखेचे सभासद १० १० कैकिणी यांनी यवतमाळ जिल्ह्यांत गेल्या आठ महिन्यांत जी सार्वजनिक सेवा केली. तिचा कथा वृतांत इंग्रनी मध्ये आऱ्या कडे नुकताच आलेला आहे; १० कैकिणी यांनी २१ सार्वजनिक सभा भरविल्या. पत पेढ्या स्थापण्यासाठी गांवोगांव हिंडले प्राथमिक शिक्षणाचा प्रसार केला ई० ई० पुऱ्हाशा लोकोपयोगी गोष्टी केलेल्या आ-हेत. हा रिपोर्ट हणजे यवतमाळ जिल्ह्यांतील सार्वजनिक हाल चालीचा अहवाल होय. राजश्री कैकिणी यांनी थोड्या काळात इतकें यश संपादन केलें या बऱ्हा आर्षी यांचा गौरव करितो.

वर्तमान सार.

लहोर येथील गव्हर्नमेंट कॉलेजच्या इमा-रतीस आग लावण्याचा प्रयत्न केल्याच्या आरोपावरून लहोरचे डिस्ट्रिक्ट जज याजपुढें एका मुसलमान फकीरावर खटला चालू आहे. हा फकीर कॉलेजनजीकच्या एका जागेंत बसत असे. पण ही जमीन कॉलेजच्या खेळण्याच्या मैदानासाठी घेण्यांत आल्यामुळें या फकीरास तेथून निघून जाण्याचा हुकूम करण्यांत आला. त्यावरून फकीरानें रागावून कॉलेजच्या इमारतीस आग लावण्याचा प्रयत्न केला, अशी या खटल्याची हकीकत आहे खटला चालू आहे.

बंगालमधील गलबतें बंदींत नेण्या-आणण्याच्या कामावर देखरेख करणारे सैनियर अधिहारी मि० ई० ए० वार्ड यांच्या पत्नी मिसेस वार्ड यांच्या निनावयाच्या खोलीत बुधवार ता० २३ रोजी सकाळी त्यांचा एक नोकरीतून काढलेला नोकर शिला. व मिसेस वार्ड यांची मान धरून तो त्यांस फटका मारण्याच्या बेतांत होता मिसेस वार्ड यांनी त्यांच्याशी निकराची झटापट करून आपली सुटका करून घेतली व मोठ्याने ओरडून त्या खोलीच्या वहेर पडल्या व आपल्या शेजऱ्याच्या घरांत शिरल्या. त्यानंतर त्यांस मारहाण करणारा इमम तेथून पसार झाला. आपण उगा मनुष्यास नोकरीवरून काढले. तेंच हा मारहाण करणारा इमम असल्याचे मिसेस यांनी ओळखले. मिसेस वार्ड यांचे पांढऱे देळी नोकरीवर गेले होतें. व त्या एकट्याच आपल्या खोलीत होत्या.

गार्डन रीच कलकत्ता येथील क्लाइव्ह ज्युट मिन्-मधील सुमारे तीनशें लोकांनी बुधवारी

सकाळी आठ वाजण्यापासून संप करून काम बंद पाडले. संपवाले लोक गिरणीच्या दरवजाशी जमा होऊन धमक्या देऊं लागले. त्यामुळें पोलिसास खबर देण्यांत आल्यावरून पोलिस तेथे येऊन दाखल झाले. गिरणीजवळ बंदोबस्तासाठी पोलि-सचा पहला ठेवण्यात आला आहे. आपला पगार वाढविण्याबद्दल लोकांनी केलेल्या अर्जाचा विचार करण्याचे गिरणीच्या अधि-काऱ्यांनी नाकारल्यावरून हा संप झाला.

जाहिर नोटीस

सर्वत्र लोकांस जाहीर करण्यांत येतें की मी मलकापूर तहसील कचेरीत ता.२२-४-१३ ई. रोजी कोरा जनरल स्टांप रु. १चा अनुक्रम नंबर ३७१चा सुपडा व० आनंदा पाटील कुणबी १० ताल खेड या नावाचा खरेदी करून त्यांच दिवशा मी तालखेड्यास परत जात असतां वाटेंत कोठें पडला असून त्याचा शोध करित अ-सतां सापडत नाहीं त्याचा शोध आमचा सुद्ध आहे. जर कोणास सांपडेल तर त्यांनी खालील पत्त्यावर आणून यात्रा. मळा लिहितां येत नसून रोखा तानकपंत बेंडर यांचे जवळून घेतला त्यावर माझा निशाणीचा आंगठा घेतला आहे. सदरहू स्टांपावर जर कोणी माझ नांवाचा रोखा तयार करून पुढें मार्गे माझेवर दावा वगैरे आणण्यास मी स्वतः जाणिनें कोणत्याही प्रकारे जबा बदार होणार नाही. ही जाहिर नोटीस दिली असें ता. २४-४-१३ ई. दस्तूर रामचंद्र रमाकांत इंगळे पिठिशान रईटर.

सुपडा वऱ्हाड आनंदा पाटील कुणबी तालखेड तालुके मलकापूर जि. बुऱ्हाणा निशानी खुद पोष्ट मोताळे नो. नं- ४१

जाहिरनामा

या जाहिरातीने आमचे शाखेचे सर्व लोकांस असे कळविण्यांत येते की, माझी मुलगी वेणु इचा विवाह माझे पश्चांत चोखन शामराव गंगाराम राहणार कारंजा हा आकोलखेड येथील रामचंद्र सीताराम कास्त याच्या मुआशी जबरदस्तीने कर-ण्याच्या विचारांत आहे. तरा सदरहू बदल मी रामचंद्र सीताराम यांस मनाईची नोटीस दिली आहे. याचप्रमाणे आमचे शाखेचे सर्व गृहस्थास असे कळविण्यांत येते की, माझे मुलीचा विवाह भाईया सत्याशिवप कोणीही करण्याच्या मानगडीत पडूं नये पडल्यास ते गृहस्थ काययप्रमाणे फौजदारी गुन्हास पात्र होतील. कळवें तारीख २३/४/१९१३ इ.

सही विठ्ठल अमृत जवरे पटवा कास्त खेडी प्रमाणे कारंजा नो. नं. ४२

नोटीस

१०

नोटीस वशमी नरसानी बंडानी काळे
० बोरगांव खुर्द ता० आकोला यांस—
खाली सही करणार याजकडून नोटीस
देण्यांत येते की तुम्ही कसेच पातुरनंदापूर
येथील शेत सर्वे नंबर २१० २१६३ एकर गुंठे
आकार रुपये १७ माझेपासून बटाईने
घेतले. तुम्ही वाहील्या पासून मला निमे
माल मिळाला नाही. व शेताची किस्त-
कारी मुळीच केली नाही. तुम्ही दापकीचे
शेत घेतले त्याची जशी किस्तकारी कळ-
जापूर्वीच केली तशी माझे शेताची कां
केली नाही. याचे कारण माझे लक्षांत
आलेले हेच की ते शेत तुमचे मनांत
पचवावयाचे होते हा मुख्य हेत बटाईखत
हाण्याचे पूर्वी तुम्ही मला खुप अग्रळपत्रळ
माया दाखविली त्या वेळेस तुम्हास बराच
दयेचा पझर फुटला होता तो बटाईखत
नोदल्यावर लागशीच बंद झाला. तुमचा
कृती निराळा तऱ्हेची दिसली तुम्ही मला
सदरहु शेत पुष्कळ वेळां विकत मागितले
परंतु मी देइना व तुमचे मनांत जरूर
वेणे होते ह्याणून तुम्ही मजला असा फासा
घातला तो शेताची नादख्खतीमुळे होणारी
पिकाची माझी नुकसानी व माल न देणे
या वरून दिसला मी तुम्हास बटाईने शेत
देउन फसलो, माझे डोळे, उघडले, माझ्या
मुलाबाळांचे अन्न काढून तुमचे मनांत
आपडे वशांत घालण्याचा कृत्रिमभाव दिसून
आला. मला निमे माल मिळेना व शेतेही
कोणी विकत वेईना कारण तुमचा धाक,
तुमची वर्तणूक आडदांडाणाची, मला
भलत्या रकमा थापा मारून खोटी समजून
कळून माझे पासून बटाईने कळून घेतले
चांगल्या जमिनीचा शेत सारा जो कोणी
शेत वाहतो तोच शेतसारा देतो तो
तुम्ही मजवर ला ला तुम्हास वापदा देण्यास
नको, माल देणे नको, माझे शेत ह्याणजे
तुमचे जनावराचे खाद्य व तुमचे जनावरांचे
चैन. पुढे मी भीक मागे, माझी
मुलेबाळ दारोदार भाक मागत फिरो त्याची
तुम्हास काय जरूर, तुमची व तुमचे जनावरांची
चैन झाली ह्याणजे पुरे मग कांही होवो.
व मी याच कारणा कारत तुम्हास शेत
बटाईने दिले असेल नाहीवरे? मी अनाथ
भोळा मनुष्य त्याबद्दल मी काय करावे
ते मला सुचना शेवटी त्रासून त्रासून मी
बोरगांव खुर्द येथील सदाशिव निंबानी पटवारी
यांस सदरहु शेत उम्या पिकासमेत विकले
त्या अर्थी निमे माल तुम्ही त्यास द्यावयाचा
होता तो तुम्ही त्यास दिला नाही ही
तुमची भोठी चूक आहे. त्या बद्दल मी
जबाबदार नाही. तुम्ही शेत दुख्खत न
केल्यामुळे माझी नुकसानी फार झाली.
शिवाय देान वर्षांचे पीक मला मिळाले
नाही तरी त्या बद्दल नुकसानी भळून
द्यावी. व शेताच्या चारी मेरा नागणे
वखरणे व मेर साफ करण्यास लागवे.
अस नोटीस पावल्यापासून आठ दिवसांचे
आंत न केल्यास माझी नुकसानी वरुळ माझे
शेताचा खरीदीदार तुमचे बटाईखत बंद
समजून शेताची वाही वेगरे करील व
तुमचेवर फिर्याद करीन कळवे. ता०
१७/४/१३ दस्तुर कुण्णाजी रावोजी माळी
रा० बोरगांव खुर्द.

सही

विठ्ठल वल्लद लक्ष्मण घनगर रा०
बोरगांव खुर्द निशाणी खुर्द
नो० नं० ३६ आंगठा

नोटीस

नोटीस वेशमी सिताराम जाणजी
सावकार कुणबी राहणार घावे तालुके
आकोला यांस—
खाली सही करणार याजकडून नोटीस
देण्यांत येते की माझे पातुरनंदापूर येथील
शेत सर्वे नंबर २१० २१६३ आकार
१७ हे शेत मी तुम्हास गहाण कळून
दिले गहाण कळून देण्याचे कारण माझा
पुतण्या नामे महादू बावशा घनगर रा०
कानशिवजी यांस देण्याकरिता व बाकीचे
राहिले रुपये मला मिळण्या करितां तुम्हास
रुपये ४०० यास गहाण कळून दिले व
गहाणाचे रुपये मला नोंदणारे अमलदारासमक्ष
दिले त्यानंतर तुम्ही मला व जैराम
जाधव या आझी दोघे उभयताना तुम्ही
आपले घरी दिवस थोडा राहिल्या कारण
ने व जवळ रकम असल्याकारणाने
आम्हास घेऊन गेळे तुमचे येथे गेल्या नंतर
जैराम जाधव तुमचे अस
असल्यामुळे व तुम्ही चांगले विश्वासू मनुष्य
आहांत असे जाणून तुम्ही मला रकम
मागितल्यावरून मी तुमचे स्वाधीन
साधीम रकम केली व दुसरे दिवशी
आझी दोघे गांवकडे येतांना मी आपली
रकम तुम्हास वापस मागितली असतां मज
बरोबर आलेला जैराम जाधव याजला
तुम्ही सांगितले की तुमचेकडे जे माझे
रुपये आहेत ते रुपये तुम्ही आपल्या
हातांनी विठ्ठल याचा सावकार महादू यास
देऊन त्याचे गहाण काढून घ्यावे बाकी
राहिलेली रकम विठ्ठल यांस द्यावी त्याप्रमाणे
जैराम याने कबूल केवल्यावरून तुमचे
विश्वासाने आझी उभयतां घरी निघून
आलो नंतर मी जैराम यास तगदा
लावला की माझे सावकारास व मला रुपये
द्यावे परंतु जैराम याने कोणतेच प्रकारचा
व्यवस्था केली नाही व पुष्कळ वेळां
मी तुमचेकडे रुपये मागण्या करितां आलो
परंतु तुम्ही मात्र जैराम जाधव यास घेऊन
आणण्याचे कारण दाखविले त्याप्रमाणे मी
जैराम जाधव यास तुमचेकडे येण्या विषयी
हट्टे असतां तो नयेतां त्याने माझी
अशी समजूत केली की जर कारितां तुम्हास
रुपये दिले नाही तो पर्यंत त्याचे गहाण रद्द
आहे असे मला सांगितल्यावरून मी तुमचे
कडे आलो नंतर तुम्ही आमचे गवास
येऊन जैराम तुमचा आस असल्या कारणाने
तुमचा वाय विचार झाला तो मला
अद्यापही समजला नाही व रुपयांचा भरणा
ही मला अद्याप दिला नाही वरील तुमचे
गहाण पोळळ आहे. असे समजावे करितां माझे
गहाण नोटीस पावल्यापासून आठ दिवसांत
माझे गहाणखत वापस कळून माझी पावती
ध्यावा असे मुदतीत न केल्यास राती
प्रमाणे तजवीज करीन. सही

विठ्ठल वल्लद लक्ष्मण
निशाणी खुर्द आंगठा

नो० नं० ३७

अमूल्य संधी! अपतम नासिक चूर्ण!! अमूल्य रत्न.

टि. सि. एन.

सुगंधी औषधी तपकीर.

जगत प्रसिद्ध असें हे सुगंधी तपकीर, दिव्य काला पासून कोव्यावाधि लोकांच्या
उपभोगानंदास पात्र झाले आहे. अलिकडे सर्वत्र याचा जास्त प्रचार झाल्या कार-
णाने युरोप खंडातील बहुमान्य गृहस्थांच्याही अंतःकरणांत याने मकोचनस्या
विषयी तिटकारा उत्पन्न कळून स्वतंत्रपणे त्यांना फार प्रिय झाले आहे. लक्षावधि
एतद्देशीय लोकांनी हे वापरून याच्या अलौकिक गुणांबद्दल आपला संतोष प्रकट
केला आहे.

मस्तकदूळ, ज्ञानतंतूंचा दुर्बलता, स्मरण शक्ति कमी
होणे, मानसिक चिंता, आदासिन्य, चक्कर येणे, डोळ्या
पुढे अंधेरी येणे इत्यादि विकार हे सुगंधी तपकीर
वापरल्याने एका घटकेंत जातात. विद्यार्थी, शिक्षक,
गवयांप, वकील, व्यापारिष्ठ वगैरे सारख्या डोक्याच्याच
कामाच्या मंडळीने डोक्याचे हलके पणासाठी हे जरूर
वापरून एक वेळां परिक्षा कळून पहावी. याच्या
गुणांबद्दल हजारो सर्टिफिकीटा मिळाल्या व निय

मिळतात.

झोप घेण्याची वेळ खेरीज कळून, दिवसांतून दोनदा किंवा तिनदा ही तपकीर
ओढल्याने मनाला आनंद वाटतो, इतर तपकीर शेरभर वापरल्या पेक्षा ही तपकीर
ओढल्याने नाक सुगंधाने भळून जाते. एक पैशाच्या साध्या तपकीरीत आमच्या
सुगंधी तपकीरीच्या दोन चिमटी मिळविल्या असतां सर्व तपकीर सुगंधी होतें.
अचुक गुणकारी व अत्यंत सुवासिक आणि अगदीं अल्प किंमतीत मिळणारी
अशा प्रकारची तपकीर इतर ठिकाणी आज पर्यंत कोणाच्याही पाहण्यांत
आली नसेल. स्वाभाविक गुणकारी व चित्ताकर्षक असे हे
लोक प्रिय सुगंधी तपकीर केवळ एक चिमटीपर ओढल्याने सुगंधभरित असे
श्वास नाकांतून बाहेर येतात व त्या योगाने मनाला उरहास वाटतो.

किं. एक डबीस ०-४-० वि० पी० चार्ज ०-३-०

" डब्लन डबीस २-६-० " " " ०-६-०

(सुचना) पत्र लिहून मागविणारानी न्युसपेपराचे नांव व तपकीरीची किंमत
लिहून कळविले असतां वरिल किंमती प्रमाणे पाठविले जातील किंवा तसें न
केल्यस अडिचरुपयांस पाठविले जाईल. पत्र लिहिणारानी इमर्जेंट अथवा
बालबोध अक्षरानी आमचेवर दयाकळून लिहावे.

स्वतः तयार करणारे :— टि० सी० नागलिंगप्पा आणि कंपनी'
नं० २० सिंगणनरोड.
पार्क टाऊन पोस्ट' मद्रास

नो० नं० ३८

जाहीर नोटीस

खाली सही करणार नोटीस करिता
कीं तु मझी भावजई नामे सई मर्द यादो
सोनार राहणार दहीहांडा ता० आकोट
हल्लीं मुक्काम गुरधी ता० आकोला जिऱ्हा
मजकुर नोटीस देण्यांत येते कीं तूं गैर
चालीची असून तूं कनयालाळ बापुलाळ
ब्रह्मण रा० बाळापुर याचे येथे
होती व तुजला एक मुलगा नामे नामदेव
व मुलगी नामे सुंदरी असें दोघे लेकर
आहेत आझी याचे चुकते अहो याचे लग्न
करण्यास तयार आहे व शेते दोन आहेत
त्यातलि एक पंचमांस हिस्ता मी देण्यास
मुज्यास तयार आहे मुलगा सध्या अज्ञान
ओहे ह्याणून जीनगीची अफरा तफरा ह्याणजे
सेताची होऊं नये तूं गैरचालीची अस
ल्याकारणाने तुजला मी देत नाही तूं अ-
फरातफरा करशील ह्याणून देत नाही
मुलगा सज्जन झाला ह्याणजे देई सद-
रहु सेतातील एकपंचमांस हीस्ता कोणी
गहाण किंवा खरेदी किंवा बक्षिस घेऊं
नये किंवा सदरहु हिश्यावर कोणी कर्न
सई मर्द यादो सोनार हीस देऊं नये

दिले असल्यास ते रद्द समजले जाईल
मुलगा व मुलगी अठ दिवसांचे आंत
माझे घरी आणून द्यावे न आणल्यास मी
त्याचा जबाबदार नाही कळवे ता०
२३/४/१३ ई०

दस्तुर गोविंदसा माधोसा हातरुण

सही

भगवान राजाराम सोनार राहणार
दहीहांडा दस्तुर खुर्द
नो० नं० ३९

जाहीर नोटीस

उमरी येथील रा. शंकर महादेव मोह-
ळकर ह्यांच्या उमरी येथील नडार पेठेतील
बंगल्याबद्दल मज्याने अगर विकत घेणे
असल्यास रा. रा. रावचंद्र विष्णू महाजनी
वकील आकोले यांच्याशी प्रत्यक्ष भेटणे
अगर पत्राने खुजसा कळून ध्यावा.

नो० नं० ४०

जाहिर नोटिस

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते कीं मा तारीख १२-३-१९१३ इसवी रोजी विठ्ठल कनयाडाल लोहार रा० सुकळी यास कुलमुखत्यारपत्र दिलें आहे तरी तें मुखत्यारपत्र ता० १२-४-१३ इसवी पासून रद्द केलें आहे तर त्याशीं कोणी कोणतेच प्रकारे व्यवहार करू नये केल्यास आही जबाबदार नाही ही नोटीस दिली. कळावे ता० १३-४-१३ इसवी सही

चिमणभार्थी गुरु गोविंदभार्थी राहणार सुकळी याचे हातची निशानी असे

नो० न० ३१

नोटीस

रा० रा० बंकरटलाल भवाणीदास आगराले व तानानी बाबुनी माळी रा० शेगांव यां:-
आम्हांस कळविण्यांत येते कीं तुम्हांस आमचे शेगांव येथील बालचंद बनसीलाल या नांवाचे दुकानाचें काम करण्याकरितां गुमास्ते नेमले होते हल्लीं तुमचें वर्तन आम्हांस पसंत नसल्यामुळे आ नोटीशीने आपणास कळविण्यांत येते की आही तुम्हांस कामावरून दूर वेळें आहे यापुढें तुम्ही दुकानाकरितां कोणत्याही प्रकारचीं व्यवहार करूं नये तसें केल्यास त्याजबदलची सर्व प्रकारे जबाबदारी आमचे दुकानावर न येता आपणावरच राहिल अशा व्यवहारामुळे जें काहीं नुकसन आमचे होईल त्या नुकसानीस तुम्हांस कायदेशीर रीतीने पात्र व्हाल कळावे तारीख २४/४/१९१३ इसवी.

सही

रतनलाल बालचंद तर्फे गोविंद धोंडदेव

नो० न० ३२

जाहिर नोटिस

सर्वत्र लोकांस कळविण्यांत येते कीं शेगांव येथे आमचे पूर्ण माडकीचे बालचंद बनसीलाल या नांवाचे दुकान चळू आहे त्या दुकानांत आजपर्यंत आही बंकरटलाल भवाणी यांस व तानु बा। बापूनी यांस गुमास्ते नेमले होते सदरहु गुमास्याचें वर्तन हल्लीं आमचें मताप्रमाणे नसल्यामुळे त्यास आही आज तारखेपासून आमचे नोकरीवरून दूर केले आहे. सबब सर्वत्रास कळविण्यांत येते कीं सदरहु दुकानची देवघेव यापुढें कोणीही त्याचची कळू नये या तारखे नंतर जर कोणी व्यवहार त्यांच्याशीं करील तरी त्याजबदलची पूर्णपणे जबाबदारी व्यवहार करणारावर राहून त्या व्यवहारामुळे अही बांधले जाणार नाही. व ज्या लोकांकडे दुकानचें घेणें असेल त्यांनीं वरिल गुमास्यास न देता त्यांनीं आमचे आकोला दुकानावर आणून द्यावें व आमची पावती घ्यावी कळावे. ता० २४-४-१३ इ०

सही

रतनलाल बालचंद तर्फे गोविंद धोंडदेव.

नो० न० ३३

NOTICE

The Royal Commission on the Public Services in India will leave India for England on April 19th 1913 They propose to return to India early in the ensuing cold weather season to prosecute their investigations into the following Departments, where they exist in each Province, in addition to those of which notice has already been given:-

Firstly- Provincial Medical namely Civil Assistant

Surgeons.

Secondly - Salt.

Thirdly - Excise.

Fourthly - Factory Inspection including Boiler Inspection.

They accordingly invite all persons, not members of those Departments and all associations or public bodies who may have any representation to make, to send the same, addressed to the Under Secretary to the Chief Commissioner in the General Administration Department, Central Provinces, Nagpur, on or before the 10th June 1913, together with an indication of their qualifications for giving an opinion on the points at issue. Any representations sent might conveniently be made in the form of memoranda under the following main heads so

far as they may be suitable in each case-

I. Methods of recruitment.

II. Systems of training and probation

III. Conditions of Service.

IV. " " Salary.

V. " " Leave.

VI. " " Pension.

VII. Such limitations as may exist in the employment of non-Europeans, and the working of the existing system of Division of services into Imperial and Provincial.

VIII. Relations of the service with the Indian Civil Service and other services.

IX. Any other points within the terms of reference to the Royal Commission not covered by the proceeding heads.

Sd/- E. R. K. Blenkinsop,

Chief Secretary to the Chief Commissioner Central Provinces

Nagpur, the 14th April

1913

N

नोटीस

रा० रा० रामचंद्र सीताराम कास्त राहणार आकोलेखड ता० आकोट यांस:-

खालीं सहीं करणार यांनकडून नोटीस देण्यांत येते कीं, आज आठ दिवस होत आले माझे कुटुंब व मुलगी नामें वेणु या दोघास कारंजा येथें राहणारा शामराव गंगाराम कास्त यांन माझे पश्चांत खेरड्यून आणून आपलें घरीं ठेविलें आहे असे मी लोकांकडून ऐकतो माझ्या पश्चांत माझी परवानगी व इच्छा नसताना माझ्या मुलीचे लग्न तुमचे मुलाशी जबरदस्तीने लावावे अशी शामराव यांची खटवट चळु आहे असे मी ऐकतो तुम्ही संभावित आणि इज्जतदार आहांत झणून तुम्हांस या नोटीशीने कळविण्यांत येते कीं, तुम्ही माझ्या संमतीशिवाय शामरावचे नादीं लागून माझ्या मुलीचे लग्न तुमच्या मुलाशी करून घेऊ नये केल्यास फौजदारी कायद्याप्रमाणें गुन्हास पात्र व्हाल व मुकदम्याचा खर्च व नोटोमीचा खर्च तुम्हापासून भरून घेतला जाईल. कळावे तारीख २३/४/१३ सही

विठ्ठल अमृत पटवारी मु. खेडी तालुका मुर्तिनापूर

नो० न० ३९

कापूस- तक्ता- साप्ताहिक-

१९ एप्रिल १९१३ पर्यंत

जिल्हा.	वर्ष	काटन मार्केट				गठे बांधण्याचे प्रेस	
		आयत				बांधलेली गठडी.	
		कापसाच्या गाड्यांची संख्या	रुईच्या बोजाच्या गाड्यांची संख्या	ता. १९/४/१३ पर्यंतचा आठवडा	११/०/१२ पासून	ता. १९/४/१३ पर्यंतचा आठवडा	११/०/१२ पासून आज तागाईत
उमरावती	चालू साल	४,२९३	१४९०२४	१२३९	१७,६७४	४,९९९	१४४,६९९
	गुदस्त	३,४९८	२३८६००	८०६	२४४९८
	तिगस्त	२,४१८	९६,९४९	९०८	१०९२२
धवतमाळ	चालू साल	४१७	१३२९०१	१०४१	१६,७२२	१२०२	७९,३९८
	गुदस्त	४९९	१४१२०९	२०७	११,०७९
	तिगस्त	४८७	३९,९६८	७९७	१२,७९६
आकोला	चालू साल	२,७३१	१४६३०९	२,२१६	३९९००	४,३२३	१९८,८९१
	गुदस्त	१,९९१	१७८९७२	२,०६९	४६२७२
	तिगस्त	२,२८८	९३,०३८	१,४८७	२००९४
बुडढाणा	चालू साल	१६९८	९०,९०१	८२२	९,०१९	३,९८२	११०,३७४
	दस्त	९१९	१२०१७६	२४६	८,४९२
	तिगस्त	१,१००	११३२१९	२२८	९,४२४
एकूण बऱ्हाड	चालू साल	९,०९९	९१८७३९	९,३१८	८२,९१९	१३,६६२	४९३,३२२
	गुदस्त	६,३७९	६७८९९७	३,३२८	९०,२६१
	तिगस्त	६,२९३	३४३१७०	३,०२०	४८,७९६

टीप—चालू सालाच्या बरोबरीचे साल गुदस्त व तिगस्त सालचे आठवडे

२० एप्रिल १९१२ व २२ एप्रिल १९११ पावेतो होते

पत्रकें धाडणारे
मार्केट प्रेस
३० ८६

सी. यू. वी. व्हा.
डायरेक्टर ऑफ आग्रिकलचर
इंडस्ट्रीज—मध्यप्रांत

एकाच वस्तूपासून तीन देणग्या

सौंदर्य

आरोग्य

थोडा खर्च

जेव्हां तुमचें रक्त दूषित होतें तेव्हां ह्या तिन्ही सुखाना मुकावें लागतें.

रक्तदोषापामून पुष्कळ प्रकारचे घाणेरें भयंकर रोग होतातः—काळे डाग, संधिवात वशांतवण पीनस, नाकसडणें, रक्तपिती, सर्वांगठणकणें, सुनभेरी मेहरी, बद, फोड, चट्टे, आंगाची आग, तोंडाला दुर्गंध, अजीर्ण, कंडू व कडकीपासून इतर रोग.

तर स्वतःचाच राजवैद्य बनून

रोग नष्ट करणें बरें नव्हें काय ?

—डा. गोखले एम्. ए. एम्. डी यांच्या प्रख्यात—

आयोडाईझड सार्सापरिलानें

ते निखालस बरे होतात.

फक्त उत्तम वनस्पतींचा बनविलेला आयोडाईझड.

—अनुभवतरपहा.—

किं. १ रु. पो. ख. ४४ आ. उत्तमगुणास, ४ बाटल्याची पो. ख. सह किं. ४ रु.

बालामृत हें काय आहे ?

— अस्सल बालामृत हें —

मुलाना आरोग्य देणारें आहे तें पुढील रोगावर अमोलिक उपाय आहे

क्षय, खोकला, दम, अपचन, मोठें पोटा, काड्यांसारखीं हारें, ओकारी, शौचाला घाण, वाईट दुधानें होणारें रोग, कंडू, आंकडी वगैरे. डा० गोखले एम्. ए. एम्. डी यांनीं पुष्कळ वर्षांच्या अनुभवानें प्रथम तयार केलेले.

इतर सर्व बालामृते याच्या रंगीत नकला ! रंगीत साखरेचे पाक पाजून नसते

रोग मुलांना विकत घेऊ नका.

किं. १०२ आणि पो. ख. ०४ पूर्ण गुणास ३ बाटल्यांची किं. पो. ख. सह २०९

पत्ताः-- हिंदु फ्यामिली मेडिकल हॉल माधवबाग मुंबई नं. ४ नं. २७

जाहीरात.

!!! डाक्टर जी. बी. यांची सुवासिक औषधी तपकीर !!!

!! मागवा व खात्री करून घ्या !!

ह्या तपकीरीचा शेंकडो लोकांनी अनुभव घेऊन सर्टिफिकेट दिली आहेत.

REGISTERED TRADE MARK

शिवाय वैद्य व डाक्टर लोकांची या तपकीरीच्या स्वच्छते बदल व गुणाबद्दल अनुकूल मते आह्लाकडे आलेली आहेत. ही तपकीर पिनस, अर्धाशेरी, डोके दुखणें व डोक्यातील मेंदुचे इतर सर्व रोग तसेच पडसें वगैरे विकारांवर फार वस्ताद आहे. ही ओढल्यानें मेंदुतील दूषित धातु पातळ होऊन नेत्रद्वारे व नाकांतून बाहेर निघून जाते व मस्तकातील मेंदु स्वच्छ होऊन बुद्धी व ज्ञान तीव्र व वृद्धिगत होतात. मजेमंथी रोग दूर

करणारें या सारखें सुलभ साधन दुसरें नाही. साधी तपकीर दहा वीस वेळां ओढून जो उपयोग होतो तो गूण आमची ही सुवासिक तपकीर फक्त दोन तीन वेळां ओढल्यानें करते. एक पैशाच्या साध्या तपकीरीत आमच्या सुवासिक तपकीरीच्या दोन चिमटी मिळाविल्या असतां सर्व तपकीर मुगंभी होते. शेंकडो लोक ही तपकीर आपल्या कुटुंबांत नित्य आगणाच्या औषधाप्रमाणें संग्रही ठेवतात साध्या तपकीरी प्रमाणें ह्या आमच्या तपकीरीतील सुवास व तीव्रता एकदोन दिवसांत नष्ट होत नाहीत. हे गूण आमच्या तपकीरीत एक वर्षपर्यंत कायम रहातात ही तपकीर आहीं मोठ्या भ्रमानें व वैद्यलोकांच्या सहायानें तयार कराविली आहे एक वेळ अनुभव घेऊन खात्री करून घ्यावी. एक आप्याचीं तिकीटें पाठविली असतां नमुन्याची बाटली पाठवूं. सर्वांस घेण्यास सुलभ पडावी ह्याणून हिची किंमत आहीं फायद्याकडे न पहातां फारच माफक ठेविली आहे.

एक बाटलीस ४ आणि व चंणी टपाल व व्ही. पी. खर्च ३ आणि डजन बाटल्यास रु. २-८ " " " ६ आणि सूचना] पत्र लिहिणारांनीं प्रजित अथवा बालबोध लिपीत आमचेवर दया करून लिहीणें कळावें. तपकीर मिळण्याचें ठिकाणः—

गुरुबसवा आणि कंपनी,

नो. नं. २८

सावकार पेठ, मद्रास

“बादशाही याकुती” वनविण्याचा हक्क प्रसिद्ध

डॉक्टर चांदलीआ ह्यांनाच आहे.

नामदाईवर “बादशाही याकुती”

आमच्या खऱ्या “बादशाही याकुतीचा” सरकारी रजिस्टर नंबर २२० आहे. ह्याच याकुतीनें सर्व प्रकारचे धातु विकार दूर होऊन नपुंनकत्वपणाचा पूर्णपणें नाश होतो व हमेशा टिकेल अशी युवावस्था प्राप्त होते. हेंच औषध हिंदुस्थान युरोप व आफ्रिकेत प्रसिद्ध आहे. किंमत रुपये १०.

कमजोरीवर “पुरुषार्थ लेप” गुप्त अंगाच्या कमजोरीचा नाश करून पूर्ण तरतरी आणणारा प्रख्यात गुणकारी लेप. किंमत २९ रु.

पुपरम्यावर वस्ताद प्रमेहांतक.

लव्हीची आग, पू ठणके हटकून बंद कारणाना जगप्रसिद्ध “प्रमेहांतक” किंमत रुपये २ रोग बरा करूं इच्छिणाऱ्यांनीं हेंच औषध घ्यावें.

जास्त माहितीसाठीं क्याटलॉग मागवा.

पत्ता—चांदलीआ कंपनी कालवादेवो रोड पोपटवाडी मुंबई.

नो० नं० २९

Oriental Government security
LIFE ASSURANCE COMPANY
Limited

ESTABLISHED IN 1874.

R. Paterson, Brown, Manager,

HEAD OFFICE—BOMBAY

FUNDS Exceed 4 crores

CLAIMS PAID FOR OVER 3 CRORES
IMMEDIATE SETTLEMENT OF CLAIMS

If there be one thing of more importance than another in connection with Life Assurance, it is when claims arise, that the amount due under the policy be paid to the Claimants at the earliest possible date. This the Directors of the 'Oriental' keep well before them and act up to, treating their clients with the utmost liberality.

UNQUESTIONABLE SECURITY.

It is not sufficient to read that a Company's funds amount to a given sum, but it is essential to know how such Funds are invested:—if in miscellaneous and risky investments or how secured.

The Funds of the 'Oriental' are invested in Government Securities and lodged with the Government Official Trustee of Bombay in terms of the Company's Trust Deed, as Security for Claims arising through decease of assured lives, and endowment policies matured. Government Officers, Professional men, Tradesmen and others by employing a portion of their annual income or profits in effecting life policies, at once create a fund equivalent to the savings of many years.

No man can be sure how long he will live, and although he may save money yet, if he dies early before he had time to save much, his wife and family may be in distress. Life Assurance is a means by which this danger is got over. Life being so uncertain, the sooner a man makes up his mind to assure his life the better. Once satisfied of the propriety of the step, do not delay. There are numerous instances in the records of the 'Oriental' where the delay of a month or less, has left the family without the intended provision.

INFLUENTIAL AND ENERGETIC AGENTS WANTED. For terms please apply to the undersigned.

Prospectuses, forms and any further information can be obtained on application to

M. DESOUZA,

CHIEF AGENT, Nag

CHIEF AGENCY FOR C. P., BERAR & KHANDESH No. No 30

हे पत्र आकोला येथे कैलासवासी खंडेराव बाळानो फडके यांच्या बऱ्हाडसमाचार छापखान्यांत नारायण खंडेराव फडके यांनीं सदाशिवश्रमार्मांत छापून प्रसिद्ध केले.